

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Rady (UE) 2015/2376 z dnia 8 grudnia 2015 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania** 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

- ★ **Decyzja Rady (UE) 2015/2377 z dnia 26 października 2015 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Republiką Palau dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych** 11
- Umowa między Unią Europejską a Republiką Palau dotycząca zniesienia wiz krótkoterminowych 13

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2378 z dnia 15 grudnia 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1156/2012** 19

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2379 z dnia 16 grudnia 2015 r. wprowadzające odstępstwo od rozporządzeń (WE) nr 2305/2003, (WE) nr 969/2006, (WE) nr 1067/2008 i od rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2081 oraz od rozporządzenia (WE) nr 1964/2006 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 480/2012 oraz od rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 w odniesieniu do terminów składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz w 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych dotyczących zbóż, ryżu i oliwy z oliwek oraz wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 951/2006 w odniesieniu do terminów wydawania pozwoleń na wywóz w 2016 r. w sektorach pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy	46
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2380 z dnia 16 grudnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj	50
★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/2381 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) w zakresie przekazywania szeregów czasowych dla nowego podziału regionalnego	52
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2382 z dnia 17 grudnia 2015 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu alfa-galaktozydazy (EC 3.2.1.22) wytwarzanej przez <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) i endo-1,4-beta-glukanazy (EC 3.2.1.4) wytwarzanej przez <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604) jako dodatku paszowego dla kur niosek i podrzędnych gatunków drobiu odchowywanego na nioski (posiadacz zezwolenia Kerry Ingredients and Flavours) ⁽¹⁾	54
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2383 z dnia 17 grudnia 2015 r. zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 w odniesieniu do wykazu paszy i żywności niepochodzących od zwierząt, podlegających zwiększonemu poziomowi kontroli urzędowych przywozu ⁽¹⁾	57
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2384 z dnia 17 grudnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Brazylii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009	63
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2385 z dnia 17 grudnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Federacji Rosyjskiej	91
★ Rozporządzenie Komisji (UE) 2015/2386 z dnia 17 grudnia 2015 r. poddające rejestracji przywóz stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej	111
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2387 z dnia 17 grudnia 2015 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	114
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2388 z dnia 17 grudnia 2015 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować do ilości objętych wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz złożonymi od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r. oraz określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 533/2007 w sektorze mięsa drobiowego	116
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2389 z dnia 17 grudnia 2015 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować w odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz, złożone w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r., oraz ustalające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 1385/2007 w sektorze mięsa drobiowego	119

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2390 z dnia 17 grudnia 2015 r. ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować w odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu złożone w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2078 na mięso drobiowe pochodzące z Ukrainy 122

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2391 z dnia 17 grudnia 2015 r. określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 539/2007 w sektorze jaj i albumin jaj 124

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa wykonawcza Komisji (UE) 2015/2392 z dnia 17 grudnia 2015 r. w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia** 126

DECYZJE

- ★ **Decyzja Rady (UE, Euratom) 2015/2393 z dnia 8 grudnia 2015 r. w sprawie zmiany regulaminu wewnętrznego Rady** 133
- ★ **Decyzja Rady (UE) 2015/2394 z dnia 8 grudnia 2015 r. w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte przez państwa członkowskie w imieniu Unii Europejskiej, dotyczącego decyzji, które mają zostać przyjęte przez Stałą Komisję Eurocontrolu, w odniesieniu do ról i zadań Eurocontrolu oraz scentralizowanych usług** 136
- ★ **Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/2395 z dnia 10 grudnia 2015 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2010/99/UE upoważniającą Republikę Litewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej** 140
- ★ **Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/2396 z dnia 10 grudnia 2015 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2009/1008/UE upoważniającą Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej** 142
- ★ **Decyzja Rady (UE) 2015/2397 z dnia 16 grudnia 2015 r. w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Hiszpanii i zastępcy członka z Hiszpanii** 144
- ★ **Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/2398 z dnia 17 grudnia 2015 r. dotycząca informacji i dokumentów związanych z wnioskiem o włączenie zakładu mieszczącego się w państwie trzecim do europejskiego wykazu zakładów recyklingu statków ⁽¹⁾** 145

Sprostowania

- ★ **Sprostowanie do decyzji Rady (WPZiB) 2015/1835 z dnia 12 października 2015 r. określającej statut, siedzibę i zasady funkcjonowania Europejskiej Agencji Obrony (Dz.U. L 266 z 13.10.2015)** 156

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA RADY (UE) 2015/2376

z dnia 8 grudnia 2015 r.

zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 115,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

stanowiąc zgodnie ze specjalną procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Wyzwania związane z transgranicznym unikaniem opodatkowania, agresywnym planowaniem podatkowym i szkodliwą konkurencją podatkową poważnie wzrosły i stały się istotnym źródłem zaniepokojenia na szczeblu unijnym i ogólnosiwiatowym. Erozja bazy podatkowej prowadzi do znacznego ograniczenia krajowych dochodów podatkowych, co utrudnia państwom członkowskim stosowanie pro wzrostowych polityk podatkowych. Wydawanie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, które ułatwiają spójne i przejrzyste stosowanie prawa, jest powszechną praktyką również w Unii. Praktyka wyjaśniania podatnikom prawa podatkowego pozwala przedsiębiorstwom działać w warunkach większej pewności, co może zachęcać je do inwestowania i przestrzegania prawa, a co za tym idzie może sprzyjać realizacji celu w postaci dalszego rozwoju jednolitego rynku Unii zgodnie z zasadami i wolnościami traktatowymi. Interpretacje indywidualne wydawane na potrzeby struktur konstruowanych pod kątem korzyści podatkowych w niektórych przypadkach doprowadziły jednak do niskiego poziomu opodatkowania sztucznie zawyżonych dochodów w kraju wydającym, zmieniającym lub odnawiającym tego rodzaju interpretację, podczas gdy w pozostałych krajach, których dotyczyła dana sytuacja, kwoty dochodu podlegające opodatkowaniu pozostawały na nienaturalnie niskim poziomie. Należy zatem pilnie zwiększyć przejrzystość. W tym celu należy wzmocnić narzędzia i mechanizmy ustanowione dyrektywą Rady 2011/16/UE ⁽⁴⁾.
- (2) W swoich konkluzjach z dnia 18 grudnia 2014 r. Rada Europejska podkreśliła pilną potrzebę kontynuowania prac nad zwalczaniem unikania opodatkowania i agresywnego planowania podatkowego, zarówno na szczeblu ogólnosiwiatowym, jak i na szczeblu Unii. Podkreślając znaczenie przejrzystości, Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła zamiar przedstawienia przez Komisję wniosku w sprawie automatycznej wymiany informacji w zakresie interpretacji indywidualnych prawa podatkowego w Unii.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 27 października 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 332 z 8.10.2015, s. 64.

⁽³⁾ Opinia z dnia 14 października 2015 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylająca dyrektywę 77/799/EWG (Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1).

- (3) Dyrektywa 2011/16/UE przewiduje obowiązkową spontaniczną wymianę informacji między państwami członkowskimi w pięciu określonych przypadkach oraz w ustalonych terminach. Spontaniczna wymiana informacji wówczas, gdy właściwy organ jednego państwa członkowskiego ma podstawy, aby przypuszczać, że może dojść do strat podatkowych w innym państwie członkowskim, ma już zastosowanie do interpretacji indywidualnych prawa podatkowego, skierowanych do konkretnych podatników, które to interpretacje państwo członkowskie wydaje, zmienia lub odnawia w odniesieniu do wykładni lub stosowania przepisów podatkowych w przyszłości i które mają wymiar transgraniczny.
- (4) Skuteczną spontaniczną wymianę informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych utrudnia jednak szereg istotnych praktycznych trudności takich jak swoboda uznania, jaką państwo członkowskie wydające interpretację dysponuje w kwestii decyzji o tym, które z pozostałych państw członkowskich powinny zostać poinformowane. W związku z tym wymieniane informacje powinny być, w stosownych przypadkach, dostępne wszystkim pozostałym państwom członkowskim.
- (5) Zakres automatycznej wymiany interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych wydanych, zmienionych lub odnowionych w odniesieniu do konkretnej osoby lub grupy osób, na których to interpretacjach lub porozumieniach ta osoba lub grupa osób mają prawo polegać, powinien obejmować wszelkie formy materialne (bez względu na to, czy mają one charakter wiążący czy niewiążący, i bez względu na sposób ich wydania).
- (6) Do celów pewności prawa należy zmienić dyrektywę 2011/16/UE, umieszczając w niej stosowną definicję interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym oraz uprzedniego porozumienia cenowego. Zakres tych definicji powinien być na tyle obszerny, by objąć szeroki wachlarz możliwych sytuacji, w tym, między innymi, następujące rodzaje interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych:
- jednostronne uprzednie porozumienia cenowe lub decyzje w ich sprawie,
 - dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe i decyzje w ich sprawie,
 - porozumienia lub decyzje stwierdzające istnienie lub brak istnienia stałego zakładu,
 - porozumienia lub decyzje stwierdzające istnienie lub brak istnienia faktów mających potencjalny wpływ na podstawę opodatkowania stałego zakładu,
 - porozumienia lub decyzje stwierdzające status podatkowy podmiotu hybrydowego w jednym państwie członkowskim, który to podmiot ma związek z rezydentem innej jurysdykcji,
 - jak również porozumienia lub decyzje dotyczące obliczania wartości dla celów amortyzacji składnika aktywów w jednym państwie członkowskim, który jest nabywany od spółki powiązanej z innej jurysdykcji.
- (7) Podatnicy mają prawo polegać na interpretacjach indywidualnych o wymiarze transgranicznym lub uprzednich porozumieniach cenowych na przykład w toku postępowań podatkowych lub kontroli podatkowych, pod warunkiem że fakty, na których oparte są interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienia cenowe, zostały prawidłowo przedstawione, a podatnicy przestrzegają warunków tych interpretacji lub porozumień.
- (8) Państwa członkowskie będą wymieniać informacje bez względu na to, czy dany podatnik przestrzega warunków interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego.
- (9) Udzielanie informacji nie powinno prowadzić do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub do ujawnienia informacji, które byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym.
- (10) Aby czerpać korzyści płynące z obowiązkowej automatycznej wymiany interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych, informacje powinny być przekazywane niezwłocznie po ich wydaniu, zmianie lub odnowieniu, w związku z czym należy ustanowić regularne odstępy czasu na przekazywanie tych informacji. Z tych samych powodów należy również zapewnić obowiązkową automatyczną wymianę interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych, które zostały wydane, zmienione lub odnowione w okresie rozpoczynającym się pięć lat przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszej dyrektywy i które są nadal ważne w dniu 1 stycznia 2014 r. Jednak poszczególne osoby lub grupy osób, których roczne przychody netto ze sprzedaży w ujęciu grupowym wynoszą mniej niż 40 000 000 EUR, mogłyby być – na pewnych warunkach – wyłączone z takiej obowiązkowej automatycznej wymiany.

- (11) Ze względów pewności prawa z obowiązkowej automatycznej wymiany należy wykluczyć – na bardzo rygorystycznych warunkach – dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe z państwami trzecimi zawarte w ramach istniejących umów międzynarodowych z tymi państwami, jeżeli postanowienia tych umów nie zezwalają na ujawnianie informacji otrzymanych na podstawie takiej umowy państwu trzeciemu. W tych przypadkach należy jednak dokonać wymiany informacji określonych w art. 8a ust. 6 dotyczących wniosków będących podstawą wydania takich dwustronnych lub wielostronnych uprzednich porozumień cenowych. Dlatego też w takich przypadkach przekazywane informacje powinny zawierać wzmiankę o tym, że podstawą ich przekazania jest taki wniosek.
- (12) Obowiązkowa automatyczna wymiana interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych powinna w każdym przypadku obejmować przekazanie określonego zbioru podstawowych informacji, które byłyby dostępne dla wszystkich państw członkowskich. Komisja powinna zostać upoważniona do przyjęcia ustaleń praktycznych niezbędnych do standaryzacji przekazywania takich informacji zgodnie z procedurą określoną w dyrektywie 2011/16/UE (z udziałem Komitetu ds. Współpracy Administracyjnej w dziedzinie Opodatkowania) w celu ustanowienia standardowego formularza, z którego należy korzystać przy wymianie informacji. Procedurę tę należy również stosować w celu przyjęcia dalszych ustaleń praktycznych na potrzeby wdrożenia wymiany informacji takich jak specyfikacja wymogów językowych, które miałyby zastosowanie do wymiany informacji przy użyciu takiego standardowego formularza.
- (13) Opracowując taki standardowy formularz do obowiązkowej automatycznej wymiany informacji, należy uwzględnić prace prowadzone na Forum OECD ds. Szkodliwych Praktyk Podatkowych, na którym opracowywany jest standardowy formularz wymiany informacji w kontekście planu działania w sprawie erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków. Należy również ściśle i w skoordynowany sposób współpracować z OECD, nie tylko w zakresie opracowania takiego standardowego formularza do obowiązkowej automatycznej wymiany informacji. Ostatecznym celem powinno być zapewnienie równych warunków działania w skali ogólnoświatowej, a Unia powinna odgrywać w tym procesie pierwszoplanową rolę, propagując dość szeroki zakres automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych.
- (14) Państwa członkowskie powinny wymieniać się zbiorem podstawowych informacji, które – w ograniczonym zakresie – powinny być również przekazywane Komisji. Powinno to umożliwić Komisji przeprowadzanie w dowolnym momencie monitorowania i oceny skuteczności stosowania obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych. Informacje otrzymywane przez Komisję nie powinny być jednak wykorzystywane do żadnych innych celów. Przekazywanie tych informacji nie zwolni ponadto państwa członkowskiego z obowiązku zgłoszenia Komisji każdego przypadku pomocy państwa.
- (15) Informacje zwrotne przekazywane przez państwo członkowskie, które otrzymało dane informacje, do państwa członkowskiego, które je przekazało, stanowią niezbędny element funkcjonowania skutecznego systemu automatycznej wymiany informacji. Należy zatem podkreślić, że właściwe organy państw członkowskich powinny raz w roku wysyłać pozostałym zainteresowanym państwom członkowskim informacje zwrotne na temat automatycznej wymiany informacji. W praktyce tę obowiązkową informację zwrotną należy przekazywać w drodze uzgodnień dwustronnych.
- (16) W razie konieczności, po zakończeniu etapu obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na podstawie niniejszej dyrektywy, państwo członkowskie powinno mieć możliwość powołania się na przepisy art. 5 dyrektywy 2011/16/UE w odniesieniu do wymiany informacji na wniosek w celu uzyskania dodatkowych informacji, w tym pełnego tekstu interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym lub uprzednich porozumień cenowych, od państwa członkowskiego, które wydało takie interpretacje lub porozumienia.
- (17) Należy przypomnieć, że art. 21 ust. 4 dyrektywy 2011/16/UE reguluje wymogi językowe i tłumaczeniowe mające zastosowanie do wniosków o współpracę, w tym wniosków o doręczenie, oraz załączonych dokumentów. Przepis ten powinien mieć również zastosowanie w przypadkach, gdy państwa członkowskie składają wniosek o dodatkowe informacje po zakończeniu etapu obowiązkowej automatycznej wymiany podstawowych informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym lub uprzednich porozumień cenowych.
- (18) Państwa członkowskie powinny zastosować wszelkie racjonalne środki niezbędne do usunięcia każdej przeszkody, która mogłaby utrudniać skuteczną i możliwie jak najszerzą obowiązkową automatyczną wymianę informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym i uprzednich porozumień cenowych.

- (19) W celu bardziej wydajnego wykorzystania zasobów, ułatwienia wymiany informacji oraz uniknięcia potrzeby dokonywania przez każde państwo członkowskie podobnych zmian w ich systemach przechowywania informacji, należy ustanowić przepis szczególny dotyczący stworzenia centralnej bazy danych dostępnej dla wszystkich państw członkowskich i Komisji, w której państwa członkowskie mogłyby zamieszczać i przechowywać informacje, w miejsce przekazywania takich informacji zabezpieczoną pocztą elektroniczną. Ustalenia praktyczne niezbędne do stworzenia takiej bazy danych powinny zostać przyjęte przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2 dyrektywy 2011/16/UE.
- (20) Uwzględniając charakter i zakres zmian wprowadzonych dyrektywą Rady 2014/107/UE⁽¹⁾ oraz niniejszą dyrektywą, należy przedłużyć terminy mające zastosowanie do przekazywania informacji, statystyk i sprawozdań, przewidziane w dyrektywie 2011/16/UE. Takie przedłużenie powinno zapewnić, by przedkładane informacje odzwierciedlały doświadczenia wynikające z takich zmian. Przedłużenie powinno mieć zastosowanie zarówno do statystyk i innych informacji, które państwa członkowskie są zobowiązane przekazać przed dniem 1 stycznia 2018 r., jak i do sprawozdania oraz, stosownie do sytuacji, wniosku, które Komisja jest zobowiązana przedłożyć przed dniem 1 stycznia 2019 r.
- (21) Obowiązujące przepisy dotyczące poufności powinny zostać zmienione, tak by uwzględnić rozszerzenie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym oraz uprzednie porozumienia cenowe.
- (22) Niniejsza dyrektywa nie narusza praw podstawowych i jest zgodna z zasadami uznanymi w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W niniejszej dyrektywie dąży się w szczególności do zapewnienia pełnego poszanowania prawa do ochrony danych osobowych oraz swobody prowadzenia działalności gospodarczej.
- (23) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, a mianowicie skuteczna współpraca administracyjna pomiędzy państwami członkowskimi na warunkach zgodnych z prawidłowym funkcjonowaniem rynku wewnętrznego, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na wymaganą jednolitość i skuteczność możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (24) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywę 2011/16/UE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2011/16/UE wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 9 otrzymuje brzmienie:

„9. »wymiana automatyczna« oznacza:

- a) do celów art. 8 ust. 1 i art. 8a – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji innemu państwu członkowskiemu, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. Do celów art. 8 ust. 1 odniesienie do dostępnych informacji dotyczy informacji zawartych w dokumentacji podatkowej państwa członkowskiego przekazującego informacje, które można wyszukiwać zgodnie z procedurami gromadzenia i przetwarzania informacji w tym państwie członkowskim;
- b) do celów art. 8 ust. 3a – systematyczne przekazywanie odnośnemu państwu członkowskiemu rezydencji określonych z góry informacji na temat rezydentów innych państw członkowskich, bez uprzedniego wniosku, w ustalonych z góry, regularnych odstępach czasu. W kontekście art. 8 ust. 3a, art. 8 ust. 7a, art. 21 ust. 2 oraz art. 25 ust. 2 i 3 wszelkie terminy ujęte w pojedyncze górne cudzysłowy mają takie samo znaczenie jak w odpowiadających im definicjach zawartych w załączniku I;
- c) do celów wszystkich przepisów niniejszej dyrektywy innych niż przepisy art. 8 ust. 1, art. 8 ust. 3a i art. 8a – systematyczne przekazywanie określonych z góry informacji udostępnionych zgodnie z lit. a) i b) niniejszego punktu;”;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1).

b) dodaje się punkty w brzmieniu:

„14. »interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym« oznacza każdą umowę, komunikat lub każdy inny instrument lub inne działanie o podobnych skutkach, w tym wydawane, zmieniane lub odnawiane w kontekście kontroli podatkowej, która spełnia następujące warunki:

- a) jest wydawana, zmieniana lub odnawiana przez rząd lub organ podatkowy państwa członkowskiego lub jednostki terytorialne lub administracyjne państwa członkowskiego, w tym organy samorządowe, lub w imieniu tych podmiotów, bez względu na to, czy zostanie faktycznie wykorzystana;
- b) jest wydawana, zmieniana lub odnawiana w odniesieniu do konkretnej osoby lub grupy osób, a ta osoba lub grupa osób mają prawo na niej polegać;
- c) dotyczy interpretacji lub stosowania przepisu prawnego lub administracyjnego dotyczącego stosowania lub egzekwowania przepisów krajowych odnoszących się do podatków danego państwa członkowskiego lub jego jednostek terytorialnych lub administracyjnych, w tym organów samorządowych;
- d) dotyczy transakcji transgranicznej lub tego, czy działalność prowadzona przez osobę w innej jurysdykcji prowadzi, czy nie prowadzi do ustanowienia stałego zakładu; oraz
- e) jest sporządzana przed dokonaniem transakcji lub prowadzeniem działalności w innej jurysdykcji, w przypadku gdy te transakcje lub działalność mogą potencjalnie prowadzić do ustanowienia stałego zakładu, lub przed złożeniem deklaracji podatkowej obejmującej okres, w którym dana transakcja lub seria transakcji lub działalność miały miejsce.

Transakcja transgraniczna może obejmować, między innymi, dokonywanie inwestycji, dostawę towarów, świadczenie usług, udostępnienie finansowania bądź wykorzystanie rzeczowych aktywów trwałych lub wartości niematerialnych i prawnych, i nie musi bezpośrednio dotyczyć osoby otrzymującej interpretację indywidualną o wymiarze transgranicznym;

15. »uprzednie porozumienie cenowe« oznacza każdą umowę, komunikat lub każdy inny instrument lub inne działanie o podobnych skutkach, w tym wydawane, zmieniane lub odnawiane w kontekście kontroli podatkowej, które spełnia następujące warunki:

- a) jest wydawane, zmieniane lub odnawiane przez rząd lub organ podatkowy co najmniej jednego państwa członkowskiego, włączając w to wszelkie jednostki terytorialne lub administracyjne państwa członkowskiego, w tym organy samorządowe, lub w imieniu tych podmiotów, bez względu na to, czy zostanie faktycznie wykorzystane;
- b) jest wydawane, zmieniane lub odnawiane w odniesieniu do konkretnej osoby lub grupy osób, a ta osoba lub grupa osób mają prawo na nim polegać; oraz
- c) przed dokonaniem transakcji transgranicznych między przedsiębiorstwami powiązаныmi określa odpowiedni zbiór kryteriów ustalenia cen transferowych na potrzeby tych transakcji lub określa przypisanie zysków do stałego zakładu.

Przedsiębiorstwa są przedsiębiorstwami powiązаныmi, jeżeli jedno przedsiębiorstwo bezpośrednio lub pośrednio uczestniczy w zarządzaniu drugim przedsiębiorstwem, sprawowaniu nad nim kontroli lub bezpośrednio lub pośrednio posiada udział w kapitale drugiego przedsiębiorstwa lub jeżeli te same osoby bezpośrednio lub pośrednio uczestniczą w zarządzaniu tymi przedsiębiorstwami, sprawowaniu nad nimi kontroli lub bezpośrednio lub pośrednio posiadają udział w kapitale tych przedsiębiorstw.

Ceny transferowe są to ceny, po jakich przedsiębiorstwo przekazuje przedsiębiorstwom powiązаныm towary fizyczne oraz wartości niematerialne i prawne lub po jakich świadczy usługi na rzecz tych przedsiębiorstw; termin »ustalenie cen transferowych« należy rozumieć analogicznie;

16. do celów pkt 14 »transakcja transgraniczna« oznacza transakcję lub serię transakcji, w przypadku których:

- a) nie wszystkie ze stron transakcji lub serii transakcji są rezydentami do celów podatkowych państwa członkowskiego wydającego, zmieniającego lub odnawiającego interpretację indywidualną o wymiarze transgranicznym;
- b) którakolwiek ze stron transakcji lub serii transakcji jest jednocześnie rezydentem do celów podatkowych więcej niż jednej jurysdykcji;
- c) jedna ze stron transakcji lub serii transakcji prowadzi działalność gospodarczą w innej jurysdykcji za pośrednictwem stałego zakładu, a transakcja lub seria transakcji stanowi część lub całość działalności gospodarczej stałego zakładu. Transakcja transgraniczna lub seria transakcji transgranicznych obejmuje również uzgodnienia dokonane przez daną osobę w odniesieniu do działalności gospodarczej, którą osoba ta prowadzi w innej jurysdykcji za pośrednictwem stałego zakładu; lub

d) takie transakcje lub serie transakcji mają skutki transgraniczne.

Do celów pkt 15 »transakcja transgraniczna« oznacza transakcję lub serię transakcji, w których uczestniczą przedsiębiorstwa powiązane, z których nie wszystkie są rezydentami do celów podatkowych na terytorium jednej jurysdykcji, lub transakcję lub serię transakcji mające skutki transgraniczne;

17. do celów pkt 15 i 16 »przedsiębiorstwo« oznacza dowolną formę prowadzenia działalności gospodarczej.”;

2) w art. 8 skreśla się ust. 4 i 5;

3) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 8a

Zakres i warunki obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, w którym wydano, zmieniono lub odnowiono interpretację indywidualną o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienie cenowe po dniu 31 grudnia 2016 r., przekazuje w drodze automatycznej wymiany informacje na ten temat właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej, przestrzegając ograniczeń wymienionych w ust. 8 niniejszego artykułu, zgodnie z mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi przyjętymi na mocy art. 21.

2. Właściwy organ państwa członkowskiego, zgodnie z mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi przyjętymi na mocy art. 21, przekazuje również właściwym organom wszystkich pozostałych państw członkowskich oraz Komisji Europejskiej, przestrzegając ograniczeń wymienionych w ust. 8b niniejszego artykułu, informacje dotyczące interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych, które zostały wydane, zmienione lub odnowione w okresie rozpoczynającym się pięć lat przed dniem 1 stycznia 2017 r.

Jeżeli interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym oraz uprzednie porozumienia cenowe zostały wydane, zmienione lub odnowione między dniem 1 stycznia 2012 r. a 31 grudnia 2013 r., dotyczące ich informacje przekazywane są pod warunkiem że te interpretacje i porozumienia są nadal ważne w dniu 1 stycznia 2014 r.

Jeżeli interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym oraz uprzednie porozumienia cenowe zostały wydane, zmienione lub odnowione między dniem 1 stycznia 2014 r. a 31 grudnia 2016 r., dotyczące ich informacje są przekazywane bez względu na to, czy te interpretacje i porozumienia są nadal ważne.

Państwa członkowskie mogą wyłączyć z obowiązku przekazywania, o którym mowa w niniejszym ustępie, informacje dotyczące interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych wydanych, zmienionych lub odnowionych przed dniem 1 kwietnia 2016 r. w odniesieniu do konkretnej osoby lub grupy osób – z wyłączeniem osób prowadzących głównie działalność finansową lub inwestycyjną – których roczne przychody netto ze sprzedaży, zdefiniowane w art. 2 pkt 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE (*), w ujęciu grupowym wynoszą mniej niż 40 000 000 EUR (lub równoważna kwota w jakiegokolwiek innej walucie) w roku podatkowym poprzedzającym datę wydania, zmiany lub odnowienia tych interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym oraz uprzednich porozumień cenowych.

3. Z zakresu automatycznej wymiany informacji na mocy niniejszego artykułu wyłącza się dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe z państwami trzecimi, jeżeli międzynarodowa umowa podatkowa, na mocy której wynegocjowano dane uprzednie porozumienie cenowe, nie zezwala na jego ujawnienie stronom trzecim. Takie dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe będą przedmiotem wymiany na mocy art. 9, jeżeli międzynarodowa umowa podatkowa, na mocy której wynegocjowano dane uprzednie porozumienie cenowe, zezwala na jego ujawnienie, a właściwy organ państwa trzeciego wyrazi zgodę na ujawnienie tej informacji.

Jednakże w przypadkach gdy dwustronne lub wielostronne uprzednie porozumienia cenowe są wyłączone z zakresu automatycznej wymiany informacji na mocy zdania pierwszego akapitu pierwszego niniejszego ustępu, dokonuje się w to miejsce – na mocy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu – wymiany informacji określonych w ust. 6 niniejszego artykułu, o których mowa we wniosku będącym podstawą wydania takich dwustronnych lub wielostronnych uprzednich porozumień cenowych.

4. Przepisy ust. 1 i 2 nie mają zastosowania w przypadku, gdy interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym dotyczy wyłącznie spraw podatkowych osoby fizycznej lub osób fizycznych.
5. Wymiana informacji odbywa się następująco:
- a) w przypadku informacji wymienianych na mocy ust. 1: w terminie trzech miesięcy od zakończenia półrocza kalendarzowego, w którym interpretacje indywidualne o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienia cenowe zostały wydane, zmienione lub odnowione;
 - b) w przypadku informacji wymienianych na mocy ust. 2: przed dniem 1 stycznia 2018 r.
6. Informacje, które państwo członkowskie jest zobowiązane przekazywać na mocy ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, obejmują następujące elementy:
- a) dane identyfikacyjne osoby, innej niż osoba fizyczna, a w stosownych przypadkach również grupy osób, do której należy;
 - b) streszczenie interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, w tym opis stosownej działalności gospodarczej lub transakcji lub serii transakcji sformułowany w sposób abstrakcyjny i nieprowadzący do ujawnienia tajemnicy handlowej, przemysłowej lub zawodowej lub procesu produkcyjnego, lub do ujawnienia informacji, które byłyby sprzeczne z porządkiem publicznym;
 - c) daty wydania, zmiany lub odnowienia interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego;
 - d) datę rozpoczęcia okresu ważności interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, o ile jest ona określona;
 - e) datę zakończenia okresu ważności interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, o ile jest ona określona;
 - f) rodzaj interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego;
 - g) kwotę transakcji lub serii transakcji będących przedmiotem interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego, o ile kwota ta jest w nich podana;
 - h) w przypadku uprzedniego porozumienia cenowego – opis zbioru kryteriów stosowanych do ustalenia cen transferowych lub samą cenę transferową;
 - i) w przypadku uprzedniego porozumienia cenowego – określenie metody zastosowanej do ustalenia cen transferowych lub samą cenę transferową;
 - j) określenie ewentualnych innych państw członkowskich, których mogą dotyczyć interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienie cenowe;
 - k) określenie wszelkich osób, innych niż osoby fizyczne, w ewentualnych innych państwach członkowskich, na które to osoby interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym lub uprzednie porozumienie cenowe mogą mieć wpływ (ze wskazaniem państwa członkowskiego, z którym powiązana jest każda taka osoba); oraz
 - l) wskazanie, czy podstawą przekazywanych informacji jest sama interpretacja indywidualna o wymiarze transgranicznym lub samo uprzednie porozumienie cenowe, czy też wniosek, o którym mowa w ust. 3 akapit drugi niniejszego artykułu.
7. W celu ułatwienia wymiany informacji, o których mowa w ust. 6 niniejszego artykułu, Komisja przyjmuje ustalenia praktyczne niezbędne do wprowadzenia w życie przepisów niniejszego artykułu, w tym środki służące standaryzacji przekazywania informacji określonych w ust. 6 niniejszego artykułu, w ramach procedury ustanowienia standardowego formularza przewidzianego w art. 20 ust. 5.
8. Informacje określone w ust. 6 lit. a), b), h) i k) niniejszego artykułu nie są przekazywane Komisji Europejskiej.

9. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich określonych na mocy ust. 6 lit. j) niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu siedmiu dni roboczych, potwierdzają – o ile to możliwe drogą elektroniczną – odbiór informacji właściwemu organowi, który je przekazał. Środek ten ma zastosowanie do czasu uzyskania zdolności operacyjnej przez bazę danych, o której mowa w art. 21 ust. 5.

10. Państwa członkowskie mogą, zgodnie z art. 5 i z uwzględnieniem art. 21 ust. 4, zwrócić się o dodatkowe informacje, w tym o pełny tekst interpretacji indywidualnej o wymiarze transgranicznym lub uprzedniego porozumienia cenowego.

Artykuł 8b

Statystyki dotyczące automatycznej wymiany informacji

1. Przed dniem 1 stycznia 2018 r. państwa członkowskie co roku przekazują Komisji statystyki dotyczące wolumenu automatycznej wymiany informacji na podstawie art. 8 i 8a oraz – w zakresie, w jakim jest to możliwe – informacje dotyczące administracyjnych oraz innych odnośnych kosztów i korzyści związanych z dokonaną wymianą informacji oraz informacje na temat wszelkich potencjalnych zmian, zarówno dla administracji podatkowych, jak i stron trzecich.

2. Przed dniem 1 stycznia 2019 r. Komisja przedkłada sprawozdanie, w którym przedstawia ogólny zarys i ocenę statystyk i informacji otrzymanych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu, dotyczące takich kwestii jak administracyjne oraz inne odnośne koszty i korzyści wynikające z automatycznej wymiany informacji, a także praktyczne aspekty z tym związane. Stosownie do sytuacji Komisja przedkłada Radzie wniosek dotyczący kategorii i warunków określonych w art. 8 ust. 1, łącznie z warunkiem, zgodnie z którym informacje na temat rezydentów innych państw członkowskich muszą być dostępne, lub dotyczący pozycji, o których mowa w art. 8 ust. 3a, bądź obu tych elementów.

Podczas analizy wniosku przedstawionego przez Komisję Rada dokonuje oceny dalszego zwiększenia skuteczności i usprawnienia funkcjonowania automatycznej wymiany informacji oraz poprawy jakości tej wymiany w celu zapewnienia, by:

- a) właściwy organ każdego z państw członkowskich przekazywał w drodze automatycznej wymiany właściwemu organowi każdego z pozostałych państw członkowskich informacje na temat okresów rozliczeniowych, począwszy od dnia 1 stycznia 2019 r., dotyczące rezydentów tego drugiego państwa członkowskiego oraz odnoszące się do wszystkich kategorii dochodu i kapitału wymienionych w art. 8 ust. 1, zgodnie z ich interpretacją na mocy ustawodawstwa krajowego państwa członkowskiego przekazującego informacje; oraz
- b) wykazy kategorii i pozycji określone w art. 8 ust. 1 i 3a zostały rozszerzone na inne kategorie i pozycje, w tym opłaty licencyjne.;

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywę Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG (Dz.U. L 182 z 29.6.2013, s. 19).;

4) w art. 20 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Przed dniem 1 stycznia 2017 r. Komisja przyjmuje – zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2 – standardowy formularz, w tym ustalenia językowe. Standardowy formularz wykorzystywany jest do automatycznej wymiany informacji dotyczących interpretacji indywidualnych o wymiarze transgranicznym i uprzednich porozumień cenowych na mocy art. 8a. Treść standardowego formularza nie wykracza poza elementy podlegające wymianie informacji wymienione w art. 8a ust. 6 oraz inne pola związane z tymi elementami i niezbędne do osiągnięcia celów art. 8a.

Ustalenia językowe, o których mowa w akapicie pierwszym, nie uniemożliwiają państwom członkowskim przekazywania informacji, o których mowa w art. 8a, w dowolnym z języków urzędowych i roboczych Unii. Ustalenia językowe mogą jednak przewidywać, że najistotniejsze elementy takich informacji są również przekazywane w innym języku urzędowym i roboczym Unii.”;

5) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Osoby należące do akredytowanych przez organ akredytacji bezpieczeństwa Komisji mogą mieć dostęp do takich informacji jedynie w zakresie niezbędnym do obsługi, konserwacji i rozwijania bazy danych, o której mowa w ust. 5, oraz sieci CCN.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„5. Do dnia 31 grudnia 2017 r. Komisja opracuje bezpieczną centralną bazę danych państw członkowskich w zakresie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, gdzie zapisywane będą informacje przekazywane na mocy art. 8a ust. 1 i 2 w celu spełnienia wymogu automatycznej wymiany informacji przewidzianego we wskazanych ustępach, a także zapewni tej bazie danych wsparcie techniczne i logistyczne. Do informacji zapisanych w tej bazie danych dostęp mają właściwe organy wszystkich państw członkowskich. Komisja również ma dostęp do informacji zapisanych w tej bazie danych, jednakże w granicach wskazanych w art. 8a ust. 8. Komisja przyjmuje niezbędne ustalenia praktyczne zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Do czasu uzyskania przez bezpieczną centralną bazę danych zdolności operacyjnej automatyczna wymiana przewidziana w art. 8a ust. 1 i 2 prowadzona jest zgodnie z ust. 1 tego artykułu i mającymi zastosowanie ustaleniami praktycznymi.”;

6) w art. 23 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Państwa członkowskie przekazują Komisji roczną ocenę skuteczności automatycznej wymiany informacji, o której mowa w art. 8 i 8a, a także jej praktyczne wyniki. Forma i warunki przekazywania tej rocznej oceny są ustanawiane przez Komisję zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 26 ust. 2.”;

b) skreśla się ust. 5 i 6;

7) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 23a

Poufność informacji

1. Informacje przekazywane Komisji na mocy niniejszej dyrektywy są przez nią zachowywane w poufności, zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do organów unijnych, i nie mogą być wykorzystywane w żadnych innych celach niż w celu ustalenia, czy i w jakim stopniu państwa członkowskie przestrzegają przepisów niniejszej dyrektywy.

2. Informacje przekazywane Komisji przez państwo członkowskie na podstawie art. 23, a także wszelkie sprawozdania lub dokumenty sporządzone przez Komisję z wykorzystaniem takich informacji, mogą być przekazywane innym państwom członkowskim. Takie przekazane informacje są objęte obowiązkiem zachowania tajemnicy służbowej i korzystają z takiej ochrony, jaką objęte są podobne informacje na mocy prawa krajowego państwa członkowskiego, które je otrzymało.

Państwa członkowskie mogą wykorzystywać sporządzone przez Komisję sprawozdania i dokumenty, o których mowa w akapicie pierwszym, jedynie do celów analitycznych i nie mogą ich publikować ani udostępniać żadnej innej osobie ani żadnemu innemu podmiotowi bez wyraźnej zgody Komisji.”;

8) w art. 25 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przez instytucje i organy unijne na podstawie niniejszej dyrektywy zastosowanie ma rozporządzenie (WE) nr 45/2001. Jednak do celów prawidłowego stosowania niniejszej dyrektywy zakres obowiązków i praw przewidzianych w art. 11, art. 12 ust. 1 oraz w art. 13–17 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 jest ograniczony do zakresu wymaganego w celu zabezpieczenia interesów, o których mowa w art. 20 ust. 1 lit. b) tego rozporządzenia.”.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują do dnia 31 grudnia 2016 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych środków.

Państwa członkowskie stosują te środki od dnia 1 stycznia 2017 r.

Środki przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie z dniem jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady
P. GRAMEGNA
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY (UE) 2015/2377

z dnia 26 października 2015 r.

w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Umowy między Unią Europejską a Republiką Palau dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a), w związku z art. 218 ust. 5,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 509/2014 ⁽¹⁾ przeniosło odniesienie do Republiki Palau z załącznika I do załącznika II do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 ⁽²⁾.
- (2) Przy tym odniesieniu do Republiki Palau zamieszczony jest przypis wskazujący, że zwolnienie z obowiązku wizowego ma zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy dotyczącej zwolnienia z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta z Unią Europejską.
- (3) W dniu 9 października 2014 r. Rada przyjęła decyzję upoważniającą Komisję do podjęcia negocjacji z Republiką Palau w sprawie zawarcia umowy między Unią Europejską a Republiką Palau dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych („umowa”).
- (4) Negocjacje w sprawie umowy zostały podjęte w dniu 17 grudnia 2014 r. i zakończyły się pomyślnie parafoowaniem jej w drodze wymiany listów w dniu 27 maja 2015 r. przez Republikę Palau i w dniu 10 czerwca 2015 r. przez Unię.
- (5) Należy podpisać umowę i zatwierdzić deklaracje dołączone do umowy, w imieniu Unii. Należy tymczasowo stosować umowę od dnia następującego po dniu jej podpisania do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jej formalnego zawarcia.
- (6) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE ⁽³⁾; Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związane ani jej nie stosuje.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 509/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 67).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotycząca wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43).

- (7) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE ⁽¹⁾; Irlandia nie uczestniczy w związku z tym w jej przyjęciu i nie jest nią związana ani jej nie stosuje,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Republiką Palau dotyczącej zniesienia wiz krótkoterminowych („umowa”), z zastrzeżeniem jej zawarcia.

Tekst umowy dołącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Zatwierdza się w imieniu Unii deklaracje dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umowy w imieniu Unii.

Artykuł 4

Umowę stosuje się tymczasowo od dnia następującego po dniu jej podpisania ⁽²⁾ do czasu zakończenia procedur niezbędnych do jej zawarcia.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 26 października 2015 r.

W imieniu Rady
C. DIESCHBOURG
Przewodniczący

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotycząca wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen (Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20).

⁽²⁾ Data podpisania umowy zostanie opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* przez Sekretariat Generalny Rady.

UMOWA
między Unią Europejską a Republiką Palau dotycząca zniesienia wiz krótkoterminowych

UNIA EUROPEJSKA, zwana dalej „Unią” lub „UE”, oraz

REPUBLIKA PALAU, zwana dalej „Palau”,

zwane dalej łącznie „Umawiającymi się Stronami”,

MAJĄC NA UWADZE dalszy rozwój przyjaznych stosunków między Umawiającymi się Stronami oraz pragnąc ułatwić podróże poprzez zapewnienie bezwizowego wjazdu i pobytu krótkoterminowego swoim obywatelom,

UWZGLĘDNIAJĄC rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 509/2014 z dnia 15 maja 2014 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu⁽¹⁾, między innymi poprzez przeniesienie 19 państw trzecich, w tym Palau, do wykazu państw trzecich, których obywatele są zwolnieni z obowiązku wizowego podczas pobytu krótkoterminowego w państwach członkowskich,

MAJĄC NA UWADZE, że zgodnie z art. 1 rozporządzenia (UE) nr 509/2014 zwolnienie z obowiązku wizowego w odniesieniu do tych 19 państw ma zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy dotyczącej zwolnienia z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta z Unią,

PRAGNĄC zagwarantować przestrzeganie zasady równego traktowania wszystkich obywateli UE,

BIORĄC POD UWAGĘ, że osoby podróżujące w celu prowadzenia działalności zarobkowej podczas pobytu krótkoterminowego nie są objęte niniejszą Umową i dlatego dla tej kategorii osób zastosowanie mają w dalszym ciągu odpowiednie przepisy prawa unijnego, prawa krajowego państw członkowskich i prawa krajowego Palau dotyczące obowiązku wizowego lub zwolnienia z takiego obowiązku oraz dostępu do zatrudnienia,

BIORĄC POD UWAGĘ Protokół w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości oraz Protokół w sprawie dorobku Schengen włączonego w ramy Unii Europejskiej, załączone do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także potwierdzając, że postanowienia niniejszej Umowy nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa i Irlandii,

POSTANAWIAJĄ, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Cel

Niniejsza Umowa stanowi, że obywatele Unii i obywatele Palau mogą podróżować bez wiz na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej Umowy:

- a) „państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie Unii, z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa i Irlandii;
- b) „obywatel Unii” oznacza obywatela państwa członkowskiego w rozumieniu definicji zawartej w lit. a);

⁽¹⁾ Dz.U. L 149 z 20.5.2014, s. 67.

- c) „obywatel Palau” oznacza osobę posiadającą obywatelstwo Palau;
- d) „strefa Schengen” oznacza obszar bez granic wewnętrznych obejmujący terytoria państw członkowskich w rozumieniu definicji zawartej w lit. a), stosujących w pełni dorobek Schengen.

Artykuł 3

Zakres stosowania

1. Obywatele Unii posiadający ważny paszport zwykły, dyplomatyczny, służbowy, urzędowy lub specjalny wydany przez państwo członkowskie mogą wjechać na terytorium Palau i przebywać na nim bez wizy przez okres pobytu określony w art. 4 ust. 1.

Obywatele Palau posiadający ważny paszport zwykły, dyplomatyczny, służbowy, urzędowy lub specjalny wydany przez Palau mogą wjechać na terytorium państw członkowskich i przebywać na nim bez wizy przez okres pobytu określony w art. 4 ust. 2.

2. Ust. 1 niniejszego artykułu nie ma zastosowania do osób podróżujących w celu prowadzenia działalności zarobkowej.

W przypadku tej kategorii osób każde państwo członkowskie może indywidualnie podjąć decyzję o nałożeniu obowiązku wizowego na obywateli Palau lub o jego zniesieniu, zgodnie z art. 4 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 ⁽¹⁾.

W przypadku tej kategorii osób Palau może podjąć decyzję o nałożeniu obowiązku wizowego na obywateli poszczególnych państw członkowskich lub o jego zniesieniu, zgodnie ze swoim prawem krajowym.

3. Zniesienie wiz przewidziane niniejszą Umową obowiązuje bez uszczerbku dla przepisów Umawiających się Stron dotyczących warunków wjazdu i pobytu krótkoterminowego. Państwa członkowskie i Palau zastrzegają sobie prawo do odmowy wjazdu i pobytu krótkoterminowego na ich terytorium, jeśli którykolwiek z powyższych warunków nie jest spełniony.

4. Zniesienie wiz obowiązuje niezależnie od środka transportu wykorzystywanego do przekroczenia granic Umawiających się Stron.

5. Kwestie nieobjęte niniejszą Umową są regulowane prawem unijnym, prawem krajowym państw członkowskich i prawem krajowym Palau.

Artykuł 4

Czas pobytu

1. Obywatele Unii mogą przebywać na terytorium Palau przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

2. Obywatele Palau mogą przebywać na terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym. Okres ten jest obliczany niezależnie od jakiegokolwiek pobytu w państwie członkowskim, które nie stosuje jeszcze w pełni dorobku Schengen.

Obywatele Palau mogą przebywać na terytorium każdego państwa członkowskiego, które nie stosuje jeszcze w pełni dorobku Schengen, przez okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, niezależnie od okresu pobytu obliczanego dla terytorium państw członkowskich stosujących w pełni dorobek Schengen.

3. Niniejsza Umowa nie ma wpływu na możliwość przedłużenia przez Palau i państwa członkowskie okresu pobytu ponad okres 90 dni zgodnie z ich prawem krajowym oraz prawem unijnym.

Artykuł 5

Terytorialny zakres stosowania

- 1. W przypadku Republiki Francuskiej niniejszą Umowę stosuje się tylko do jej europejskiego terytorium.
- 2. W przypadku Królestwa Niderlandów niniejszą Umowę stosuje się tylko do jego europejskiego terytorium.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r. wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1).

Artykuł 6

Wspólny komitet ds. zarządzania Umową

1. Umawiające się Strony powołują wspólny komitet ekspertów (zwany dalej „komitetem”), w skład którego wchodzi przedstawiciele Unii i przedstawiciele Palau. Unię reprezentuje Komisja Europejska.
2. Komitet wykonuje między innymi następujące zadania:
 - a) monitorowanie wykonania niniejszej Umowy;
 - b) proponowanie zmian lub uzupełnień niniejszej Umowy;
 - c) rozstrzyganie sporów dotyczących interpretacji lub stosowania niniejszej Umowy.
3. Posiedzenia komitetu zwoływane są w każdym przypadku, gdy jest to niezbędne, na wniosek jednej z Umawiających się Stron.
4. Komitet uchwała swój regulamin wewnętrzny.

Artykuł 7

Stosunek między niniejszą Umową a istniejącymi dwustronnymi umowami między państwami członkowskimi a Palau dotyczącymi zniesienia wiz

Niniejsza Umowa jest nadrzędna wobec wszelkich dwustronnych umów lub ustaleń zawartych między poszczególnymi państwami członkowskimi a Palau w zakresie, w jakim dotyczą one kwestii objętych niniejszą Umową.

Artykuł 8

Postanowienia końcowe

1. Niniejsza Umowa zostaje ratyfikowana lub zatwierdzona przez Umawiające się Strony zgodnie z ich wewnętrznymi procedurami i wchodzi w życie pierwszego dnia drugiego miesiąca następującego po dacie późniejszego z dwóch powiadomień, w których Umawiające się Strony dokonają wzajemnej notyfikacji o zakończeniu tych procedur.

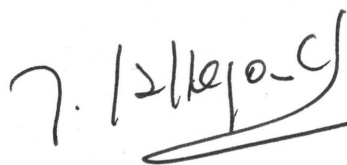
Niniejszą Umowę stosuje się tymczasowo od dnia następującego po dniu jej podpisania.

2. Niniejsza Umowa zostaje zawarta na czas nieokreślony, z zastrzeżeniem możliwości jej wypowiedzenia zgodnie z ust. 5.
3. Niniejszą Umowę można zmienić za pisemnym porozumieniem Umawiających się Stron. Zmiany wchodzi w życie po dokonaniu przez Umawiające się Strony wzajemnej notyfikacji o zakończeniu ich wewnętrznych procedur, które są niezbędne w tym celu.
4. Każda z Umawiających się Stron może zawiesić stosowanie wszystkich lub niektórych postanowień niniejszej Umowy, w szczególności ze względu na porządek publiczny, ochronę bezpieczeństwa narodowego, ochronę zdrowia publicznego, nielegalną imigrację lub ponowne wprowadzenie obowiązku wizowego przez jedną z Umawiających się Stron. O decyzji w sprawie zawieszenia stosowania niniejszej Umowy powiadamia się drugą Umawiającą się Stronę nie później niż dwa miesiące przed jej planowanym wejściem w życie. Z chwilą ustania powodów zawieszenia stosowania niniejszej Umowy Umawiająca się Strona, która zawiesiła stosowanie niniejszej Umowy, niezwłocznie informuje o tym fakcie drugą Umawiającą się Stronę i przywraca stosowanie niniejszej Umowy.
5. Każda z Umawiających się Stron może wypowiedzieć niniejszą Umowę w drodze pisemnego zawiadomienia drugiej Strony. Niniejsza Umowa przestaje obowiązywać po upływie 90 dni od daty takiego zawiadomienia.
6. Palau może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy lub wypowiedzieć niniejszą Umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich państw członkowskich.
7. Unia może zawiesić stosowanie niniejszej Umowy lub wypowiedzieć niniejszą Umowę wyłącznie w odniesieniu do wszystkich swoich państw członkowskich.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim, przy czym teksty w każdym z tych języków są jednakowo autentyczne.

Съставено в Брюксел на седми декември две хиляди и петнадесета година.
 Hecho en Bruselas, el siete de diciembre de dos mil quince.
 V Bruselu dne sedmého prosince dva tisíce patnáct.
 Udfærdiget i Bruxelles den syvende december to tusind og femten.
 Geschehen zu Brüssel am siebten Dezember zweitausendfünfzehn.
 Kahe tuhande viieteistkümnenda aasta detsembrikuu seitsmendal päeval Brüsselis.
 Έγινε στις Βρυξέλλες, στις εφτά Δεκεμβρίου δύο χιλιάδες δεκαπέντε.
 Done at Brussels on the seventh day of December in the year two thousand and fifteen.
 Fait à Bruxelles, le sept décembre deux mille quinze.
 Sastavljeno u Bruxellesu sedmog prosinca dvije tisuće petnaeste.
 Fatto a Bruxelles, addì sette dicembre duemilaquindici.
 Briselē, divi tūkstoši piecpadsmitā gada septītajā decembrī.
 Priimta du tūkstančiai penkioliktą metų gruodžio septintą dieną Briuselyje.
 Kelt Brüsszelben, a kétézer-tizenötödik év december havának hetedik napján.
 Magħmul fi Brussell, fis-seba jum ta' Diċembru fis-sena elfejn u ħmistax.
 Gedaan te Brussel, de zevende december tweeduizend vijftien.
 Sporządzono w Brukseli dnia siódmego grudnia roku dwa tysiące piętnastego.
 Feito em Bruxelas, em sete de dezembro de dois mil e quinze.
 Întocmit la Bruxelles la șapte decembrie două mii cincisprezece.
 V Bruseli siedmeho decembra dvetisíctridsať.
 V Bruslju, dne sedmega decembra leta dva tisoč petnajst.
 Tehty Brysselissä seitsemäntenä päivänä joulukuuta vuonna kaksituhattaviisitoista.
 Som skedde i Bryssel den sjunde december år tjugohundrafemton.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europejsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Ghall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen

Za Република Палау
Por la República de Palaos
Za Republiku Palau
For Republikken Palau
Für die Republik Palau
Belau Vabariigi nimel
Για τη Δημοκρατία του Παλάου
For the Republic of Palau
Pour la République des Palaos
Za Republiku Palau
Per la Repubblica di Palau
Palau Republikas vārdā –
Palau Respublikos vardu
Palaui Köztársaság részéről
Għar-Repubblika ta' Palau
Voor de Republiek Palau
W imieniu Republiki Palau
Pela República de Palau
Pentru Republica Palau
Za Palauskú republiku
Za Republiko Palau
Palaun tasavallan puolesta
För Republiken Palau

WSPÓLNA DEKLARACJA W ODNIESIENIU DO ISLANDII, NORWEGII, SZWAJCARII I LIECHTENSTEINU

Umawiające się Strony przyjmują do wiadomości ścisłe związki między Unią Europejską a Norwegią, Islandią, Szwajcarią i Liechtensteinem, w szczególności na mocy umów z dnia 18 maja 1999 r. i 26 października 2004 r. dotyczących włączenia tych państw we wprowadzanie, stosowanie i rozwijanie dorobku Schengen.

W związku z tym pożądanym jest, aby władze Norwegii, Islandii, Szwajcarii i Liechtensteinu, z jednej strony, oraz władze Palau, z drugiej strony, zawarły niezwłocznie dwustronne umowy dotyczące zniesienia wiz krótkoterminowych na podobnych warunkach, jak niniejsza Umowa.

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WYKŁADNI KATEGORII OSÓB PODRÓŻUJĄCYCH W CELU PROWADZENIA
DZIAŁALNOŚCI ZAROBKOWEJ, O KTÓREJ MOWA W ART. 3 UST. 2 NINIEJSZEJ UMOWY

Pragnąc zapewnić spójną wykładnię, Umawiające się Strony uzgadniają na potrzeby niniejszej Umowy, że kategoria osób prowadzących działalność zarobkową obejmuje osoby wjeżdżające w celu wykonywania działalności zawodowej lub pracy za wynagrodzeniem na terytorium innej Umawiającej się Strony jako pracownik lub dostawca usług.

Kategoria ta nie obejmuje:

- przedsiębiorców, tj. osób podróżujących w celu rozmów biznesowych (bez zatrudnienia w państwie drugiej Umawiającej się Strony),
- sportowców lub artystów wykonujących działalność na zasadzie *ad hoc*,
- dziennikarzy wysłanych przez media działające w ich państwie zamieszkania, oraz
- stażystów wewnątrz korporacji.

Wdrażanie niniejszej deklaracji jest monitorowane przez wspólny komitet w ramach jego obowiązków na mocy art. 6 niniejszej Umowy; komitet ten może zaproponować zmiany niniejszej deklaracji, jeżeli uzna je za konieczne w oparciu o doświadczenia Umawiających się Stron.

—

WSPÓLNA DEKLARACJA W SPRAWIE WYKŁADNI OKRESU 90 DNI W KAŻDYM OKRESIE 180-DNIOWYM, O
KTÓRYM MOWA W ART. 4 NINIEJSZEJ UMOWY

Umawiające się Strony uznają, że okres nieprzekraczający 90 dni w każdym okresie 180-dniowym, o którym mowa w art. 4 niniejszej Umowy, oznacza albo ciągły pobyt albo kilka następujących po sobie pobytów, których łączny czas trwania nie przekracza 90 dni w każdym okresie 180-dniowym.

Pojęcie „każdy” oznacza stosowanie ruchomego 180-dniowego okresu odniesienia, zakładającego sprawdzenie wstecz, dla każdego dnia pobytu, ostatniego 180-dniowego okresu w celu ustalenia, czy wymóg dotyczący nieprzekroczenia 90 dni w każdym okresie 180-dniowym pozostaje spełniony. Oznacza to między innymi, że nieobecność przez nieprzerwany okres 90 dni umożliwia kolejny pobyt nieprzekraczający 90 dni.

—

WSPÓLNA DEKLARACJA DOTYCZĄCA INFORMOWANIA OBYWATELI O UMOWIE DOTYCZĄCEJ ZNIESIENIA WIZ

Uznając znaczenie zasady przejrzystości dla obywateli Unii Europejskiej i obywateli Palau, Umawiające się Strony zgadzają się zapewnić rozpowszechnienie pełnych informacji o treści i skutkach umowy dotyczącej zniesienia wiz i związanych z nią kwestiach, takich jak warunki wjazdu.

—

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2378

z dnia 15 grudnia 2015 r.

ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1156/2012

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2011/16/UE z dnia 15 lutego 2011 r. w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania i uchylającą dyrektywę 77/799/EWG ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 1, 3 i 4 oraz art. 21 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 2011/16/UE zastąpiła dyrektywę Rady 77/799/EWG ⁽²⁾. Wprowadzono szereg istotnych dostosowań zasad dotyczących współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania, w szczególności w odniesieniu do wymiany informacji między państwami członkowskimi w celu zwiększenia wydajności i skuteczności transgranicznej wymiany informacji.
- (2) Dyrektywa Rady 2014/107/UE ⁽³⁾ zmieniła dyrektywę 2011/16/UE w celu wprowadzenia obowiązkowej automatycznej wymiany informacji finansowych oraz szeregu zasad sprawozdawczych i zasad należytej staranności związanych z tą wymianą informacji.
- (3) Aby zapewnić działanie nowych ram prawnych, dyrektywa 2011/16/UE wprowadza wymóg, zgodnie z którym niektóre przepisy dotyczące standardowych formularzy i elektronicznych formatów oraz ustaleń praktycznych w zakresie wymiany informacji pomiędzy państwami członkowskimi muszą być przyjmowane w drodze aktów wykonawczych. Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1156/2012 ⁽⁴⁾ określa szczegółowe przepisy dotyczące standardowych formularzy i elektronicznych formatów stosowanych na potrzeby dyrektywy 2011/16/UE.
- (4) Biorąc pod uwagę zmiany, które trzeba wprowadzić w celu wdrożenia dyrektywy 2011/16/UE i zapewnienia większej czytelności aktu wykonawczego, należy uchylić rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1156/2012 i określić nowe, skonsolidowane przepisy.
- (5) W celu ułatwienia wymiany informacji dyrektywa 2011/16/UE wprowadziła wymóg, by taka wymiana informacji na podstawie tej dyrektywy odbywała się z wykorzystaniem standardowych formularzy, z wyjątkiem obowiązkowej automatycznej wymiany informacji.
- (6) Standardowe formularze, których należy używać, powinny zawierać szereg wystarczająco zróżnicowanych pól, tak by pozwolić państwom członkowskim na ich łatwe stosowanie we wszystkich pojawiających się sprawach, z wykorzystaniem pól właściwych dla danej sprawy.
- (7) W odniesieniu do obowiązkowej automatycznej wymiany informacji dyrektywa 2011/16/UE wymaga, aby Komisja przyjmowała przepisy dotyczące ustaleń praktycznych i formatu elektronicznego. W celu zapewnienia odpowiedniego charakteru i użyteczności wymienianych informacji oraz skuteczności samej wymiany należy ustanowić szczegółowe zasady w tym zakresie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 64 z 11.3.2011, s. 1.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 77/799/EWG z dnia 19 grudnia 1977 r. dotycząca wzajemnej pomocy właściwych władz państw członkowskich w obszarze podatków bezpośrednich (Dz.U. L 336 z 27.12.1977, s. 15).

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 2014/107/UE z dnia 9 grudnia 2014 r. zmieniająca dyrektywę 2011/16/UE w zakresie obowiązkowej automatycznej wymiany informacji w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1156/2012 z dnia 6 grudnia 2012 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonywania niektórych przepisów dyrektywy Rady 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania (Dz.U. L 335 z 7.12.2012, s. 42).

- (8) Warunek, zgodnie z którym obowiązkowa automatyczna wymiana informacji na temat pięciu kategorii dochodów i kapitału wskazanych w art. 8 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE jest uzależniona od dostępności informacji, stanowi wytłumaczenie dla faktu, że nie określono bliżej odpowiedniego formatu elektronicznego, poza wskazaniem ogólnej struktury i klas elementów składających się na format elektroniczny, podczas gdy wymiana szczegółowych elementów w ramach każdej z tych klas jest w dalszym ciągu zależna od ich dostępności w każdym państwie członkowskim.
- (9) Biorąc pod uwagę fakt, że informacje wymieniane na podstawie art. 8 ust. 3a dyrektywy 2011/16/UE mają być gromadzone przez raportujące instytucje finansowe zgodnie z mającymi zastosowanie zasadami sprawozdawczymi i zasadami należytej staranności określonymi w załącznikach I i II do dyrektywy 2011/16/UE oraz że wymiana ta nie podlega z tym warunkowi dotyczącemu dostępności informacji, stosowany format elektroniczny powinien zostać określony bardziej szczegółowo, tak aby obejmował najniższy poziom szczegółowości i każdy element wraz z jego istotnymi atrybutami, jeżeli takie istnieją.
- (10) Zgodnie z dyrektywą 2011/16/UE informacje powinny być – w miarę możliwości – przekazywane drogą elektroniczną przy użyciu wspólnej sieci łączności („CCN”). W stosownych przypadkach należy określić ustalenia praktyczne w zakresie przekazywania informacji. Powinny obowiązywać szczegółowe przepisy dotyczące przekazywania sprawozdań, oświadczeń i innych dokumentów, które nie stanowią wymienianych informacji, ale je uzupełniają, a także – w przypadku przesyłania informacji poza siecią CCN i bez uszczerbku dla innych, dwustronnie uzgodnionych porozumień – przekazywania i identyfikacji wymienianych informacji.
- (11) Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne państw członkowskich niezbędne do wykonania art. 8 ust. 3a dyrektywy 2011/16/UE w odniesieniu do obowiązkowej automatycznej wymiany informacji finansowych powinny zacząć obowiązywać od dnia 1 stycznia 2016 r. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem być stosowane od tego samego dnia.
- (12) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Współpracy Administracyjnej w Dziedzinie Opodatkowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe formularze do wymiany informacji na wniosek, spontanicznej wymiany informacji, przesyłania powiadomień i informacji zwrotnych

1. W odniesieniu do formularzy, których stosowanie przewidziano, „pole” oznacza miejsce na formularzu, w którym mogą być zapisywane informacje, które mają zostać wymienione na podstawie dyrektywy 2011/16/UE.
2. Formularz, który ma być stosowany w przypadku wniosków o wymianę informacji i o przeprowadzenie postępowania administracyjnego zgodnie z art. 5 dyrektywy 2011/16/UE oraz odpowiedzi na takie wnioski, potwierdzenia odbioru, wniosków o dodatkowe informacje ogólne, oświadczeń o niemożności udzielenia informacji lub o odrzuceniu wniosku zgodnie z art. 7 tej dyrektywy, jest zgodny z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.
3. Formularz, który ma być stosowany w przypadku informacji w ramach wymiany spontanicznej i potwierdzenia ich odbioru na podstawie art. 9 i 10 dyrektywy 2011/16/UE, jest zgodny z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.
4. Formularz, który ma być stosowany w przypadku wniosków o doręczenie środków i decyzji administracyjnych na podstawie art. 13 ust. 1 i 2 dyrektywy 2011/16/UE i udzielania odpowiedzi na nie na podstawie art. 13 ust. 3 tej dyrektywy, jest zgodny z załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.
5. Formularz, który ma być stosowany w przypadku informacji zwrotnych na podstawie art. 14 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE, jest zgodny z załącznikiem IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Formaty elektroniczne służące do obowiązkowej automatycznej wymiany informacji

1. Format elektroniczny, który ma być stosowany do obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na podstawie art. 8 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE, jest zgodny z załącznikiem V do niniejszego rozporządzenia.

2. Format elektroniczny, który ma być stosowany do obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na podstawie art. 8 ust. 3a dyrektywy 2011/16/UE, jest zgodny z załącznikiem VI do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Ustalenia praktyczne dotyczące wykorzystywania sieci CCN

1. Sprawozdania, oświadczenia oraz wszelkie inne dokumenty, o których mowa w informacjach przekazanych na podstawie dyrektywy 2011/16/UE, mogą być przesyłane za pomocą innych środków komunikacji niż sieć CCN.

2. W przypadku gdy informacje, o których mowa w dyrektywie 2011/16/UE, nie są wymieniane drogą elektroniczną z wykorzystaniem sieci CCN, i o ile nie zawarto innych ustaleń dwustronnych, informacje przekazywane są przy piśmie przewodnim opisującym przekazaną informację i należyście podpisanym przez właściwy organ przekazujący informację.

Artykuł 4

Uchylenie

Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 1156/2012 traci moc z dniem 1 stycznia 2016 r.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia wykonawczego rozumie się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 5

Wejście w życie i rozpoczęcie stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 15 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Formularz, o którym mowa w art. 1 ust. 2

Formularz wniosków o udzielenie informacji i o przeprowadzenie postępowania administracyjnego zgodnie z art. 5 dyrektywy 2011/16/UE oraz odpowiedzi na takie wnioski, potwierdzenia odbioru, wniosków o dodatkowe informacje ogólne, oświadczeń o niemożności udzielenia informacji lub o odrzuceniu wniosku zgodnie z art. 7 dyrektywy 2011/16/UE zawiera następujące pola ⁽¹⁾:

- Podstawa prawna
- Numer referencyjny
- Data
- Nazwa organu wnioskującego lub organu współpracującego
- Tożsamość osoby będącej przedmiotem sprawdzania lub dochodzenia
- Ogólny opis sprawy i, w stosownych przypadkach, szczególne informacje ogólne, które mogą umożliwić ocenę przewidywalnego znaczenia informacji, których dotyczy wniosek, dla administracji i dla egzekwowania przepisów krajowych państw członkowskich dotyczących podatków, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2011/16/UE.
- Cel podatkowy wniosku o informacje
- Okres objęty postępowaniem
- Nazwisko i adres osoby, co do której uważa się, że znajduje się w posiadaniu informacji, których dotyczy wniosek
- Spełnienie wymogów prawnych nałożonych przepisem art. 16 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE
- Spełnienie wymogów prawnych nałożonych przepisem art. 17 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE
- Uzasadniony wniosek o przeprowadzenie szczególnego postępowania administracyjnego i przyczyny odmowy przeprowadzenia szczególnego postępowania administracyjnego, którego dotyczył wniosek
- Potwierdzenie odbioru wniosku o udzielenie informacji
- Wniosek o dodatkowe informacje ogólne
- Powody niemożności lub odmowy udzielenia informacji
- Przyczyny nieudzielenia odpowiedzi na wniosek w stosownym terminie oraz termin, w którym właściwy organ spodziewa się udzielić odpowiedzi.

⁽¹⁾ W wykorzystanym w danej sprawie formularzu muszą znaleźć się jednak wyłącznie pola rzeczywiście wypełniane w tej sprawie.

ZAŁĄCZNIK II

Formularz, o którym mowa w art. 1 ust. 3

Formularz wniosku o informacje w ramach wymiany spontanicznej i potwierdzenia ich odbioru zgodnie z, odpowiednio, art. 9 i 10 dyrektywy 2011/16/UE zawiera następujące pola ⁽¹⁾:

- Podstawa prawna
- Numer referencyjny
- Data
- Nazwa organu wysyłającego informacje i organu je otrzymującego
- Tożsamość osoby objętej spontaniczną wymianą informacji
- Okres objęty spontaniczną wymianą informacji
- Spełnienie wymogów prawnych nałożonych przepisem art. 16 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE
- Potwierdzenie odbioru informacji w ramach wymiany spontanicznej.

—

⁽¹⁾ W wykorzystanym w danej sprawie formularzu muszą znaleźć się jednak wyłącznie pola rzeczywiście wypełniane w tej sprawie.

ZAŁĄCZNIK III

Formularz, o którym mowa w art. 1 ust. 4

Formularz wniosku o doręczenie środków i decyzji administracyjnych zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 dyrektywy 2011/16/UE oraz odpowiedzi na niego zgodnie z art. 13 ust. 3 tej dyrektywy zawiera następujące pola ⁽¹⁾:

- Podstawa prawna
- Numer referencyjny
- Data
- Nazwa organu wnioskującego lub organu współpracującego
- Nazwisko i adres adresata środka lub decyzji
- Inne informacje, które mogą pomóc w identyfikacji adresata
- Przedmiot środka lub decyzji
- Odpowiedź organu współpracującego, zgodnie z art. 13 ust. 3 dyrektywy 2011/16/UE, w tym data doręczenia adresatowi środka lub decyzji.

⁽¹⁾ W wykorzystanym w danej sprawie formularzu muszą znaleźć się jednak wyłącznie pola rzeczywiście wypełniane w tej sprawie.

ZAŁĄCZNIK IV

Formularz, o którym mowa w art. 1 ust. 5

Formularz informacji zwrotnych zgodnie z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE zawiera następujące pola ⁽¹⁾:

- Numer referencyjny
- Data
- Nazwa właściwego organu udzielającego informacji zwrotnych
- Ogólne informacje zwrotne na temat przekazanych informacji
- Rezultaty bezpośrednio związane z przekazanymi informacjami.

⁽¹⁾ W wykorzystanym w danej sprawie formularzu muszą znaleźć się jednak wyłącznie pola rzeczywiście wypełniane w tej sprawie.

ZAŁĄCZNIK V

Format elektroniczny, o którym mowa w art. 2 ust. 1

Formaty elektroniczne służące do obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na podstawie art. 8 ust. 1 dyrektywy 2011/16/UE są zgodne z następującą strukturą drzewa i zawierają następujące klasy elementów ⁽¹⁾:

a) w odniesieniu do ogólnej wiadomości:

```
- „nagłówek” („HEADER”) zawierający:  
-- „kraj pochodzenia” („ORIGINATING COUNTRY”),  
-- „kraje przeznaczenia” („DESTINATION COUNTRIES”),  
-- unikalny „numer identyfikacyjny wiadomości” („MESSAGE ID”),  
-- „numer identyfikacyjny wiadomości powiązanej” („CORRELATION ID”),  
-- „znacznik czasu” („TIMESTAMP”) oraz  
-- „oznaczenie rodzaju komunikatu” („MESSAGE TYPE INDIC”);  
- oraz „część zasadnicza” („BODY”) zgodnie ze strukturą drzewa i klasami  
elementów jednej z zasadniczych części zamieszczonych w niniejszym załączniku  
w lit. b)-g), w zależności od charakteru informacji podlegających  
automatycznej wymianie.
```

b) w odniesieniu do zasadniczej części w przypadku przekazywania informacji na temat dochodów z zatrudnienia lub wynagrodzeń dyrektorów:

```
- „numer identyfikacyjny wniosku” („APPLICATION ID”) określający charakter  
wymienianych informacji,  
- „rok podatkowy” („TAX YEAR”) oraz  
- jeden lub większą liczbę elementów zawierających:  
-- co najmniej jeden element „odbiorcy” („RECIPIENTS”); element ten określa  
informacje o każdym z odbiorców i zawiera:  
--- co najmniej jeden element „płatnicy” („PAYERS”); element ten określa  
informacje na temat każdego z płatników i zawiera:  
---- co najmniej jeden element „powiązania” („RELATIONSHIPS”); element ten  
określa charakter każdego z powiązań między odbiorcą a płatnikiem i  
zawiera:  
----- co najmniej jedno „miejsce pracy” („WORKPLACE”), w którym realizowane  
jest dane powiązanie, oraz  
----- co najmniej jeden element „dochody” („INCOMES”); element ten określa  
informacje na temat poszczególnych dochodów lub wynagrodzeń w ramach  
danego powiązania i zawiera:  
----- „ilość” („QUANTITY”) dni spędzonych lub przepracowanych przez odbiorcę;  
-- lub co najmniej jeden element „unieważnienia dotyczące odbiorcy” („RECIPIENT  
INVALIDATIONS”) w przypadku korekty lub anulowania informacji, które były  
wcześniej przedmiotem wymiany.
```

⁽¹⁾ W wykorzystanym w danej sprawie formularzu muszą znaleźć się jednak wyłącznie pola rzeczywiście wypełniane w tej sprawie.

- c) w odniesieniu do zasadniczej części w przypadku przekazywania informacji na temat emerytur i rent:

```
- „numer identyfikacyjny wniosku” („APPLICATION ID”) określający charakter
wymienianych informacji,
- „rok podatkowy” („TAX YEAR”) oraz
- jeden lub większa liczbę elementów zawierających:
-- co najmniej jeden element „odbiorcy” („RECIPIENTS”); element ten określa
informacje o każdym z odbiorców i zawiera:
--- co najmniej jeden element „płatnicy” („PAYERS”); element ten określa
informacje na temat każdego z płatników i zawiera:
---- co najmniej jeden element „programy” („SCHEMES”); element ten określa
informacje na temat każdej z emerytur lub rent i zawiera:
----- co najmniej jeden element „informacje referencyjne o programie” („SCHEME
REFERENCE INFOS”),
----- co najmniej jeden element „wartości kapitału” („CAPITAL VALUES”),
----- element „administrator” („ADMINISTRATOR”),
----- co najmniej jeden element „właściciele” („OWNERS”),
----- co najmniej jeden element „zdarzenia” („EVENTS”) określający ogólne
informacje na temat każdego ze zdarzeń w ramach programu i zawierający:
----- co najmniej jeden element „informacje o zdarzeniu” („EVENT INFO”)
zawierający szczegółowe informacje o zdarzeniu i co najmniej jeden
element „informacje finansowe” („FINANCIAL INFO”) lub
----- co najmniej jeden element „informacje podatkowe” („TAX INFO”)
zawierający szczegółowe informacje o podatkach i co najmniej jeden
element „informacje finansowe” („FINANCIAL INFO”);
-- lub co najmniej jeden element „unieważnienia dotyczące odbiorcy” („RECIPIENT
INVALIDATIONS”) w przypadku korekty lub anulowania informacji, które były
wcześniej przedmiotem wymiany.
```

- d) w odniesieniu do zasadniczej części w przypadku przekazywania informacji na temat produktów dotyczących ubezpieczeń na życie:

```
- „numer identyfikacyjny wniosku” („APPLICATION ID”) określający charakter
wymienianych informacji,
- „rok podatkowy” („TAX YEAR”) oraz
- jeden lub większa liczbę elementów zawierających:
-- co najmniej jeden element „polisy” („POLICIES”); element ten określa
informacje o każdym z produktów i zawiera:
--- element „okres wnoszenia składek” („CONTRIBUTION DURATION”),
--- element „okres wypłaty świadczeń” („BENEFIT DURATION”),
--- element „warianty polisy” („POLICY OPTIONS”),
--- co najmniej jeden element „wartość kapitału polisy” („POLICY CAPITAL
VALUES”),
--- element „ubezpieczyciel/agent-płatnik” („INSURER/PAYING AGENT”),
--- co najmniej jeden element „beneficjenci” („BENEFICIARIES”),
--- co najmniej jeden element „ubezpieczony na życie” („LIFE INSURED”),
--- co najmniej jeden element „płatnicy składek” („PAYERS OF PREMIUMS”),
--- co najmniej jeden element „właściciele polisy” („POLICY OWNERS”),
--- co najmniej jeden element „zdarzenia” („EVENTS”) określający ogólne
informacje na temat każdego ze zdarzeń w ramach polisy i zawierający:
---- co najmniej jeden element „informacje o zdarzeniu” („EVENT INFO”)
zawierający szczegółowe informacje o zdarzeniu i co najmniej jeden element
„informacje finansowe” („FINANCIAL INFO”) lub
---- co najmniej jeden element „informacje podatkowe” („TAX INFO”) zawierający
szczegółowe informacje o podatkach i co najmniej jeden element „informacje
finansowe” („FINANCIAL INFO”);
-- lub co najmniej jeden element „unieważnienia dotyczące polisy” („POLICY
INVALIDATIONS”) w przypadku korekty lub anulowania informacji, które były
wcześniej przedmiotem wymiany.
```

- e) w odniesieniu do zasadniczej części komunikatu w przypadku przekazywania informacji na temat własności nieruchomości i dochodów z nieruchomości:

```
- „numer identyfikacyjny wniosku” („APPLICATION ID”) określający charakter
wymienianych informacji,
- „rok podatkowy” („TAX YEAR”) oraz
- jeden lub większą liczbę elementów zawierających:
-- co najmniej jeden element „strony” („PARTIES”); element ten określa
informacje o każdym z odbiorców i zawiera:
--- element „partner” („PARTNER”) określający informacje o małżonku i
--- wariant 1, jeśli informacje dotyczą dochodów, których nie można powiązać
(nawet pośrednio) z co najmniej jedną wskazaną nieruchomością: co najmniej
jeden element „dochody” („INCOMES”) lub
--- wariant 2, jeśli informacje dotyczą informacji innych niż dochody lub
dochodów, które można powiązać (nawet pośrednio) z co najmniej jedną
wskazaną nieruchomością: co najmniej jeden element „nieruchomości”
(„PROPERTIES”) określający informacje o każdej z nieruchomości i
zawierający:
---- co najmniej jeden element „tytuły własności” („OWNERSHIPS”) i powiązane z
nimi „prawa” („RIGHT”) określający informacje o każdym z tytułów własności
i powiązanych prawach do danej nieruchomości oraz zawierający:
----- co najmniej jeden element „transakcje” („TRANSACTIONS”); element ten
określa informacje na temat każdej z transakcji związanych z
nieruchomością,
----- co najmniej jeden element „dochody” („INCOMES”); element ten określa
informacje na temat poszczególnych dochodów związanych z nieruchomością;
-- lub co najmniej jeden element „unieważnienia dotyczące strony” („PARTY
INVALIDATIONS”) w przypadku korekty lub anulowania informacji, które były
wcześniej przedmiotem wymiany.
```

- f) w odniesieniu do zasadniczej części wiadomości w przypadku nieprzekazywania żadnych informacji dotyczących konkretnej kategorii:

```
- „numer identyfikacyjny wniosku” („APPLICATION ID”) określający charakter
wymienianych informacji,
- element „szczegóły” („DETAIL”) zawierający uzasadnienie braku danych oraz
- element „rok” („YEAR”).
```

- g) w odniesieniu do zasadniczej części wiadomości w przypadku potwierdzenia otrzymania informacji dotyczących konkretnej kategorii:

```
- „numer identyfikacyjny wniosku” („APPLICATION ID”) określający charakter
wymienianych informacji,
- element „status” („STATUS”) określający informacje o przyjęciu lub odrzuceniu
otrzymanej wiadomości oraz
- co najmniej jeden element „błąd” („ERROR”) określający informacje na temat
błędów wskazanych w otrzymanej wiadomości.
```


ZAŁĄCZNIK VI

Format elektroniczny, o którym mowa w art. 2 ust. 2

Format elektroniczny służący do obowiązkowej automatycznej wymiany informacji na podstawie art. 8 ust. 3a dyrektywy 2011/16/UE jest zgodny z następującą strukturą drzewa i zawiera następujące elementy i atrybuty (!):

a) w odniesieniu do ogólnej wiadomości:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<!-- edited with XMLSpy v2012 rel. 2 sp1 (http://www.altova.com) by OECD OECD
(OECD) -->
<xsd:schema xmlns:crs="urn:oe.cd:ties:crs:v1"
xmlns:xsd="http://www.w3.org/2001/XMLSchema" xmlns:ftc="urn:oe.cd:ties:fatca:v1"
xmlns:cfc="urn:oe.cd:ties:commontypesfatcacrs:v1"
xmlns:stf="urn:oe.cd:ties:stf:v4" xmlns:iso="urn:oe.cd:ties:isocrstypes:v1"
targetNamespace="urn:oe.cd:ties:crs:v1" elementFormDefault="qualified"
attributeFormDefault="unqualified" version="1.0">
  <xsd:import namespace="urn:oe.cd:ties:isocrstypes:v1"
schemaLocation="isocrstypes_v1.0.xsd"/>
  <xsd:import namespace="urn:oe.cd:ties:stf:v4"
schemaLocation="oecdtypes_v4.1.xsd"/>
  <xsd:import namespace="urn:oe.cd:ties:commontypesfatcacrs:v1"
schemaLocation="CommonTypesFatcaCrs_v1.1.xsd"/>
  <xsd:import namespace="urn:oe.cd:ties:fatca:v1"
schemaLocation="FatcaTypes_v1.1.xsd"/>

  <!--+++++++ Reusable Simple types ++++++ -->

  <!-- Message type definitions -->

  <xsd:simpleType name="MessageType_EnumType">
    <xsd:annotation>
      <xsd:documentation xml:lang="en">Message type defines the type of
reporting </xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
    <xsd:restriction base="xsd:string">
      <xsd:enumeration value="CRS"/>
    </xsd:restriction>
  </xsd:simpleType>
  <!-- -->

  <!-- Account Holder Type - 1 -->
  <xsd:simpleType name="CrsAcctHolderType_EnumType">
    <xsd:annotation>
      <xsd:documentation xml:lang="en">Account Holder Type</xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
    <xsd:restriction base="xsd:string">
      <xsd:enumeration value="CRS101">
        <xsd:annotation>
          <xsd:documentation>Passive Non-Financial Entity with one or more
controlling person that is a Reportable Person</xsd:documentation>
        </xsd:annotation>
      </xsd:enumeration>
      <xsd:enumeration value="CRS102">
        <xsd:annotation>
          <xsd:documentation>CRS Reportable Person</xsd:documentation>
        </xsd:annotation>
      </xsd:enumeration>
    </xsd:restriction>
  </xsd:simpleType>
  <!-- -->
```

(!) W wykorzystanym w danej sprawie formularzu muszą znaleźć się jednak wyłącznie pola rzeczywiście wypełniane w tej sprawie.

```

    <xsd:enumeration value="CRS103">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>Passive NFE that is a CRS Reportable
Person</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
  </xsd:restriction>
</xsd:simpleType>
<!-- -->

<!-- CRS Payment Type - 5 -->
<xsd:simpleType name="CrsPaymentType_EnumType">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">The code describing the nature of the
payments used in CRS
  </xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:restriction base="xsd:string">
    <xsd:enumeration value="CRS501">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>Dividends</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS502">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>Interest</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS503">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>Gross Proceeds/Redemptions</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS504">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>Other - CRS</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
  </xsd:restriction>
</xsd:simpleType>
<!-- -->

<!-- MessageTypeIndic - 7 -->
<xsd:simpleType name="CrsMessageTypeIndic_EnumType">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">The MessageTypeIndic defines the type of
message sent</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:restriction base="xsd:string">
    <xsd:enumeration value="CRS701">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>The message contains new
information</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS702">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>The message contains corrections for previously
sent information</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
  </xsd:restriction>

```

```
<xsd:enumeration value="CRS703">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation>The message advises there is no data to
report</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
</xsd:enumeration>
</xsd:restriction>
</xsd:simpleType>
<!-- -->

<!-- Controlling Person Type - 8 -->
<xsd:simpleType name="CrsCtrlgPersonType_EnumType">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">Controlling Person
Type</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:restriction base="xsd:string">
    <xsd:enumeration value="CRS801">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal person - ownership</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS802">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal person - other
means</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS803">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal person - senior managing
official</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS804">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal arrangement - trust -
settlor</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS805">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal arrangement - trust -
trustee</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS806">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal arrangement - trust -
protector</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS807">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal arrangement - trust -
beneficiary</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS808">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal arrangement - trust -
other</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
  </xsd:restriction>
</xsd:simpleType>
```

```

    <xsd:enumeration value="CRS809">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal arrangement - other - settlor-
equivalent</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS810">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal arrangement - other - trustee-
equivalent</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS811">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal arrangement - other - protector-
equivalent</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS812">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal arrangement - other - beneficiary-
equivalent</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="CRS813">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>CP of legal arrangement - other - other-
equivalent</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
  </xsd:restriction>
</xsd:simpleType>
<!-- -->

<!--+++++++ Reusable Complex types ++++++++ -->

  <!-- Message specification: Data identifying and describing the message
as a whole -->
  <xsd:complexType name="MessageSpec_Type">
    <xsd:annotation>
      <xsd:documentation xml:lang="en">Information in the message header
identifies the Tax Administration that is sending the message. It specifies
when the message was created, what period (normally a year) the report is for,
and the nature of the report (original, corrected, supplemental,
etc).</xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
    <xsd:sequence>
      <xsd:element name="SendingCompanyIN" type="xsd:string"
minOccurs="0"/>
      <xsd:element name="TransmittingCountry" type="iso:CountryCode_Type"/>
      <xsd:element name="ReceivingCountry" type="iso:CountryCode_Type"/>
      <!-- modified for CRS -->

      <xsd:element name="MessageType" type="crs:MessageType_EnumType"/>
      <xsd:element name="Warning" type="xsd:string" minOccurs="0">
        <xsd:annotation>
          <xsd:documentation xml:lang="en">Free text expressing the
restrictions for use of the information this
message contains and the legal framework under which it is
given</xsd:documentation>
        </xsd:annotation>
      </xsd:element>
      <xsd:element name="Contact" type="xsd:string" minOccurs="0">
        <xsd:annotation>
          <xsd:documentation xml:lang="en">All necessary contact information
about persons responsible for and

```

```
involved in the processing of the data transmitted in this message, both
legally and technically. Free text as this is not
intended for automatic processing. </xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
</xsd:element>
<xsd:element name="MessageRefId" type="xsd:string">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">Sender's unique identifier for this
message</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
</xsd:element>
<xsd:element name="MessageTypeIndic"
type="crs:CrsMessageTypeIndic_EnumType" minOccurs="0"/>
  <xsd:element name="CorrMessageRefId" type="xsd:string" minOccurs="0"
maxOccurs="unbounded">
    <xsd:annotation>
      <xsd:documentation xml:lang="en">Sender's unique identifier that has
to be corrected. Must point to 1 or more previous message</xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
  </xsd:element>
  <xsd:element name="ReportingPeriod" type="xsd:date">
    <xsd:annotation>
      <xsd:documentation xml:lang="en">The reporting year for which
information is transmitted in documents of
the current message.</xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
  </xsd:element>
  <xsd:element name="Timestamp" type="xsd:dateTime"/>
</xsd:sequence>
</xsd:complexType>
<!-- -->

<!-- Account Holder Type -->
<xsd:complexType name="AccountHolder_Type">
  <xsd:sequence>
    <xsd:choice>
      <xsd:element name="Individual" type="crs:PersonParty_Type"/>
      <xsd:sequence>
        <xsd:element name="Organisation" type="crs:OrganisationParty_Type"/>
        <xsd:element name="AcctHolderType"
type="crs:CrsAcctHolderType_EnumType"/>
      </xsd:sequence>
    </xsd:choice>
  </xsd:sequence>
</xsd:complexType>
<!-- -->

<!-- Controlling Person Type -->
<xsd:complexType name="ControllingPerson_Type">
  <xsd:sequence>
    <xsd:element name="Individual" type="crs:PersonParty_Type"/>
    <xsd:element name="CtrlgPersonType"
type="crs:CrsCtrlgPersonType_EnumType" minOccurs="0"/>
  </xsd:sequence>
</xsd:complexType>
<!-- -->

<!-- Account number -->
<xsd:complexType name="FIAccountNumber_Type">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">Account number definition
</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
```

```

<xsd:simpleContent>
  <xsd:extension base="xsd:string">
    <xsd:attribute name="AcctNumberType"
type="cfc:AcctNumberType_EnumType">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Account Number
Type</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:attribute>
    <xsd:attribute name="UndocumentedAccount" type="xsd:boolean">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Undocumented
Account</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:attribute>
    <xsd:attribute name="ClosedAccount" type="xsd:boolean">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Closed Account</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:attribute>
    <xsd:attribute name="DormantAccount" type="xsd:boolean">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Dormant
Account</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:attribute>
  </xsd:extension>
</xsd:simpleContent>
</xsd:complexType>
<!-- -->

<!-- Correctable Account Report -->
<xsd:complexType name="CorrectableAccountReport_Type">
  <xsd:sequence>
    <xsd:element name="DocSpec" type="stf:DocSpec_Type"/>
    <xsd:element name="AccountNumber" type="crs:FIAccountNumber_Type"/>
    <xsd:element name="AccountHolder" type="crs:AccountHolder_Type"/>
    <xsd:element name="ControllingPerson" type="crs:ControllingPerson_Type"
minOccurs="0" maxOccurs="unbounded"/>
    <xsd:element name="AccountBalance" type="cfc:MonAmnt_Type"/>
    <xsd:element name="Payment" type="crs:Payment_Type" minOccurs="0"
maxOccurs="unbounded"/>
  </xsd:sequence>
</xsd:complexType>
<!-- -->

<!-- The Name of a Party, given in fixed Form-->
<xsd:complexType name="NamePerson_Type">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">The user must spread the data about the
name of a party over up to six elements. The container element for this will be
'NameFix'. </xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:sequence>
    <xsd:element name="PrecedingTitle" type="xsd:string" minOccurs="0">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">His Excellency, Estate of the Late
...</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:element>

```

```
<xsd:element name="Title" type="xsd:string" minOccurs="0"
maxOccurs="unbounded">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">Greeting title. Example: Mr, Dr, Ms,
Herr, etc. Can have multiple titles.</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
</xsd:element>
<xsd:element name="FirstName">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">FirstName of the
person</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:complexType>
    <xsd:simpleContent>
      <xsd:extension base="xsd:string">
        <xsd:attribute name="xnlNameType">
          <xsd:annotation>
            <xsd:documentation xml:lang="en">Defines the name type of
FirstName. Example: Given Name, Forename, Christian Name, Father's Name, etc.
In some countries, FirstName could be a Family Name or a SurName. Use this
attribute to define the type for this name.
          </xsd:documentation>
        </xsd:annotation>
      </xsd:attribute>
    </xsd:extension>
  </xsd:simpleContent>
</xsd:complexType>
</xsd:element>
<xsd:element name="MiddleName" minOccurs="0" maxOccurs="unbounded">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">Middle name (essential part of the
name for many nationalities). Example: Sakthi in "Nivetha Sakthi Shantha". Can
have multiple middle names.</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:complexType>
    <xsd:simpleContent>
      <xsd:extension base="xsd:string">
        <xsd:attribute name="xnlNameType">
          <xsd:annotation>
            <xsd:documentation xml:lang="en">Defines the name type of
Middle Name. Example: First name, middle name, maiden name, father's name,
given name, etc.
          </xsd:documentation>
        </xsd:annotation>
      </xsd:attribute>
    </xsd:extension>
  </xsd:simpleContent>
</xsd:complexType>
</xsd:element>
<xsd:element name="NamePrefix" minOccurs="0">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">de, van, van de, von, etc. Example:
Derick de Clarke</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:complexType>
    <xsd:simpleContent>
      <xsd:extension base="xsd:string">
        <xsd:attribute name="xnlNameType">
          <xsd:annotation>
```

```

        <xsd:documentation xml:lang="en">Defines the type of name
associated with the NamePrefix. For example the type of name is LastName and
this prefix is the prefix for this last name.
        </xsd:documentation>
        </xsd:annotation>
        </xsd:attribute>
        </xsd:extension>
        </xsd:simpleContent>
    </xsd:complexType>
</xsd:element>
<xsd:element name="LastName">
    <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Represents the position of the name
in a name string. Can be Given Name, Forename, Christian Name, Surname, Family
Name, etc. Use the attribute "NameType" to define what type this name is.
In case of a company, this field can be used for the company
name.</xsd:documentation>
        </xsd:annotation>
    <xsd:complexType>
        <xsd:simpleContent>
            <xsd:extension base="xsd:string">
                <xsd:attribute name="xnlNameType">
                    <xsd:annotation>
                        <xsd:documentation xml:lang="en">Defines the name type of
LastName. Example: Father's name, Family name, Sur Name, Mother's Name, etc. In
some countries, LastName could be the given name or first name.
                        </xsd:documentation>
                    </xsd:annotation>
                </xsd:attribute>
            </xsd:extension>
        </xsd:simpleContent>
    </xsd:complexType>
</xsd:element>
<xsd:element name="GenerationIdentifier" type="xsd:string" minOccurs="0"
maxOccurs="unbounded">
    <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Jnr, Thr Third,
III</xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
</xsd:element>
<xsd:element name="Suffix" type="xsd:string" minOccurs="0"
maxOccurs="unbounded">
    <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Could be compressed initials - PhD,
VC, QC</xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
</xsd:element>
<xsd:element name="GeneralSuffix" type="xsd:string" minOccurs="0">
    <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Deceased, Retired
...</xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
</xsd:element>
</xsd:sequence>
    <xsd:attribute name="nameType" type="stf:OECDNameType_EnumType"
use="optional"/>
</xsd:complexType>
<!-- -->

```



```

<!-- Collection of all Data describing a person as a Party -->
<xsd:complexType name="PersonParty_Type">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">
      This container brings together all data about a person as a party. Name and
      address are required components and each can
      be present more than once to enable as complete a description as possible.
      Whenever possible one or more identifiers (TIN
      etc) should be added as well as a residence country code. Additional data that
      describes and identifies the party can be
      given. The code for the legal type according to the OECD codelist must be
      added. The structures of
      all of the subelements are defined elsewhere in this
      schema.</xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
    <xsd:sequence>
      <xsd:element name="ResCountryCode" type="iso:CountryCode_Type"
maxOccurs="unbounded"/>
      <xsd:element name="TIN" type="cfc:TIN_Type" minOccurs="0"
maxOccurs="unbounded"/>
      <xsd:element name="Name" type="crs:NamePerson_Type"
maxOccurs="unbounded"/>
      <xsd:element name="Address" type="cfc:Address_Type"
maxOccurs="unbounded"/>
      <xsd:element name="Nationality" type="iso:CountryCode_Type" minOccurs="0"
maxOccurs="unbounded"/>
      <xsd:element name="BirthInfo" minOccurs="0">
        <xsd:complexType>
          <xsd:sequence>
            <xsd:element name="BirthDate" type="xsd:date" minOccurs="0"/>
            <xsd:element name="City" type="xsd:string" minOccurs="0"/>
            <xsd:element name="CitySubentity" type="xsd:string" minOccurs="0"/>
            <xsd:element name="CountryInfo" minOccurs="0">
              <xsd:complexType>
                <xsd:choice>
                  <xsd:element name="CountryCode" type="iso:CountryCode_Type"/>
                  <xsd:element name="FormerCountryName" type="xsd:string"/>
                </xsd:choice>
              </xsd:complexType>
            </xsd:element>
          </xsd:sequence>
        </xsd:complexType>
      </xsd:element>
    </xsd:sequence>
  </xsd:complexType>
<!-- -->

  <!-- Organisation Identification Number -->
  <xsd:complexType name="OrganisationIN_Type">
    <xsd:annotation>
      <xsd:documentation xml:lang="en">This is the identification
      number/identification code for the Entity in question. As the identifier may be
      not strictly numeric, it is just defined as a string of characters. Attribute
      'issuedBy' is required to designate the issuer of the identifier. Attribute
      'INType' defines the type of identification number. </xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
    <xsd:simpleContent>
      <xsd:extension base="cfc:String1MinLength_Type">
        <xsd:attribute name="issuedBy" type="iso:CountryCode_Type"
use="optional">
          <xsd:annotation>
            <xsd:documentation xml:lang="en">Country code of issuing country,
            indicating country of Residence (to taxes and other)</xsd:documentation>
          </xsd:annotation>
        </xsd:attribute>
      </xsd:extension>
    </xsd:simpleContent>
  </xsd:complexType>

```

```

        <xsd:attribute name="INType" type="xsd:string" use="optional">
          <xsd:annotation>
            <xsd:documentation xml:lang="en">Identification Number
Type</xsd:documentation>
          </xsd:annotation>
        </xsd:attribute>
      </xsd:extension>
    </xsd:simpleContent>
  </xsd:complexType>
<!-- -->

<!-- Collection of all Data describing an organisationy as party-->
<xsd:complexType name="OrganisationParty_Type">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">
This container brings together all data about an organisation as a party. Name
and address are required components and each can
be present more than once to enable as complete a description as possible.
Whenever possible one or more identifiers (TIN
etc) should be added as well as a residence country code. Additional data that
describes and identifies the party can be
given . The code for the legal type according to the OECD codelist must be
added. The structures of
all of the subelements are defined elsewhere in this
schema.</xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
    <xsd:sequence>
      <xsd:element name="ResCountryCode" type="iso:CountryCode_Type"
minOccurs="0" maxOccurs="unbounded"/>
      <xsd:element name="IN" type="crs:OrganisationIN_Type" minOccurs="0"
maxOccurs="unbounded">
        <xsd:annotation>
          <xsd:documentation xml:lang="en">Entity Identification
Number</xsd:documentation>
        </xsd:annotation>
      </xsd:element>
      <xsd:element name="Name" type="cfc:NameOrganisation_Type"
maxOccurs="unbounded"/>
      <xsd:element name="Address" type="cfc:Address_Type"
maxOccurs="unbounded"/>
    </xsd:sequence>
  </xsd:complexType>
<!-- -->

<!-- Correctable Organisation-->
<xsd:complexType name="CorrectableOrganisationParty_Type">
  <xsd:complexContent>
    <xsd:extension base="crs:OrganisationParty_Type">
      <xsd:sequence>
        <xsd:element name="DocSpec" type="stf:DocSpec_Type"/>
      </xsd:sequence>
    </xsd:extension>
  </xsd:complexContent>
</xsd:complexType>
<!-- -->

<!-- Payment -->
<xsd:complexType name="Payment_Type">
  <xsd:sequence>
    <xsd:element name="Type" type="crs:CrsPaymentType_EnumType">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Type of payment (interest,
dividend,...)</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:element>
  </xsd:sequence>

```

```
<xsd:element name="PaymentAmnt" type="cfc:MonAmnt_Type">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">The amount of
payment</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
</xsd:element>
</xsd:sequence>
</xsd:complexType>
<!-- -->

<!-- -->
<!-- CRS Body Type - CRS Report -->
<xsd:complexType name="CrsBody_Type">
  <xsd:sequence>
    <xsd:element name="ReportingFI"
type="crs:CorrectableOrganisationParty_Type">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Reporting financial
institution</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:element>

    <xsd:element name="ReportingGroup" maxOccurs="unbounded">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">For CRS, only one ReportingGroup for
each CrsBody is to be provided</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
      <xsd:complexType>
        <xsd:sequence>
          <xsd:element name="Sponsor"
type="crs:CorrectableOrganisationParty_Type" minOccurs="0"/>
          <xsd:element name="Intermediary"
type="crs:CorrectableOrganisationParty_Type" minOccurs="0"/>
          <xsd:element name="AccountReport"
type="crs:CorrectableAccountReport_Type" minOccurs="0" maxOccurs="unbounded"/>
          <xsd:element name="PoolReport"
type="ftc:CorrectablePoolReport_Type" minOccurs="0" maxOccurs="unbounded"/>
        </xsd:sequence>
      </xsd:complexType>
    </xsd:element>
  </xsd:sequence>
</xsd:complexType>

  <!--+++++++ Schema element ++++++++ -->
<!-- CrsOECD File Message structure -->
<!-- -->
<!-- CRS Message structure -->
<xsd:element name="CRS_OECD">
  <xsd:complexType>
    <xsd:sequence>
      <xsd:element name="MessageSpec" type="crs:MessageSpec_Type"/>
      <xsd:element name="CrsBody" type="crs:CrsBody_Type"
maxOccurs="unbounded"/>
    </xsd:sequence>
    <xsd:attribute name="version" type="xsd:string">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">CRS Version </xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:attribute>
  </xsd:complexType>
</xsd:element>
<!-- -->
</xsd:schema>
```

- b) w odniesieniu do typów wspólnych dla ustawy o wypełnianiu obowiązków podatkowych w stosunku do rachunków posiadanych za granicą (FATCA) i wspólnego standardu do wymiany informacji (CRS) wykorzystywanych w wiadomości, o której mowa w lit. a) powyżej:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<!-- edited with XMLSpy v2011 rel. 3 (http://www.altova.com) by IRS (Internal
Revenue Service) -->
<xsd:schema xmlns:cfc="urn:oe.cd:ties:commontypesfatcacrs:v1"
xmlns:xsd="http://www.w3.org/2001/XMLSchema" xmlns:stf="urn:oe.cd:ties:stf:v4"
xmlns:iso="urn:oe.cd:ties:isocrstypes:v1"
targetNamespace="urn:oe.cd:ties:commontypesfatcacrs:v1"
elementFormDefault="qualified" attributeFormDefault="unqualified"
version="1.0">
  <xsd:import namespace="urn:oe.cd:ties:isocrstypes:v1"
schemaLocation="isocrstypes_v1.0.xsd"/>
  <xsd:import namespace="urn:oe.cd:ties:stf:v4"
schemaLocation="oecdtypes_v4.1.xsd"/>
  <!--+++++++ Reusable Simple types ++++++ -->
  <!-- -->
  <!-- String with minimum length 1 - data type for TIN_Type -->
  <xsd:simpleType name="StringLength_Type">
    <xsd:annotation>
      <xsd:documentation xml:lang="en">Introduce a min
length</xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
    <xsd:restriction base="xsd:string">
      <xsd:minLength value="1"/>
    </xsd:restriction>
  </xsd:simpleType>
  <!-- -->
  <!-- Data type for any kind of numeric data with two decimal fraction digits,
especially monetary amounts -->
  <xsd:simpleType name="TwoDigFract_Type">
    <xsd:annotation>
      <xsd:documentation xml:lang="en">
Data type for any kind of numeric data with two decimal fraction
digits, especially monetary amounts.
</xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
    <xsd:restriction base="xsd:decimal">
      <xsd:fractionDigits value="2"/>
    </xsd:restriction>
  </xsd:simpleType>
  <!-- -->
  <!-- Account Number Type - 6 -->
  <xsd:simpleType name="AcctNumberType_EnumType">
    <xsd:annotation>
      <xsd:documentation xml:lang="en">Account Number Type</xsd:documentation>
    </xsd:annotation>
    <xsd:restriction base="xsd:string">
      <xsd:enumeration value="OECD601">
        <xsd:annotation>
          <xsd:documentation>IBAN</xsd:documentation>
        </xsd:annotation>
      </xsd:enumeration>
      <xsd:enumeration value="OECD602">
        <xsd:annotation>
          <xsd:documentation>OBAN</xsd:documentation>
        </xsd:annotation>
      </xsd:enumeration>
    </xsd:restriction>
  </xsd:simpleType>
```

```
<xsd:enumeration value="OECD603">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation>ISIN</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
</xsd:enumeration>
<xsd:enumeration value="OECD604">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation>OSIN</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
</xsd:enumeration>
<xsd:enumeration value="OECD605">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation>Other</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
</xsd:enumeration>
</xsd:restriction>
</xsd:simpleType>
<!-- -->
<!--+++++++ Reusable Complex types ++++++++ -->
<!-- -->
<!-- Address Fix -->
<xsd:complexType name="AddressFix_Type">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">
      Structure of the address for a party broken down into its logical parts,
      recommended for easy matching. The 'City' element is the only required
      subelement. All of the subelements are simple text - data type 'string'.
    </xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:sequence>
    <xsd:element name="Street" type="xsd:string" minOccurs="0"/>
    <xsd:element name="BuildingIdentifier" type="xsd:string" minOccurs="0"/>
    <xsd:element name="SuiteIdentifier" type="xsd:string" minOccurs="0"/>
    <xsd:element name="FloorIdentifier" type="xsd:string" minOccurs="0"/>
    <xsd:element name="DistrictName" type="xsd:string" minOccurs="0"/>
    <xsd:element name="POB" type="xsd:string" minOccurs="0"/>
    <xsd:element name="PostCode" type="xsd:string" minOccurs="0"/>
    <xsd:element name="City" type="xsd:string"/>
    <xsd:element name="CountrySubentity" type="xsd:string" minOccurs="0"/>
  </xsd:sequence>
</xsd:complexType>
<!-- -->
<!-- The Address of a Party, given in fixed or free Form, possibly in both
Forms -->
<xsd:complexType name="Address_Type">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">
      The user has the option to enter the data about the address of a party
      either as one long field or to spread the data over up to eight elements or
      even to use both formats. If the user chooses the option to enter the data
      required in separate elements, the container element for this will be
      'AddressFix'. If the user chooses the option to enter the data required in a
      less structured way in 'AddressFree' all available address details shall be
      presented as one string of bytes, blank or "/" (slash) or carriage return-
      line feed used as a delimiter between parts of the address. PLEASE NOTE
      that the address country code is outside both of these elements. The use
      of the fixed form is recommended as a rule to allow easy matching. However,
      the use of the free form is recommended if the sending state cannot
      reliably identify and distinguish the different parts of the address.
      The user may want to use both formats e.g. if besides separating the
      logical parts of the address he also wants to indicate a suitable
      breakdown into print-lines by delimiters in the free text form. In this
      case 'AddressFix' has to precede 'AddressFree'.
    </xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
```

```

<xsd:sequence>
  <xsd:element name="CountryCode" type="iso:CountryCode_Type"/>
  <xsd:choice>
    <xsd:element name="AddressFree" type="xsd:string"/>
    <xsd:sequence>
      <xsd:element name="AddressFix" type="cfc:AddressFix_Type"/>
      <xsd:element name="AddressFree" type="xsd:string" minOccurs="0"/>
    </xsd:sequence>
  </xsd:choice>
</xsd:sequence>
  <xsd:attribute name="legalAddressType"
type="stf:OECDLegalAddressType_EnumType" use="optional"/>
</xsd:complexType>
<!-- -->
<!-- General Type for Monetary Amounts -->
<xsd:complexType name="MonAmnt_Type">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">
This data type is to be used whenever monetary amounts are to be communicated.
Such amounts shall be given
including two fractional digits of the main currency unit. The code for the
currency in which the value is expressed has to be
taken from the ISO codelist 4217 and added in attribute currCode.
</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:simpleContent>
    <xsd:extension base="cfc:TwoDigFract_Type">
      <xsd:attribute name="currCode" type="iso:currCode_Type"
use="required"/>
    </xsd:extension>
  </xsd:simpleContent>
</xsd:complexType>
<!-- -->
<!-- Organisation name -->
<xsd:complexType name="NameOrganisation_Type">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">Name of organisation</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:simpleContent>
    <xsd:extension base="xsd:string">
      <xsd:attribute name="nameType" type="stf:OECDNameType_EnumType"
use="optional"/>
    </xsd:extension>
  </xsd:simpleContent>
</xsd:complexType>
<!-- -->
<!-- TIN -->
<xsd:complexType name="TIN_Type">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">This is the identification
number/identification code for the party in question. As the identifier may be
not strictly numeric, it is just defined as a string of characters. Attribute
'issuedBy' is required to designate the issuer of the identifier.
</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:simpleContent>
    <xsd:extension base="cfc:String1MinLength_Type">

```

```

        <xsd:attribute name="issuedBy" type="iso:CountryCode_Type"
use="optional">
        <xsd:annotation>
            <xsd:documentation xml:lang="en">Country code of issuing country,
indicating country of Residence (to taxes and other)</xsd:documentation>
        </xsd:annotation>
        </xsd:attribute>
    </xsd:extension>
</xsd:simpleContent>
</xsd:complexType>
<!-- -->
</xsd:schema>

```

- c) w odniesieniu do typów wspólnych dla OECD wykorzystywanych w wiadomości, o której mowa w lit. a) powyżej:

```

<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<!-- edited with XMLSpy v2005 sp1 U (http://www.xmlspy.com) by Steria Benelux
sa/nv (Steria Benelux sa/nv) -->
<xsd:schema xmlns:stf="urn:oe.cd:ties:stf:v4"
xmlns:xsd="http://www.w3.org/2001/XMLSchema"
targetNamespace="urn:oe.cd:ties:stf:v4" elementFormDefault="qualified"
attributeFormDefault="unqualified" version="4.0">
    <!--+++++++ Reusable Simple types ++++++++ -->
    <!-- Document type indicators types -->
    <xsd:simpleType name="OECDDocTypeIndic_EnumType">
        <xsd:annotation>
            <xsd:documentation xml:lang="en">This element specifies the type of data
being submitted.</xsd:documentation>
        </xsd:annotation>
        <xsd:restriction base="xsd:string">
            <xsd:enumeration value="OECD0">
                <xsd:annotation>
                    <xsd:documentation>Resend Data</xsd:documentation>
                </xsd:annotation>
            </xsd:enumeration>
            <xsd:enumeration value="OECD1">
                <xsd:annotation>
                    <xsd:documentation>New Data</xsd:documentation>
                </xsd:annotation>
            </xsd:enumeration>
            <xsd:enumeration value="OECD2">
                <xsd:annotation>
                    <xsd:documentation>Corrected Data</xsd:documentation>
                </xsd:annotation>
            </xsd:enumeration>
            <xsd:enumeration value="OECD3">
                <xsd:annotation>
                    <xsd:documentation>Deletion of Data</xsd:documentation>
                </xsd:annotation>
            </xsd:enumeration>
            <xsd:enumeration value="OECD10">
                <xsd:annotation>
                    <xsd:documentation>Resend Test Data</xsd:documentation>
                </xsd:annotation>
            </xsd:enumeration>
            <xsd:enumeration value="OECD11">
                <xsd:annotation>
                    <xsd:documentation>New Test Data</xsd:documentation>
                </xsd:annotation>
            </xsd:enumeration>
            <xsd:enumeration value="OECD12">
                <xsd:annotation>
                    <xsd:documentation>Corrected Test Data</xsd:documentation>
                </xsd:annotation>
            </xsd:enumeration>

```

```
<xsd:enumeration value="OECD13">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation>Deletion of Test Data</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
</xsd:enumeration>
</xsd:restriction>
</xsd:simpleType>
<!-- -->
<!-- Kind of Name -->
<xsd:simpleType name="OECDNameType_EnumType">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">
      It is possible for stf documents to contain several names for the same
      party. This is a qualifier to indicate the type of a particular name. Such
      types include nicknames ('nick'), names under which a party does business
      ('dba' a short name for the entity, or a name that is used for public
      acquaintance instead of the official business name) etc.
    </xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:restriction base="xsd:string">
    <xsd:enumeration value="OECD201">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>SMFaliasOrOther</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="OECD202">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>indiv (individual)</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="OECD203">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>alias (alias)</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="OECD204">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>nick (nickname)</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="OECD205">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>aka (also known as)</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="OECD206">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>dba (doing business as)</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="OECD207">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>legal (legal name)</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="OECD208">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>atbirth (name at birth)</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
  </xsd:restriction>
</xsd:simpleType>
<!-- -->
<!-- Type of the address considered from a legal point of view -->
<xsd:simpleType name="OECDLegalAddressType_EnumType">
  <xsd:annotation>
```



```

    <xsd:documentation xml:lang="en">This is a datatype for an attribute to
    an address. It serves to indicate the legal character of that address
    (residential, business etc.)</xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:restriction base="xsd:token">
    <xsd:enumeration value="OECD301">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>residentialOrBusiness</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="OECD302">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>residential</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="OECD303">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>business</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="OECD304">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>registeredOffice</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
    <xsd:enumeration value="OECD305">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation>unspecified</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:enumeration>
  </xsd:restriction>
</xsd:simpleType>
<!-- -->
<!--+++++++ Reusable Complex types ++++++ -->
<!-- -->
<!-- Document specification: Data identifying and describing the document -->
<xsd:complexType name="DocSpec_Type">
  <xsd:annotation>
    <xsd:documentation xml:lang="en">Document specification: Data identifying
    and describing the document, where
    'document' here means the part of a message that is to transmit the data about
    a single block of CRS information. </xsd:documentation>
  </xsd:annotation>
  <xsd:sequence>

    <xsd:element name="DocTypeIndic" type="stf:OECDDocTypeIndic_EnumType"/>
    <xsd:element name="DocRefId" type="xsd:string">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Sender's unique identifier of this
        document </xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:element>
    <xsd:element name="CorrMessageRefId" type="xsd:string" minOccurs="0">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Reference id of the message of the
        document referred to if this is a correction</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:element>
    <xsd:element name="CorrDocRefId" type="xsd:string" minOccurs="0">
      <xsd:annotation>
        <xsd:documentation xml:lang="en">Reference id of the document
        referred to if this is correction</xsd:documentation>
      </xsd:annotation>
    </xsd:element>
  </xsd:sequence>
</xsd:complexType>
<!-- -->
</xsd:schema>

```

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2379**z dnia 16 grudnia 2015 r.**

wprowadzające odstępstwo od rozporządzeń (WE) nr 2305/2003, (WE) nr 969/2006, (WE) nr 1067/2008 i od rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2081 oraz od rozporządzenia (WE) nr 1964/2006 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 480/2012 oraz od rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 w odniesieniu do terminów składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz w 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych dotyczących zbóż, ryżu i oliwy z oliwek oraz wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia (WE) nr 951/2006 w odniesieniu do terminów wydawania pozwoleń na wywóz w 2016 r. w sektorach pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1095/96 z dnia 18 czerwca 1996 r. w sprawie wprowadzania koncesji określonych na liście koncesyjnej CXL sporządzonej w wyniku zakończenia negocjacji GATT XXIV.6 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 1,uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych i uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 20 lit. n), art. 144 lit. g) i art. 187 lit. e),

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzenia Komisji (WE) nr 2305/2003 ⁽³⁾, (WE) nr 969/2006 ⁽⁴⁾ i (WE) nr 1067/2008 ⁽⁵⁾ oraz rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2081 ⁽⁶⁾ przewidują przepisy szczególne dotyczące składania wniosków oraz wydawania pozwoleń na przywóz jęczmienia w ramach kontyngentu 09.4126, kukurydzy w ramach kontyngentu 09.4131 i pszenicy zwyczajnej o jakości innej niż wysoka w ramach kontyngentów 09.4123, 09.4124, 09.4125 i 09.4133 oraz niektórych zbóż pochodzących z Ukrainy w ramach kontyngentów 09.4306, 09.4307 i 09.4308.
- (2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1964/2006 ⁽⁷⁾ i rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 480/2012 ⁽⁸⁾ przewidują przepisy szczególne dotyczące składania wniosków i wydawania pozwoleń na przywóz ryżu pochodzącego z Bangladeszu w ramach kontyngentu 09.4517 i ryżu łamanego w ramach kontyngentu 09.4079.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1918/2006 ⁽⁹⁾ przewiduje przepisy szczególne dotyczące składania wniosków oraz wydawania pozwoleń na przywóz oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji w ramach dostępnego kontyngentu.
- (4) Z uwagi na dni wolne od pracy w 2016 r. należy odstąpić w niektórych okresach od rozporządzeń (WE) nr 2305/2003, (WE) nr 969/2006, (WE) nr 1067/2008 oraz od rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2081, od rozporządzenia (WE) nr 1964/2006 i rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 480/2012 oraz rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 w odniesieniu do terminów składania wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz i wydawania tych pozwoleń, w celu zapewnienia przestrzegania wielkości przedmiotowych kontyngentów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 146 z 20.6.1996, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2305/2003 z dnia 29 grudnia 2003 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym Wspólnoty na przywóz jęczmienia z państw trzecich (Dz.U. L 342 z 30.12.2003, s. 7).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 969/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. otwierające i ustalające sposób zarządzania kontyngentem taryfowym w odniesieniu do przywozu kukurydzy pochodzącej z państw trzecich (Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 44).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1067/2008 z dnia 30 października 2008 r. otwierające oraz ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na pszenicę zwyczajną o jakości innej niż wysoka pochodzącą z państw trzecich i wprowadzające odstępstwo od rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 (wersja ujednolicona) (Dz.U. L 290 z 31.10.2008, s. 3).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2081 z dnia 18 listopada 2015 r. otwierające unijne kontyngenty taryfowe na przywóz niektórych zbóż pochodzących z Ukrainy i ustalające zarządzanie tymi kontyngentami (Dz.U. L 302 z 19.11.2015, s. 81).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1964/2006 z dnia 22 grudnia 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady otwierania i zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz ryżu pochodzącego z Bangladeszu, zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3491/90 (Dz.U. L 408 z 30.12.2006, s. 19).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 480/2012 z dnia 7 czerwca 2012 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym na ryż łamany objęty kodem CN 1006 40 00 do produkcji przetworów spożywczych objętych kodem CN 1901 10 00 (Dz.U. L 148 z 8.6.2012, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1918/2006 z dnia 20 grudnia 2006 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentem taryfowym oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji (Dz.U. L 365 z 21.12.2006, s. 84).

- (5) Artykuł 7d ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 951/2006 ⁽¹⁾ stanowi, że pozwolenia na wywóz pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy wydawane są od piątku następującego po tygodniu, w którym składano wnioski, pod warunkiem że do tego czasu Komisja nie podjęła żadnego ze środków szczególnych.
- (6) Z uwagi na dni wolne od pracy w roku 2016 oraz nieregularne ukazywanie się *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* w tych dniach, okres między złożeniem wniosków a dniem wydania pozwoleń jest zbyt krótki, aby zapewnić właściwe zarządzanie rynkiem. Należy zatem przedłużyć wymieniony okres.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zboża

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 2305/2003 w odniesieniu do roku 2016 wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz jęczmienia w ramach kontyngentu 09.4126 nie można składać przed poniedziałkiem 4 stycznia 2016 r. lub po godz. 13:00 czasu obowiązującego w Brukseli w piątek 16 grudnia 2016 r.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 2305/2003 w odniesieniu do roku 2016 pozwolenia na przywóz jęczmienia wydane w ramach kontyngentu 09.4126 objęte wnioskami składanymi w terminach wskazanych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia wydawane są w terminach określonych w wymienionym załączniku, z zastrzeżeniem środków przyjętych zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽²⁾.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 969/2006 w odniesieniu do roku 2016 wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz kukurydzy w ramach kontyngentu 09.4131 nie można składać przed poniedziałkiem 4 stycznia 2016 r. lub po godz. 13:00 czasu obowiązującego w Brukseli w piątek 16 grudnia 2016 r.
4. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 969/2006 w odniesieniu do roku 2016 pozwolenia na przywóz kukurydzy wydane w ramach kontyngentu 09.4131 objęte wnioskami składanymi w terminach wskazanych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia wydawane są w terminach określonych w wymienionym załączniku, z zastrzeżeniem środków przyjętych zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.
5. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 1067/2008 w odniesieniu do roku 2016 wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz pszenicy zwyczajnej o jakości innej niż wysoka w ramach kontyngentów 09.4123, 09.4124, 09.4125 i 09.4133 nie można składać przed poniedziałkiem 4 stycznia 2016 r. lub po godz. 13:00 czasu obowiązującego w Brukseli w piątek 16 grudnia 2016 r.
6. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 4 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1067/2008 w odniesieniu do roku 2016 pozwolenia na przywóz pszenicy zwyczajnej o jakości innej niż wysoka wydane w ramach kontyngentów 09.4123, 09.4124, 09.4125 i 09.4133 objęte wnioskami składanymi w terminach wskazanych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia wydawane są w terminach określonych w wymienionym załączniku, z zastrzeżeniem środków przyjętych zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.
7. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2015/2081 w odniesieniu do roku 2016 wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz zbóż pochodzących z Ukrainy w ramach kontyngentów 09.4306, 09.4307 i 09.4308 nie można składać przed poniedziałkiem 4 stycznia 2016 r. lub po godz. 13:00 czasu obowiązującego w Brukseli w piątek 16 grudnia 2016 r.
8. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2015/2081 w odniesieniu do roku 2016 pozwolenia na przywóz zbóż pochodzących z Ukrainy wydane w ramach kontyngentów 09.4306, 09.4307 i 09.4308 objęte wnioskami składanymi w terminach wskazanych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia wydawane są w terminach określonych w wymienionym załączniku, z zastrzeżeniem środków przyjętych zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru (Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

Artykuł 2

Ryż

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1964/2006 w odniesieniu do roku 2016 wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz ryżu pochodzącego z Bangladeszu w ramach kontyngentu 09.4517 nie można składać przed poniedziałkiem 4 stycznia 2016 r. lub po godz. 13:00 czasu obowiązującego w Brukseli w piątek 9 grudnia 2016 r.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 480/2012 w odniesieniu do roku 2016 wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz ryżu łamanego w ramach kontyngentu 09.4079 nie można składać przed poniedziałkiem 4 stycznia 2016 r. lub po godz. 13:00 czasu obowiązującego w Brukseli w piątek 9 grudnia 2016 r.

Artykuł 3

Oliwa z oliwek

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji nie można składać po wtorku 13 grudnia 2016 r.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1918/2006 pozwolenia na przywóz oliwy z oliwek pochodzącej z Tunezji objęte wnioskami składanymi w terminach wskazanych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia wydawane są w terminach określonych w wymienionym załączniku, z zastrzeżeniem środków przyjętych zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1301/2006.

Artykuł 4

Pozakwotowy cukier i pozakwotowa izoglukoza

Na zasadzie odstępstwa od art. 7d ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 951/2006 pozwolenia na wywóz pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy objęte wnioskami składanymi w terminach wskazanych w załączniku III do niniejszego rozporządzenia wydawane są w terminach określonych w wymienionym załączniku, biorąc pod uwagę, tam gdzie to konieczne, środki szczególne, o których mowa w art. 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 951/2006.

Artykuł 5

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie traci moc z dniem 10 stycznia 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK I

Terminy składania wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz zbóż	Terminy wydawania
Od piątku 18 marca od godz. 13 do piątku 25 marca 2016 r. do godz. 13, czasu obowiązującego w Brukseli	Pierwszego dnia roboczego od poniedziałku 4 kwietnia 2016 r.
Od piątku 21 października od godz. 13 do piątku 28 października 2016 r. do godz. 13, czasu obowiązującego w Brukseli	Pierwszego dnia roboczego od poniedziałku 7 listopada 2016 r.

ZAŁĄCZNIK II

Terminy składania wniosków o wydanie pozwoleń na przywóz oliwy z oliwek	Terminy wydawania
Poniedziałek 21 lub wtorek 22 marca 2016 r.	Pierwszego dnia roboczego od piątku 1 kwietnia 2016 r.
Poniedziałek 2 lub wtorek 3 maja 2016 r.	Pierwszego dnia roboczego od piątku 13 maja 2016 r.
Poniedziałek 9 lub wtorek 10 maja 2016 r.	Pierwszego dnia roboczego od środy 18 maja 2016 r.
Poniedziałek 18 lub wtorek 19 lipca 2016 r.	Pierwszego dnia roboczego od środy 27 lipca 2016 r.
Poniedziałek 8 lub wtorek 9 sierpnia 2016 r.	Pierwszego dnia roboczego od środy 17 sierpnia 2016 r.
Poniedziałek 24 lub wtorek 25 października 2016 r.	Pierwszego dnia roboczego od czwartku 3 listopada 2016 r.

ZAŁĄCZNIK III

Terminy składania wniosków o wydanie pozwoleń na wywóz pozakwotowego cukru i pozakwotowej izoglukozy	Terminy wydawania
Od poniedziałku 24 do piątku 28 października 2016 r.	Pierwszego dnia roboczego od wtorku 8 listopada 2016 r.
Od poniedziałku 19 do piątku 23 grudnia 2016 r.	Pierwszego dnia roboczego od piątku 6 stycznia 2017 r.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2380**z dnia 16 grudnia 2015 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1484/95 w odniesieniu do ustalania cen reprezentatywnych w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 183 lit. b),uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 6 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1484/95 ⁽³⁾ ustanowiono szczegółowe zasady stosowania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalono ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj.
- (2) Z regularnych kontroli danych, na podstawie których są określane ceny reprezentatywne dla produktów w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj, wynika, że należy zmienić ceny reprezentatywne w przywozie niektórych produktów, uwzględniając wahania cen w zależności od pochodzenia tych produktów.
- (3) Rozporządzenie (WE) nr 1484/95 należy zatem odpowiednio zmienić.
- (4) Ze względu na konieczność zagwarantowania, że środek ten będzie mieć zastosowanie możliwie jak najszybciej po udostępnieniu aktualnych danych, niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1484/95 zastępuje się tekstem zawartym w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1.⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1484/95 z dnia 28 czerwca 1995 r. określające szczegółowe zasady wdrażania systemu dodatkowych należności przywozowych oraz ustalające ceny reprezentatywne w sektorach mięsa drobiowego i jaj oraz w odniesieniu do albumin jaj i uchylające rozporządzenie nr 163/67/EWG (Dz.U. L 145 z 29.6.1995, s. 47).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Kod CN	Opis produktu	Cena reprezentatywna (w EUR/100 kg)	Zabezpieczenie określone w art. 3 (w EUR/100 kg)	Pochodzenie (!)
0207 12 10	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, ale z szypkami, sercami, wątróbkami i żołądkami, znane jako »kurczaki 70 %«, zamrożone	130,1	0	AR
0207 12 90	Kurczaki oskubane i wypatroszone, bez głów i łapek, oraz bez szypki, serc, wątróbki i żołądków, znane jako »kurczaki 65 %«, zamrożone	154,5	0	AR
		145,7	0	BR
0207 14 10	Kawałki bez kości z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> , zamrożone	286,0	4	AR
		197,1	32	BR
		343,8	0	CL
		219,0	24	TH
0207 27 10	Kawałki bez kości z indyków, zamrożone	329,9	0	BR
		244,7	16	CL
0408 91 80	Jaja bez skorupki suszone	431,0	0	AR
1602 32 11	Przetwory z ptactwa z gatunku <i>Gallus domesticus</i> niepoddane obróbce cieplnej	225,1	19	BR

(!) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod »ZZ« oznacza »inne pochodzenie«.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/2381**z dnia 17 grudnia 2015 r.****w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) w zakresie przekazywania szeregów czasowych dla nowego podziału regionalnego**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 ustanawia ramy prawne klasyfikacji podziału regionalnego w celu umożliwienia gromadzenia, zestawiania i rozpowszechniania zharmonizowanych statystyk regionalnych w Unii.
- (2) Zgodnie z art. 5 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1059/2003, jeśli do klasyfikacji NUTS wprowadzane są zmiany, dane państwo członkowskie powinno przekazać Komisji szeregi czasowe dla nowego podziału regionalnego w celu zastąpienia wcześniej przekazanych danych. Komisja powinna określić wykaz szeregów czasowych oraz ich długość, biorąc pod uwagę możliwość ich dostarczenia. Szeregi czasowe należy przekazać w okresie dwóch lat od daty wprowadzenia zmiany w klasyfikacji NUTS.
- (3) Klasyfikacja NUTS została zmieniona rozporządzeniem Komisji (UE) nr 1319/2013 ⁽²⁾ ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2015 r. oraz rozporządzeniem Komisji (UE) nr 868/2014 ⁽³⁾ ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2016 r.
- (4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Europejskiego Systemu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Państwa członkowskie przekazują Komisji szeregi czasowe dla nowego podziału regionalnego zgodnie z listą określoną w załączniku.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1319/2013 z dnia 9 grudnia 2013 r. zmieniające załączniki do rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 342 z 18.12.2013, s. 1).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 868/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r. zmieniające załączniki do rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 241 z 13.8.2014, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wymagany rok rozpoczęcia według dziedzin statystyki

Dziedzina	Poziom 2 NUTS	Poziom 3 NUTS
Rolnictwo – rachunki rolnictwa	2007 ⁽¹⁾	
Rolnictwo – pogłowie zwierząt	2010	
Rolnictwo – produkcja roślinna	2007	
Rolnictwo – produkcja mleka	2010	
Rolnictwo – struktura gospodarstw rolnych	2010	2010 ⁽¹⁾
Demografia – ludność, żywe urodzenia, zgony	1990 ⁽²⁾	1990 ⁽²⁾
Rynek pracy – zatrudnienie, bezrobocie	2010	2010 ⁽¹⁾
Środowisko naturalne – zakłady przetwarzania odpadów	2010	
Zdrowie – przyczyny zgonów	1994 ⁽³⁾	
Zdrowie – infrastruktura	1993 ⁽¹⁾	
Zdrowie – pacjenci	2000 ⁽¹⁾	
Spółeczeństwo informacyjne	2010 ⁽¹⁾	
Regionalne rachunki ekonomiczne – Rachunki gospodarstw domowych	2000	
Regionalne rachunki ekonomiczne – Rachunki regionalne	2000	2000
Nauka i technika – nakłady na B+R oraz personel	2011	
Turystyka	2012	

⁽¹⁾ Przekazywanie nie jest obowiązkowe.

⁽²⁾ Przekazywanie nie jest obowiązkowe dla lat referencyjnych 1990–2012.

⁽³⁾ Przekazywanie nie jest obowiązkowe dla lat referencyjnych 1994–2010.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2382**z dnia 17 grudnia 2015 r.**

dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu alfa-galaktozydazy (EC 3.2.1.22) wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) i endo-1,4-beta-glukanazy (EC 3.2.1.4) wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (CBS 120604) jako dodatku paszowego dla kur niosek i podrzędnych gatunków drobiu odchowywanego na nioski (posiadacz zezwolenia Kerry Ingredients and Flavours)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1831/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 września 2003 r. w sprawie dodatków stosowanych w żywieniu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1831/2003 przewidziano udzielanie zezwoleń na stosowanie dodatków w żywieniu zwierząt oraz określono sposób uzasadniania i procedury przyznawania takich zezwoleń.
- (2) Zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 złożony został wniosek o zezwolenie na stosowanie preparatu alfa-galaktozydazy (EC 3.2.1.22) wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) oraz endo-1,4-beta-glukanazy (EC 3.2.1.4) wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (CBS 120604). Do wniosku dołączone zostały dane szczegółowe oraz dokumenty wymagane na mocy art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003.
- (3) Wniosek dotyczy zezwolenia na stosowanie preparatu alfa-galaktozydazy (EC 3.2.1.22) wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) i endo-1,4-beta-glukanazy (EC 3.2.1.4) wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (CBS 120604) jako dodatku paszowego dla kur niosek i podrzędnych gatunków drobiu odchowywanego na nioski celem sklasyfikowania go w kategorii „dodatki zootechniczne”.
- (4) Stosowanie preparatu alfa-galaktozydazy (EC 3.2.1.22) wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) i endo-1,4-beta-glukanazy (EC 3.2.1.4) wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (CBS 120604) zostało dopuszczone na okres dziesięciu lat rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 237/2012 ⁽²⁾ dla kurcząt rzeźnych oraz rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 1365/2013 ⁽³⁾ dla kurcząt odchowywanych na kury nioski oraz podrzędnych gatunków drobiu rzeźnego.
- (5) Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności („Urząd”) stwierdził w swojej opinii z dnia 28 kwietnia 2015 r. ⁽⁴⁾, że preparat zawierający alfa-galaktozydazę (EC 3.2.1.22) wytwarzaną przez *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) i endo-1,4-beta-glukanazę (EC 3.2.1.4) wytwarzaną przez *Aspergillus niger* (CBS 120604) w proponowanych warunkach stosowania nie ma negatywnego wpływu na zdrowie zwierząt i ludzi ani na środowisko, a jego stosowanie może zwiększać masę jaj znoszonych przez kury nioski. Ponieważ charakter działania dodatku można uznać za taki sam, wniosek ten można rozszerzyć na podrzędne gatunki drobiu odchowywanego na nioski. Zdaniem Urzędu nie ma potrzeby wprowadzania szczegółowych wymogów dotyczących monitorowania po wprowadzeniu do obrotu. Urząd poddał również weryfikacji sprawozdanie dotyczące metody analizy dodatku paszowego w paszy, przedłożone przez laboratorium referencyjne ustanowione rozporządzeniem (WE) nr 1831/2003.
- (6) Ocena preparatu alfa-galaktozydazy (EC 3.2.1.22) wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) i endo-1,4-beta-glukanazy (EC 3.2.1.4) wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (CBS 120604) dowodzi, że warunki udzielenia zezwolenia przewidziane w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 1831/2003 są spełnione. W związku z tym należy zezwolić na stosowanie preparatu, jak określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 18.10.2003, s. 29.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 237/2012 z dnia 19 marca 2012 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie alfa-galaktozydazy (EC 3.2.1.22) wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) i endo-1,4-beta-glukanazy (EC 3.2.1.4) wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (CBS 120604) jako dodatku paszowego dla kurcząt rzeźnych (posiadacz zezwolenia Kerry Ingredients and Flavours) (Dz.U. L 80 z 20.3.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1365/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. dotyczące zezwolenia na stosowanie preparatu alfa-galaktozydazy wytwarzanej przez *Saccharomyces cerevisiae* (CBS 615.94) i endo-1,4-beta-glukanazy wytwarzanej przez *Aspergillus niger* (CBS 120604) jako dodatku paszowego dla gatunków podrzędnych drobiu rzeźnego i kurcząt odchowywanych na kury nioski (posiadacz zezwolenia Kerry Ingredients and Flavours) (Dz.U. L 343 z 19.12.2013, s. 31).

⁽⁴⁾ Dziennik EFSA 2015; 13(5):4107.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Preparat wyszczególniony w załączniku, należący do kategorii „dodatki zootechniczne” i do grupy funkcjonalnej „substancje polepszające strawność”, zostaje dopuszczony jako dodatek stosowany w żywieniu zwierząt zgodnie z warunkami określonymi w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Numer identyfikacyjny dodatku	Nazwa posiadacza zezwolenia	Dodatek	Skład, wzór chemiczny, opis, metoda analityczna	Gatunek lub kategoria zwierzęcia	Maksymalny wiek	Minimalna zawartość	Maksymalna zawartość	Inne przepisy	Data ważności zezwolenia
						Jednostki aktywności/kg mieszanki paszowej pełnoporcjowej o wilgotności 12 %			
Kategoria: dodatki zootechniczne. Grupa funkcjonalna: substancje polepszające strawność									
4a17	Kerry Ingredients and Flavours	Alfa-galaktozydaza (EC 3.2.1.22) Endo-1,4-beta-glukanaza (EC 3.2.1.4)	<i>Skład dodatku</i> Preparat alfa-galaktozydazy (EC 3.2.1.22) wytwarzanej przez <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) i endo-1,4-beta-glukanazy (EC 3.2.1.4) wytwarzanej przez <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604), w postaci stałej, o minimalnej aktywności: — 1 000 U ⁽¹⁾ alfa-galaktozydazy/g; — 5 700 U ⁽²⁾ endo-1,4-beta-glukanazy/g. <i>Charakterystyka substancji czynnej</i> Alfa-galaktozydaza wytwarzana przez <i>Saccharomyces cerevisiae</i> (CBS 615.94) Endo-1,4-beta-glukanaza wytwarzana przez <i>Aspergillus niger</i> (CBS 120604) <i>Metoda analizy</i> ⁽³⁾ Oznaczanie: — metoda kolorymetryczna polegająca na pomiarze p-nitrofenolu uwolnionego przez działanie alfa-galaktozydazy z substratu p-nitrofenylo-alfa-galaktopiranozydu; — metoda kolorymetryczna polegająca na pomiarze barwnika rozpuszczalnego w wodzie, uwolnionego przez działanie endo-1,4-beta-glukanazy z usieciowanych azurową substratów glukanu jęczmienia.	Kury nioski Podrzędne gatunki drobiu odchowyanego na nioski	—	100 U alfa-galaktozydazy 570 U endo-1,4-beta-glukanazy	—	1. W informacjach na temat stosowania dodatku i premiksu wskazać temperaturę przechowywania, długość okresu przechowywania oraz stabilność granulowania. 2. Maksymalna zalecana dawka: — 100 U alfa-galaktozydazy/kg — 570 U endo-1,4-beta-glukanazy/kg. 3. Środki bezpieczeństwa: podczas kontaktu z produktem należy chronić drogi oddechowe oraz używać okularów i rękawic ochronnych.	7 stycznia 2026 r.

⁽¹⁾ 1 U to ilość enzymu, która uwalnia 1 mikromol p-nitrofenolu z p-nitrofenylo-alfa-galaktopiranozydu (pNPG) w ciągu minuty przy pH 5,0 oraz temperaturze 37 °C.

⁽²⁾ 1 U to ilość enzymu, która uwalnia 1 mg cukru redukującego (odpowiednika glukozy) z beta-glukanu w ciągu minuty przy pH 5,0 oraz temperaturze 50 °C.

⁽³⁾ Szczegóły dotyczące metod analitycznych można uzyskać pod następującym adresem laboratorium referencyjnego: <https://ec.europa.eu/jrc/en/eurl/feed-additives/evaluation-reports>.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2383**z dnia 17 grudnia 2015 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 w odniesieniu do wykazu paszy i żywności nie pochodzących od zwierząt, podlegających zwiększonemu poziomowi kontroli urzędowych przywozu****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 669/2009 ⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt, wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia („wykaz”), w miejscach wprowadzenia na terytoria wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 882/2004.
- (2) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 669/2009 wspomniany wykaz należy poddawać regularnemu, przynajmniej kwartalnemu przeglądowi, uwzględniając co najmniej źródła informacji wymienione w tym artykule.
- (3) Występowanie oraz znaczenie niedawnych incydentów związanych z żywnością zgłaszanych poprzez system wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach, ustalenia wynikające z kontroli przeprowadzonych przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii w państwach trzecich oraz kwartalne sprawozdania dotyczące przesyłek pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt, przedkładane Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 15 rozporządzenia (WE) nr 669/2009, wskazują na potrzebę dokonania zmiany wykazu.
- (4) W szczególności należy skreślić z wykazu pozycje dotyczące towarów, co do których dostępne informacje wskazują na ogólnie zadowalający poziom zgodności z odpowiednimi wymogami bezpieczeństwa przewidzianymi w przepisach Unii i wobec których nie jest już z tym uzasadniony zwiększony poziom kontroli urzędowych. Należy zatem skreślić z wykazu pozycję dotyczącą winogron stołowych z Peru.
- (5) W celu zachowania spójności i jasności należy zastąpić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 669/2009.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Roślin, Zwierząt, Żywności i Pasz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 669/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności nie pochodzących od zwierząt i zmieniające decyzję 2006/504/WE (Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 11).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Pasze i żywność nie pochodzące od zwierząt, podlegające zwiększonemu poziomowi kontroli urzędowych w wyznaczonych miejscach wprowadzenia

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych (%)
Winogrona suszone <i>(Żywność)</i>	0806 20		Afganistan (AF)	Ochratoksyna A	50
— Migdały w łupinach	— 0802 11		Australia (AU)	Aflatoksyny	20
— Migdały bez łupin <i>(Żywność)</i>	— 0802 12				
— Orzeszki ziemne w łupinkach	— 1202 41 00		Brazylia (BR)	Aflatoksyny	10
— Orzeszki ziemne łuskane	— 1202 42 00				
— Masło orzechowe	— 2008 11 10				
— Orzeszki ziemne przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób <i>(Pasze i żywność)</i>	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
— Wspięga chińska (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Kambodża (KH)	Pozostałości pestycydów ⁽²⁾ ⁽³⁾	50
— Bakłażan <i>(Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)</i>	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
Seler chiński (<i>Apium graveolens</i>) <i>(Żywność – świeże lub schłodzone zioła)</i>	ex 0709 40 00	20	Kambodża (KH)	Pozostałości pestycydów ⁽²⁾ ⁽⁴⁾	50
<i>Brassica oleracea</i> (inne jadalne kapustne, »brokuł chiński«) ⁽⁵⁾ <i>(Żywność – świeża lub schłodzona)</i>	ex 0704 90 90	40	Chiny (CN)	Pozostałości pestycydów ⁽²⁾	50
Herbata, nawet aromatyzowana <i>(Żywność)</i>	0902		Chiny (CN)	Pozostałości pestycydów ⁽²⁾ ⁽⁶⁾	10
— Bakłażan	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72	Republika Dominikańska (DO)	Pozostałości pestycydów ⁽²⁾ ⁽⁷⁾	10
— Przepękla ogórkowata (<i>Momordica charantia</i>) <i>(Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)</i>	— ex 0709 99 90; ex 0710 80 95	70 70			

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN (1)	Podpozycja TARIC	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpieczeństwa i identyfikacyjnych (%)
— Wspięga chińska (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>) — Papryka (słodka i inna niż słodka) (<i>Capsicum</i> spp.) (Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00 — 0709 60 10; 0710 80 51 — ex 0709 60 99; ex 0710 80 59	10 10 20 20	Republika Dominikańska (DO)	Pozostałości pestycydów (2) (7)	20
Truskawki (świeże) (Żywność)	0810 10 00		Egipt (EG)	Pozostałości pestycydów (2) (8)	10
Papryka (słodka i inna niż słodka) (<i>Capsicum</i> spp.) (Żywność – świeża, schłodzona lub mrożona)	— 0709 60 10; 0710 80 51 — ex 0709 60 99; ex 0710 80 59	20 20	Egipt (EG)	Pozostałości pestycydów (2) (9)	10
— Orzeszki ziemne w łupinkach — Orzeszki ziemne łuskane — Masło orzechowe — Orzeszki ziemne przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób (Pasze i żywność)	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Gambia (GM)	Aflatoksyny	50
Liście betelu (<i>Piper betle</i> L.) (Żywność)	ex 1404 90 00	10	Indie (IN)	Salmonella (10)	50
Nasiona sezamu (Żywność – świeża lub schłodzona)	1207 40 90		Indie (IN)	Salmonella (10)	20
— <i>Capsicum annuum</i> , całe owoce — <i>Capsicum annuum</i> , owoce rozgniatane lub mielone — Suszone całe owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> , inne niż słodka papryka (<i>Capsicum annuum</i>) — Gałka muszkatołowa (<i>Myristica fragrans</i>) (Żywność – suszone przyprawy)	— 0904 21 10 — ex 0904 22 00 — 0904 21 90 — 0908 11 00; 0908 12 00	10	Indie (IN)	Aflatoksyny	20
Enzymy; preparaty enzymatyczne (Pasze i żywność)	3507		Indie (IN)	Chloramfenikol	50
— Gałka muszkatołowa (<i>Myristica fragrans</i>) (Żywność – suszone przyprawy)	— 0908 11 00; 0908 12 00		Indonezja (ID)	Aflatoksyny	20

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN (*)	Podpozycja TARIC	Państwo pocho- dzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpo- średnich i iden- tyfikacyjnych (%)
Groch w strąkach (niełuskany) <i>(Żywność – świeża lub schłodzona)</i>	ex 0708 10 00	40	Kenia (KE)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹¹⁾	10
Maliny <i>(Żywność – mrożona)</i>	0811 20 31; ex 0811 20 11; ex 0811 20 19	10 10	Serbia (RS)	Norowirus	10
Pestki arbuza (<i>Egusi, Citrullus lanatus</i>) i produkty pochodne <i>(Żywność)</i>	ex 1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	10 30 50	Sierra Leone (SL)	Aflatoksyny	50
— Orzeszki ziemne w łupinkach — Orzeszki ziemne łuskane — Masło orzechowe — Orzeszki ziemne przetworzone lub zakonserwowane w inny spo- sób <i>(Pasze i żywność)</i>	— 1202 41 00 — 1202 42 00 — 2008 11 10 — 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98		Sudan (SD)	Aflatoksyny	50
Papryka (inna niż słodka)(<i>Capsicum</i> spp.) <i>(Żywność – świeża lub schłodzona)</i>	ex 0709 60 99	20	Tajlandia (TH)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹²⁾	10
— Wspięga chińska (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>) — Bakłażan <i>(Żywność – warzywa świeże, schło- dzone lub mrożone)</i>	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00 — 0709 30 00; ex 0710 80 95	10 10 72	Tajlandia (TH)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹³⁾	20
— Morele suszone — Morele inaczej przetworzone lub zakonserwowane <i>(Żywność)</i>	— 0813 10 00 — 2008 50 61		Turcja (TR)	Siarczyny ⁽¹⁴⁾	10
— Papryka słodka (<i>Capsicum annuum</i>) <i>(Żywność – warzywa świeże, schło- dzone lub mrożone)</i>	— 0709 60 10; 0710 80 51		Turcja (TR)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹⁵⁾	10
Liście winorośli <i>(Żywność)</i>	ex 2008 99 99	11; 19	Turcja (TR)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹⁶⁾	50

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pocho- dzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpo- średnich i iden- tyfikacyjnych (%)
— Pistacje w łupinach — Pistacje bez łupin (Żywność)	— 0802 51 00 — 0802 52 00		Stany Zjedno- zone (US)	Aflatoksyny	20
— Morele suszone — Morele inaczej przetworzone lub zakonserwowane (Żywność)	— 0813 10 00 — 2008 50 61		Uzbekistan(UZ)	Siarczyzny ⁽¹⁴⁾	50
— Liście kolendry — Bazylia (pospolita, azjatycka) — Mięta — Pietruszka (Żywność – świeże lub schłodzone ziola)	— ex 0709 99 90 — ex 1211 90 86; ex 2008 99 99 — ex 1211 90 86; ex 2008 99 99 — ex 0709 99 90	72 20 75 30 70 40	Wietnam (VN)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹⁷⁾	50
— Ketmia jadalna — Papryka (inna niż słodka)(<i>Capsicum</i> spp.) (Żywność – świeża lub schłodzona)	— ex 0709 99 90 — ex 0709 60 99	20 20	Wietnam (VN)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹⁷⁾	50
— Pitahaya (smoczy owoc) (Żywność – świeża lub schłodzona)	— ex 0810 90 20	10	Wietnam (VN)	Pozostałości pes- tycydów ⁽²⁾ ⁽¹⁷⁾	20

(1) Jeżeli tylko niektóre produkty w ramach danego kodu CN muszą zostać poddane kontroli, a w nomenklaturze towarów w ramach tego kodu nie wyróżniono żadnych podziałów, kod CN jest oznaczony »ex«.

(2) Pozostałości przynajmniej tych pestycydów wymienionych w programie kontroli przyjętym zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1), które mogą być badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS (pestycydów, które należy monitorować tylko w produktach pochodzenia roślinnego lub na ich powierzchni).

(3) Pozostałości chlorobufamu.

(4) Pozostałości fentoatu.

(5) Gatunek *Brassica oleracea* L. convar. Botrytis (L) Alef var. Italica Plenck, kultywar albobłabra. Znany także jako »Kai Lan«, »Gai Lan«, »Gailan«, »Kailan«, »Chinese bare Jielan«.

(6) Pozostałości trifluraliny.

(7) Pozostałości acefatu, aldikarbu (sumy aldikarbu, jego sulfotlenku i sulfonu, wyrażonej jako aldikarb), amitrazu (amitrazu, w tym metabolitów zawierających grupę funkcyjną 2,4-dimetyloaniliny, wyrażonych jako amitraz), diafentiuonu, dikofolu (sumy izomerów p, p' i o,p'), ditiokarbaminianów (ditiokarbaminianów wyrażonych jako CS₂, w tym manebu, mankozebu, metiram, propinebu, tiuramu i ziram) i metiokarbu (sumy metiokarbu oraz sulfotlenku i sulfonu metiokarbu, wyrażonej jako metiokarb).

(8) Pozostałości heksaflumuronu, metiokarbu (sumy metiokarbu oraz sulfotlenku i sulfonu metiokarbu, wyrażonej jako metiokarb), fentoatu i tiofanatu metylowego.

(9) Pozostałości dikofolu (sumy izomerów p, p' i o,p'), dinotefuranu, folpetu, prochlorazu (sumy prochlorazu i jego metabolitów zawierających grupę funkcyjną 2,4,6-trichlorofenolu, wyrażonej jako prochloraz), tiofanatu metylowego i triforyny.

(10) Metoda referencyjna EN/ISO 6579 lub metoda poddana walidacji w odniesieniu do metody referencyjnej, zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 z dnia 15 listopada 2005 r. w sprawie kryteriów mikrobiologicznych dotyczących środków spożywczych (Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 1).

(11) Pozostałości acefatu i diafentiuonu.

(12) Pozostałości formetanatu: sumy formetanatu i jego soli wyrażonej jako formetanat (chlorowoderek formetanatu), protiofosu i triforyny.

(13) Pozostałości acefatu, dikrotofosu, protiofosu, kwinalfosu i triforyny.

(14) Metody referencyjne: EN 1988-1:1998, EN 1988-2:1998 lub ISO 5522:1981.

(15) Pozostałości diafentiuonu, formetanatu: sumy formetanatu i jego soli wyrażonej jako formetanat (chlorowoderek formetanatu) i tiofanatu metylowego.

(16) Pozostałości ditiokarbaminianów (ditiokarbaminianów wyrażonych jako CS₂, w tym manebu, mankozebu, metiram, propinebu, tiuramu i ziram) i metrafenonu.

(17) Pozostałości ditiokarbaminianów (ditiokarbaminianów wyrażonych jako CS₂, w tym manebu, mankozebu, metiram, propinebu, tiuramu i ziram), fentoatu i kwinalfosu."

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2384**z dnia 17 grudnia 2015 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz kończące postępowanie dotyczące przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Brazylii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 11 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Obowiązujące środki**

- (1) W wyniku dochodzenia antydumpingowego („pierwotnego dochodzenia”), rozporządzeniem (WE) nr 925/2009⁽²⁾, Rada nałożyła ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”).
- (2) Środki te przyjęły formę cła *ad valorem* w wysokości 13,4 % w odniesieniu do przywozu z Armenii, w wysokości 17,6 % w odniesieniu do przywozu z Brazylii oraz w wysokości 30 % w odniesieniu do przywozu z ChRL, z wyjątkiem Alcoa (Shanghai) Aluminium Products Co., Ltd (6,4 %), Alcoa (Bohai) Aluminium Industries Co., Ltd (6,4 %), Shandong Loften Aluminium Foil Co., Ltd (20,3 %) oraz Zhenjiang Dingsheng Aluminium Co., Ltd (24,2 %).
- (3) Zobowiązanie zaproponowane przez jednego brazylijskiego producenta eksportującego zostało przyjęte przez Komisję w drodze decyzji Komisji 2009/736/WE⁽³⁾.

2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (4) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu⁽⁴⁾ obowiązujących środków antydumpingowych Komisja otrzymała wniosek o wszczęcie przeglądu wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do Brazylii i ChRL zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (5) Wniosek został złożony przez AFM Aluminiumfolie Merseburg GmbH, Alcomet AD, Eurofoil Luxembourg SA, Hydro Aluminium Rolled Products GmbH, Impol d.o.o. i Symetal SA („wnioskodawcy”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej produkcji unijnej niektórych rodzajów folii aluminiowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 925/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja Komisji 2009/736/WE z dnia 5 października 2009 r. przyjmująca zobowiązanie zaproponowane w związku z postępowaniem antydumpingowym w odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących, między innymi, z Brazylii (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 50).

⁽⁴⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 49 z 21.2.2014, s. 7).

- (6) W uzasadnieniu wniosku podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody dla przemysłu unijnego.
- (7) Wnioskodawcy nie wnosili o wszczęcie dochodzenia dotyczącego przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz z Armenii. Środki te wygasły zatem dnia 7 października 2014 r. ⁽¹⁾.

3. Wszczęcie przeglądu wygaśnięcia

- (8) Po konsultacji z Komitetem Doradczym i po ustaleniu, że istnieją wystarczające dowody, aby wszcząć przegląd wygaśnięcia, w dniu 4 października 2014 r. w zawiadomieniu opublikowanym w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej ⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) Komisja ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.

4. Równoległe dochodzenie antydumpingowe

- (9) Jednocześnie, dnia 8 października 2014 r., Komisja ogłosiła wszczęcie dochodzenia antydumpingowego zgodnie z art. 5 rozporządzenia podstawowego dotyczącego przywozu do Unii niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji ⁽³⁾ („równoległe dochodzenie”).
- (10) W ramach tego dochodzenia, w lipcu 2015 r., Komisja nałożyła rozporządzeniem (UE) 2015/1081 ⁽⁴⁾ tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji. Środki tymczasowe wprowadzono na okres sześciu miesięcy.
- (11) Dnia 17 grudnia 2015 r. Komisja nałożyła rozporządzeniem (UE) 2015/2385 ⁽⁵⁾ ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji.
- (12) Dwa równoległe dochodzenia obejmowały ten sam okres objęty dochodzeniem przeglądownym i ten sam okres badany określony w motywie 13.

5. Dochodzenie

5.1. Okres objęty dochodzeniem przeglądownym i okres badany

- (13) Dochodzenie w sprawie prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu i szkody obejmowało okres od 1 października 2013 r. do 30 września 2014 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądownym”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody objęło okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądownym („okres badany”).

5.2. Strony zainteresowane postępowaniem i kontrola wyrywkowa

- (14) Komisja oficjalnie zawiadomiła o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia wnioskodawców, innych znanych producentów unijnych, producentów eksportujących w Brazylii i ChRL, znanych importerów, użytkowników i zainteresowane przedsiębiorstwa handlowe, jak również przedstawicieli państw wywozu.

⁽¹⁾ Zawiadomienie o wygaśnięciu niektórych środków antydumpingowych (Dz.U. C 350 z 4.10.2014, s. 22).

⁽²⁾ Zawiadomienie o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia środków antydumpingowych stosowanych względem przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 350 z 4.10.2014, s. 11).

⁽³⁾ Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji (Dz.U. C 354 z 8.10.2014, s. 14).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1081 z dnia 3 lipca 2015 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji (Dz.U. L 175 z 4.7.2015, s. 14).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2385 z dnia 17 grudnia 2015 r. nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji (zob. s. 91 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (15) Umożliwiono zainteresowanym stronom przedstawienie opinii na piśmie oraz złożenie wniosku o przesłuchanie w terminie określonym w zawiadomieniu o wszczęciu. Wszystkie strony, które wystąpiły z wnioskiem o przesłuchanie oraz wykazały szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane, uzyskały taką możliwość.
- (16) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zapowiedziała, że może dokonać doboru próby producentów eksportujących w ChRL, producentów unijnych oraz niepowiązanych importerów zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Nie przewidziano doboru próby dla producentów eksportujących w Brazylii.

Dobór próby producentów eksportujących w ChRL

- (17) Z 12 znanych chińskich producentów dwóch dostarczyło odpowiedź na kwestionariusz w sprawie kontroli wrywkowej. Ze względu na niewielką liczbę przedsiębiorstw współpracujących przeprowadzenie kontroli wrywkowej nie było wymagane.

Dobór próby producentów unijnych

- (18) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja poinformowała, że dokonała wstępnego doboru próby producentów unijnych. Zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia podstawowego przy doborze próby Komisja opierała się na kryterium największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży i produkcji. Próba obejmowała sześciu producentów unijnych i ich przedsiębiorstwa powiązane, jako że na początku dochodzenia wewnętrzna struktura grup nie była jasna, jeśli chodzi o funkcje produkcji i odsprzedaży produktu objętego postępowaniem. Produkcja producentów unijnych objętych próbą stanowiła ponad 70 % całkowitej produkcji unijnej. Komisja zwróciła się do zainteresowanych stron o przedstawienie opinii w sprawie wstępnie dobranej próby. W wyznaczonym terminie nie otrzymano żadnych uwag, w związku z czym próba tymczasowa została potwierdzona. Próbę uznaje się za reprezentatywną dla przemysłu unijnego.
- (19) W marcu 2015 r. jeden z producentów unijnych objętych kontrolą wrywkową zbył na rzecz nowego przedsiębiorstwa całą swoją działalność, w tym urządzenia, prawa, pozwolenia, zobowiązania dotyczące pracowników i istniejące umowy. Zmiana ta nastąpiła po okresie objętym dochodzeniem, dlatego nie ma ona znaczenia dla dochodzenia zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.

Dobór próby niepowiązanych importerów

- (20) Aby podjąć decyzję, czy dobór próby jest konieczny, i ewentualnie dokonać odpowiedniego wyboru, Komisja zwróciła się do wszystkich niepowiązanych importerów o udzielenie informacji określonych w zawiadomieniu o wszczęciu.
- (21) Na początkowym etapie skontaktowano się z czternastoma znanymi importerami/użytkownikami i poproszono ich o opisanie swojej działalności i, w stosownych przypadkach, wypełnienie formularza dotyczącego próby załączonego do zawiadomienia o wszczęciu.
- (22) Pięć przedsiębiorstw wypełniło formularz. Cztery spośród nich to przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, tj. użytkownicy przemysłowi, którzy importowali produkt objęty postępowaniem i poddawali go dalszej obróbce, by go następnie odsprzedać, a jedno to przedsiębiorstwo handlowe, które jednak w badanym okresie nie importowało produktu objętego postępowaniem. Ze względu na ograniczoną liczbę przedsiębiorstw, które odpowiedziały na kwestionariusz, przeprowadzenie kontroli wrywkowej nie było uzasadnione w tym przypadku.
- (23) Zgłosiło się dwóch innych użytkowników. Przesłano im kwestionariusz użytkownika.

Kwestionariusze i współpraca

- (24) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszelkie informacje uznane za niezbędne do celów określenia dumpingu, wynikającej z niego szkody oraz interesu Unii.

- (25) Komisja przesłała kwestionariusze sześciu producentom unijnym objętym próbą i ich powiązanim przedsiębiorstwom, dwóm brazylijskim producentom eksportującym i dwóm chińskim producentom eksportującym, jednemu przedsiębiorstwu handlowemu oraz wspomnianym wyżej sześciu zidentyfikowanym użytkownikom w Unii.
- (26) Odpowiedzi wpłynęły od wszystkich producentów unijnych objętych próbą i od trzech użytkowników.
- (27) Dwóch chińskich producentów eksportujących i jeden brazylijski producent udzieliło odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Drugi brazylijski producent pierwotnie wyraził zainteresowanie współpracą w ramach dochodzenia, ale nie nadesłał swoich odpowiedzi. W związku z tym Komisja skierowała pismo do tego przedsiębiorstwa, w którym poinformowała je o swoim zamiarze zastosowania art. 18 rozporządzenia podstawowego. Przedsiębiorstwo odpowiedziało, że nie wypełni kwestionariusza, ale że jego stanowisko reprezentować będzie brazylijskie stowarzyszenie producentów aluminium (Associação Brasileira do Alumínio, „ABAL”). ABAL przekazało swoje uwagi na piśmie.

Wizyty weryfikacyjne

- (28) Wizyty weryfikacyjne przeprowadzone na podstawie art. 16 rozporządzenia podstawowego miały miejsce w pomieszczeniach następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni:

- Aluminiumfolie Merseburg GmbH, Merseburg, Niemcy
- Alcomet AD, Schumen, Bułgaria
- Eurofoil Luxemburg SA, Dudelange, Luksemburg oraz jego przedsiębiorstwo powiązane – Eurofoil France SAS, Rugles, Francja
- Hydro Aluminium Slim S.p.a., Cisterna di Latina, Włochy
- Impol d.o.o., Maribor, Słowenia
- Symetal SA, Ateny, Grecja

Użytkownicy:

- Cofresco Frischhalteprodukte GmbH & Co KG, Minden, Niemcy
- Grupa Sphere, Paryż, Francja

Producent eksportujący w Brazylii:

- Companhia Brasileira de Alumínio (CBA), São Paulo, Brazylia

Producenci eksportujący w ChRL:

- Zhenjiang Dingsheng Aluminium Industries Joint-Stock Limited Company, Zhenjiang, ChRL, i jego przedsiębiorstwa powiązane Hangzhou Five Star Aluminium Company, Hangzhou, ChRL; Hangzhou Dinsheng Import & Export, Hangzhou, ChRL; oraz Dingsheng Aluminium Industries (Hong Kong) Trading Co, Hongkong.
- Nanshan Light Alloy co. Ltd., Yantai, ChRL

Producenci w państwie o gospodarce rynkowej:

- Assan Alüminyum San. ve Tic. A.S, Istanbul, Turcja
- Panda Aluminium Inc. Co., Ankara, Turcja

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY**1. Produkt objęty postępowaniem**

- (29) Produktem objętym postępowaniem jest folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg („duże zwoje”), pochodząca z Brazylii i ChRL, obecnie objęta kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10) („produkt objęty postępowaniem”). Produkt objęty postępowaniem jest powszechnie nazywany folią aluminiową do użytku domowego („AHF”).
- (30) AHF produkowana jest z czystego aluminium, które najpierw odlewane jest w grube arkusze (o grubości kilku milimetrów, tj. do 1 000 razy grubszej od produktu objętego postępowaniem), a następnie walcowane kilkietapowo do pożądanej grubości. Po odwalcowaniu folia jest wyżarzana w procesie termicznym i ostatecznie formowana i zwijana w zwoje rolkowe (rolki).
- (31) Takie zwoje AHF są następnie przewijane na mniejsze rolki przez dalszych przetwórców zwanych przedsiębiorstwami zajmującymi się nawijaniem folii. Uzyskany produkt (tj. rolki dla konsumentów, które nie są produktem objętym postępowaniem) używane są do krótkoterminowego pakowania do różnych celów, głównie w gospodarstwie domowym, cateringu i sprzedaży detalicznej żywności i kwiatów.

2. Produkt podobny

- (32) W ramach dochodzenia wykazano, że produkt objęty postępowaniem, produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w Brazylii i Chinach, a także produkt wytwarzany i sprzedawany na rynku krajowym w Turcji, którą wykorzystano jako państwo analogiczne, oraz produkt wytwarzany i sprzedawany w Unii przez przemysł unijny mają te same podstawowe właściwości fizyczne, chemiczne i techniczne oraz te same podstawowe zastosowania.
- (33) Komisja uznała zatem, że produkty te są produktami podobnymi w rozumieniu art. 1 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

C. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

- (34) Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy jest prawdopodobne, że wygaśnięcie obowiązujących środków doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii i ChRL.

1. Brazylia

- (35) Jeden producent z Brazylii współpracował w ramach dochodzenia. Przed wprowadzeniem obowiązujących środków producent ten odpowiadał za 100 % wywozu AHF z Brazylii do Unii.

1.1. Brak wywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym

- (36) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym brak było wywozu AHF z Brazylii do Unii. W związku z tym w przypadku Brazylii nie ma prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu. Ocena ograniczona była zatem do prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu przy wykorzystaniu cen eksportowych stosowanych w wywozie do innych państw trzecich.

1.2. Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu

- (37) Komisja przeanalizowała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków. W badaniu tym przeanalizowano następujące czynniki: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Brazylii, brak przywozu po cenach dumpingowych z Brazylii na inne rynki oraz atrakcyjność rynku unijnego.

1.2.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Brazylii

- (38) Ustalono, że wykorzystanie mocy produkcyjnych przez współpracującego producenta brazylijskiego wynosiło ponad 90 %, a jego wolne moce produkcyjne – 3 000 ton rocznie. Odpowiada to 6 % produkcji przemysłu unijnego i 3 % konsumpcji w Unii. Stwierdzono w związku z tym, że brak jest znacznych wolnych mocy produkcyjnych, które mogłyby zostać skierowane na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do Brazylii.
- (39) Dwóch pozostałych znanych producentów brazylijskich nie współpracowało w ramach dochodzenia, w związku z czym ich wolne moce produkcyjne nie mogły zostać zweryfikowane. W analizie przedstawionej przez wnioskodawców oszacowano, że moce produkcyjne folii aluminiowej dwóch pozostałych producentów łącznie wynoszą 58 000 ton dla wszystkich rodzajów folii aluminiowej łącznie, co odpowiada całkowitym zdolnościom współpracującego producenta brazylijskiego. Uznano, że mało prawdopodobne jest, by tych dwóch producentów miało znaczne wolne moce produkcyjne, które zostałyby skierowane na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do Brazylii – producenci ci nie prowadzili wywozu do Unii ani w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, ani przed wprowadzeniem obowiązujących środków.

1.2.2. Brak przywozu po cenach dumpingowych z Brazylii na inne rynki

- (40) W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym współpracujący producent brazylijski prowadził wywóz na rzecz jednego klienta w Stanach Zjednoczonych. Wywóz ten stanowił 68 % całkowitego wywozu AHF z Brazylii do Stanów Zjednoczonych w 2013 r., co oznacza, że współpracujący producent był największym brazylijskim eksporterem folii aluminiowej. Wywóz ten stanowił 33 % łącznego wywozu AHF z Brazylii w 2013 r. Nie stwierdzono istnienia dumpingu w ramach tego wywozu, jeśli porównuje się cenę eksportową z wartością normalną w Brazylii. Brak dumpingu stwierdzono przy użyciu metody wskazanej poniżej.

1.2.2.1. Wartość normalna

- (41) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja w pierwszej kolejności zbadała, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego, dokonywanej przez współpracującego producenta brazylijskiego na rynku krajowym na rzecz klientów niezależnych, była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością sprzedaży eksportowej, tzn. czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem z Brazylii. Na tej podstawie ustalono, że sprzedaż krajowa w Brazylii była reprezentatywna.
- (42) Następnie Komisja zbadała, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego może być uznana za dokonywaną w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono, jaki odsetek sprzedaży krajowej dokonanej na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przyniósł zysk. Stwierdzono, że sprzedaż krajową prowadzono w zwykłym obrocie handlowym.
- (43) W ten sposób ustalono wartość normalną na podstawie rzeczywistej ceny krajowej, obliczonej jako średnia ważona cena krajowej sprzedaży z zyskiem dokonanej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

1.2.2.2. Określenie ceny eksportowej

- (44) Cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych pierwszemu niezależnemu klientowi cen eksportowych.

1.2.2.3. Porównanie

- (45) Wartość normalną i cenę eksportową współpracującego producenta eksportującego porównano na podstawie ceny ex-works. Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (46) Na tej podstawie przeprowadzono dostosowanie dotyczące różnic pod względem właściwości fizycznych, kosztów transportu, przewozu drogą morską i ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, kosztów dodatkowych, kosztów pakowania, kosztów kredytu, bonifikat i prowizji w przypadkach, w których wykazano, że elementy te mają wpływ na porównywalność cen.

1.2.2.4. Margines dumpingu

- (47) Na tej podstawie Komisja stwierdziła, że przywóz do Stanów Zjednoczonych nie odbywał się po cenach dumpingowych.
- (48) W związku z tym Komisja uważa, że gdyby istniejące środki miały zostać uchylone, nie jest prawdopodobne, by producenci eksportujący z Brazylii sprzedawali produkt objęty postępowaniem na rynek unijny po cenach dumpingowych.

1.2.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (49) Ceny na brazylijskim rynku krajowym są atrakcyjne, na co wskazuje fakt, że większa część produkcji sprzedawana jest na rynku krajowym. Sprzedaż na rynku krajowym przynosi zyski. Ceny w Brazylii są podobne do cen na rynku unijnym.
- (50) Dlatego nie oczekuje się, że w przypadku wygaśnięcia środków wywóz z Brazylii na rynek unijny miałby znacznie wzrosnąć, podcinając ceny unijne.

1.2.4. Argumenty zainteresowanych stron dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii

- (51) Dwie zainteresowane strony, ABAL i CBA, twierdziły, że nie istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii z następujących względów:
- (i) brak wywozu z Brazylii produktu objętego postępowaniem na rynek unijny;
 - (ii) ze względu na rosnący popyt krajowy Brazylii stała się ostatnio importerem netto aluminium zamiast eksporterem netto;
 - (iii) wzrost kosztów produkcji ze względu na zwiększone koszty surowców i energii elektrycznej, skutkujące utratą konkurencyjności przez produkty brazylijskie;
 - (iv) brak wywozu z Brazylii do Unii dużych ilości folii aluminiowej do dalszego przetwarzania, produktu podobnego, który nie jest objęty środkami antydumpingowymi;
 - (v) istnienie przedsiębiorstw powiązanych mających już siedzibę w Unii, które są odpowiedzialne za obsługę rynku unijnego zamiast uciekania się do wywozu z Brazylii;
 - (vi) brak wolnych mocy produkcyjnych i zmniejszająca się produkcja w Brazylii oraz wynikający z tego faktu brak prawdopodobieństwa przekierowania lub zwiększenia mocy;
 - (vii) różnice we właściwościach fizycznych między produktami sprzedawanymi na rynku krajowym oraz produktami wywozonymi.

- (52) Jeśli chodzi o pierwszy argument – brak wywozu z Brazylii do Unii został potwierdzony w toku dochodzenia. Komisja uważa jednak, że wspomniany brak wywozu mógł być skutkiem istniejących środków antydumpingowych. W związku z tym brak wywozu nie jest sam w sobie wystarczającym dowodem, by uznać, że nie zachodzi ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu.
- (53) Jeśli chodzi o drugi argument, status importera netto aluminium pierwotnego, jaki Brazylia posiada od 2014 r., został potwierdzony w toku dochodzenia. Potwierdzono także wzrost popytu krajowego w Brazylii: w okresie między 2009 a 2013 r. konsumpcja krajowa wszystkich produktów z aluminium wzrosła o 48 %, a konsumpcja folii aluminiowej wzrosła o 24 %. Jednakże zainteresowane strony nie przedstawiły dowodów potwierdzających, że ten fakt bezwzględnie wyeliminowałby ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu. Niemniej jednak, jak wyjaśniono powyżej, przy analizie atrakcyjności rynku unijnego taki wyższy popyt krajowy w Brazylii uważany był za czynnik zwiększający atrakcyjność rynku krajowego.
- (54) Jeżeli chodzi o trzeci argument, dochodzenie potwierdziło wyższe ceny na rynku krajowym, nie wystarcza to jednak, by stwierdzić, że dumping nie wystąpi ponownie w obliczu wysokich cen krajowych.
- (55) W odniesieniu do czwartego argumentu zainteresowane strony nie dostarczyły dowodów na to, że zachowanie w odniesieniu do jednego produktu może być zastosowane do przewidywania zachowań w przypadku innego. Argument ten został zatem odrzucony.
- (56) Jeśli chodzi o piąty argument, dochodzenie potwierdziło, że istnieją przedsiębiorstwa, które są powiązane z niewspółpracującymi producentami brazylijskimi i które mają siedzibę w Unii. Ponieważ jednak żadne z tych przedsiębiorstw nie współpracowało w ramach dochodzenia, niemożliwe było ustalenie, czy rzeczywiście produkowały one produkt podobny przeznaczony na rynek unijny. W związku z tym powyższy argument nie mógł zostać zweryfikowany.
- (57) Jeśli chodzi o szósty argument, w dochodzeniu potwierdzono brak znacznych wolnych mocy produkcyjnych. Wnioski takie sformułowano przy ocenie mocy produkcyjnych i wolnych mocy produkcyjnych w Brazylii, jak wyjaśniono powyżej.
- (58) Co się tyczy siódmego argumentu, różnice we właściwościach fizycznych zostały należycie uwzględnione przy porównywaniu wartości normalnej i cen eksportowych, jak wyjaśniono powyżej.

1.2.5. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii

- (59) W toku dochodzenia wykazano, że w Brazylii istnieją tylko ograniczone wolne moce produkcyjne, które mogłyby zostać skierowane na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do Brazylii. Nie stwierdzono przywozu po cenach dumpingowych na inne rynki. Atrakcyjność rynku unijnego dla producentów brazylijskich uważa się za ograniczoną z uwagi na dużą atrakcyjność rynku krajowego i podobieństwo cen.
- (60) W związku z powyższym ryzyko ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii w przypadku wygaśnięcia środków uznano za mało prawdopodobne.
- (61) W konsekwencji postępowanie powinno zostać zakończone w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem pochodzącego z Brazylii.

2. ChRL

- (62) Dwóch producentów z ChRL współpracowało w ramach dochodzenia. Pierwotnie zgłosili oni 4 264 tony wywozu do Unii, co według Eurostatu odpowiadałoby 250 % – 350 % całkowitego przywozu z Chin do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W toku dochodzenia ustalono, że wielkość wywozu mieści się w przedziale od 900 do 1 100 ton w przypadku pierwszego producenta, co odpowiada 53 % – 90 % całkowitego wywozu z ChRL do Unii. Większość tego wywozu odbywała się w ramach procedury uszlachetniania czynnego i stąd nie była przedmiotem ceł antydumpingowych ani opłat celnych. Stwierdzono, że drugi producent nie dokonywał wywozu produktu objętego postępowaniem do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

2.1. Wybór państwa analogicznego i obliczanie wartości normalnej

- (63) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja zwróciła się do wszystkich zainteresowanych stron o ustosunkowanie się do propozycji wykorzystania Turcji jako państwa trzeciego o gospodarce rynkowej w celu ustalenia wartości normalnej w odniesieniu do ChRL. Turcja była już wykorzystywana jako państwo analogiczne w pierwotnym dochodzeniu.
- (64) Jedna zainteresowana strona wyraziła zastrzeżenia co do propozycji dotyczącej Turcji i zasugerowała Republikę Południowej Afryki jako alternatywne państwo analogiczne, twierdząc, że RPA byłoby bardziej odpowiednie, gdyż struktura kosztów tureckich producentów różni się od chińskiej struktury kosztów oraz że Turcja nałożyła cło antydumpingowe w wysokości 22 % na przywóz z Chin wszystkich rodzajów folii aluminiowej w lipcu 2014 r.
- (65) Oprócz sugestii przekazanych przez zainteresowane strony Komisja sama starała się zidentyfikować właściwe państwo analogiczne. Stwierdziła, że Indie, Japonia, Korea Południowa, Zjednoczone Emiraty Arabskie, Stany Zjednoczone i Tajwan mogłyby być dodatkowymi potencjalnymi państwami analogicznymi ze względu na dużą wielkość produkcji folii aluminiowej. Jednakże ustalono, że Japonia, Stany Zjednoczone i Tajwan produkują cieńszą folię aluminiową, ale nie produkt objęty postępowaniem.
- (66) Wnioski o współpracę wysłano do znanych producentów w Indiach, Republice Południowej Afryki, Korei Południowej, Zjednoczonych Emiratach Arabskich i Turcji. Współpracę nawiązało tylko dwóch producentów eksportujących w Turcji. Producenci z innych potencjalnych państw analogicznych nie udzielili odpowiedzi.
- (67) Stwierdzono, że Turcja jest znaczącym producentem folii aluminiowej i posiada otwarty i wolny od zakłóceń rynek pod względem cen surowców lub energii elektrycznej. Procesy produkcji w Turcji i w ChRL uznano za podobne. Turcja została wybrana jako państwo analogiczne na potrzeby ustalenia wartości normalnej dla ChRL zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. a) rozporządzenia podstawowego; przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w siedzibach obu współpracujących przedsiębiorstw.
- (68) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego w pierwszej kolejności zbadano, czy całkowita wielkość sprzedaży produktu podobnego dokonywanej przez współpracujących producentów tureckich na rynku krajowym na rzecz klientów niezależnych była reprezentatywna w porównaniu z całkowitą wielkością sprzedaży eksportowej do Unii, tzn. czy całkowita wielkość sprzedaży krajowej wynosiła przynajmniej 5 % całkowitej wielkości sprzedaży eksportowej produktu objętego postępowaniem do Unii. Na tej podstawie ustalono, że sprzedaż krajowa w państwie analogicznym była reprezentatywna.
- (69) Zbadano również, czy sprzedaż krajowa produktu podobnego może być traktowana jako dokonana w zwykłym obrocie handlowym zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W tym celu ustalono, jaki odsetek sprzedaży krajowej dokonanej na rzecz niezależnych klientów na rynku krajowym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przyniósł zysk. Ustalono, że sprzedaż na rynku krajowym jednego z producentów była dokonywana w zwykłym obrocie handlowym, podczas gdy rentowność sprzedaży drugiego producenta nie mogła zostać określona z powodu braku szczegółowych danych księgowych dotyczących kosztów.
- (70) Wartość normalna drugiego producenta nie mogła zostać skonstruowana zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ze względu na brak szczegółowych danych księgowych dotyczących kosztów.
- (71) Wartość normalną ustalono zatem na podstawie rzeczywistej ceny krajowej pierwszego producenta, obliczonej jako średnia ważona cena krajowej sprzedaży z zyskiem dokonanej w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (72) Jeden chiński producent twierdził, że wartość normalna nie może zostać prawidłowo obliczona na podstawie krajowej sprzedaży tylko jednego producenta tureckiego. Ponadto chiński producent podkreślił, że poufny charakter danych handlowych tureckiego producenta uniemożliwił dokonanie oceny lub uzasadnienie odnośnego marginesu dumpingu.

- (73) Wykorzystanie danych jednego producenta w państwie analogicznym jest zgodne z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, zgodnie z którym ceny takie mogą być stosowane, gdy są one wynikiem rzeczywistej konkurencji na rynku krajowym. Jak wskazano w motywach 68 i 69 powyżej, istnieje kilku tureckich producentów krajowych, a Turcja jest także importerską folii aluminiowej. Komisja uważa zatem, że ceny na rynku tureckim są wynikiem rzeczywistej konkurencji i nie ma informacji wskazujących, że ceny jednego producenta nie mogą zostać wykorzystane do ustalenia wartości normalnej. Jeśli chodzi o dane handlowe, Komisja musi chronić poufność danych przedłożonych przez strony, a zatem nie może ujawniać chińskiemu producentowi szczególnie chronionych informacji handlowych dotyczących producenta tureckiego. Należy zatem odrzucić argumenty tego chińskiego eksportera.

2.2. Określenie ceny eksportowej

- (74) Cenę eksportową ustalono zgodnie z art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego na podstawie faktycznie zapłaconych lub należnych pierwszemu niezależnemu klientowi cen eksportowych.
- (75) Jeden chiński producent stwierdził, że jego stawki zwrotu podatku VAT zostały nieprawidłowo obliczone. Obliczenia zostały odpowiednio zmienione i Komisja ponownie udostępniła zainteresowanemu producentowi zrewidowane ustalenia.

2.3. Porównanie

- (76) Wartość normalną i cenę eksportową współpracującego producenta eksportującego porównano na podstawie ceny ex-works. Aby zapewnić rzetelne porównanie między wartością normalną a ceną eksportową, wzięto pod uwagę, w formie dostosowań, różnice wpływające na ceny i porównywalność cen zgodnie z art. 2 ust. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (77) Na tej podstawie przeprowadzono dostosowanie dotyczące kosztów transportu, przewozu drogą morską i ubezpieczenia, przeładunku i załadunku, kosztów dodatkowych, kosztów pakowania, kosztów kredytu, bonifikat i prowizji w przypadkach, w których wykazano, że elementy te mają wpływ na porównywalność cen.
- (78) Jeden chiński producent twierdził, że normalne cło przywózowe w wysokości 7,5 % w Turcji powoduje podwyższenie cen krajowych o tę samą wartość i że powinno to zostać dostosowane, aby zapewnić rzetelne porównanie. Chiński producent twierdził także, że dostosowanie ze względu na koszty pakowania nie było uzasadnione, ponieważ wszyscy producenci, niezależnie od lokalizacji, ponoszą koszty pakowania.
- (79) Komisja zauważa, że Chiny także wprowadziły cło na przywóz folii aluminiowej. W związku z tym wydaje się, że porównanie nie jest zakłócone ze względu na istnienie podobnej należności celnej w Turcji. Ponadto nawet gdyby zastosowano dostosowanie ze względu na cło przywózowe, nie zmieniłoby to faktu, że istnieje znaczny dumping ze strony chińskich eksporterów na rynku unijnym. Jeśli chodzi o koszty pakowania, dostosowano zarówno chińskie ceny eksportowe, jak i tureckie ceny krajowe, aby zneutralizować wszelkie różnice dotyczące opakowań. W związku z tym dostosowanie kosztów pakowania nie może powodować zakłóceń w porównaniu. Dlatego też argumenty te należy oddalić.

2.4. Margines dumpingu

- (80) Zgodnie z art. 2 ust. 11 i 12 rozporządzenia podstawowego średnia ważona wartość normalna każdego typu produktu podobnego w państwie analogicznym została porównana ze średnią ważoną ceną eksportową każdego odpowiedniego typu produktu objętego postępowaniem.
- (81) Na tej podstawie wyliczono następujący średni ważony margines dumpingu, wyrażony jako wartość procentowa ceny CIF (ceny kosztu, ubezpieczenia i frachtu) na granicy Unii przed ocleniem:

Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu
Zhenjiang Dingsheng Aluminium Industries Joint-Stock Limited Company, Zhenjiang, ChRL	28,1 %

2.5. Prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu z ChRL

- (82) Oprócz ustalenia dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, Komisja zbadała prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku uchylecia środków. Przeanalizowano następujące dodatkowe czynniki: moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL, przywóz po cenach dumpingowych z ChRL na inne rynki oraz atrakcyjność rynku unijnego.

2.5.1. Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w ChRL

- (83) Ustalono, że wykorzystanie mocy produkcyjnych dwóch współpracujących producentów chińskich wyniosło odpowiednio 85 % i 90 %. Wolne moce produkcyjne dla tych dwóch producentów ustalono na 50 000 ton. Odpowiada to łącznej produkcji przemysłu unijnego i ponad 50 % konsumpcji w Unii. Ponadto jedno ze współpracujących przedsiębiorstw było w trakcie procesu budowy dodatkowych zdolności w zakresie walcowania folii w wymiarze 40 000 ton. Stwierdzono w związku z tym, że brak jest znacznych wolnych mocy produkcyjnych, które – co najmniej częściowo – mogłyby zostać skierowane na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do ChRL.
- (84) Pozostali znani producenci chińscy nie współpracowali w ramach dochodzenia, w związku z czym ich wolne moce produkcyjne nie mogły zostać zweryfikowane. W analizie przedstawionej przez wnioskodawców oszacowano, że moce produkcyjne folii aluminiowej pozostałych niewspółpracujących producentów chińskich łącznie są około dziesięć razy większe niż moce dwóch współpracujących producentów łącznie. W analizie oszacowano, że całkowite chińskie moce produkcyjne obejmujące wszystkie rodzaje folii aluminiowej są o 450 000 ton większe niż całkowita konsumpcja krajowa w Chinach. Analiza przewiduje także, że chińskie moce produkcyjne będą nadal wzrastać, z 2,5 mln ton w 2014 r. do 2,8 mln ton w 2018 r., oraz że wzrost chińskiej konsumpcji krajowej, z 2,1 mln ton do 2,4 mln ton w tym samym okresie, najprawdopodobniej nie będzie wystarczający, by w pełni zaabsorbować wzrost zdolności. Uznano w związku z tym, że prawdopodobnie niewspółpracujący producenci posiadają będą dodatkowe wolne moce produkcyjne, które – co najmniej częściowo – mogłyby zostać skierowane na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do ChRL.
- (85) Jeden chiński producent, nie kwestionując ustaleń dotyczących wolnych mocy produkcyjnych, twierdził, że założenie, zgodnie z którym wszystkie wolne moce produkcyjne zostałyby skierowane na rynek unijny, jest nierealistyczne.
- (86) Komisja uważa, zgodnie ze swoją oceną w motywach 84 i 97, że wolne moce produkcyjne mogłyby zostać skierowane na rynek unijny, co najmniej częściowo. Motyw 83 został odpowiednio zmieniony.

2.5.2. Przywóz po cenach dumpingowych z ChRL na inne rynki

- (87) Ustalono, że ceny eksportowe na inne rynki stosowane przez jednego współpracującego chińskiego producenta w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym (główne rynki eksportowe to: Zjednoczone Emiraty Arabskie, Arabia Saudyjska, Stany Zjednoczone, Egipt i Indie) były niższe od wartości normalnej ustalonej w motywach 63–71 powyżej, a zatem przywóz odbywał się po cenach dumpingowych. Ceny eksportowe na inne rynki drugiego chińskiego producenta nie mogły zostać zgromadzone.
- (88) W związku z występowaniem dumpingu w przywozie na inne rynki, Komisja stwierdza, że producent eksportujący z ChRL sprzedaje produkt objęty postępowaniem do krajów trzecich po cenach dumpingowych. W związku z tym Komisja uważa, że gdyby istniejące środki miały zostać uchylone, prawdopodobne jest, że producenci eksportujący z ChRL sprzedawaliby również produkt objęty postępowaniem na rynek unijny po cenach dumpingowych.
- (89) Jeden chiński producent twierdził, że stwierdzenie istnienia dumpingu w wywozie na inne rynki jest bez znaczenia, ponieważ zakres przeglądu jest ograniczony do rynku unijnego i nie obejmuje rynku światowego. Według producenta chińskiego porównania cen między rynkami są niestosowne, ponieważ struktury cen mogą być różne w różnych częściach świata. Ponadto wywóz z Unii na te same rynki również powinien zostać porównany i mógłby prowadzić do stwierdzenia, że ceny na rynku unijnym są zbyt wysokie.

- (90) Jak wyjaśniono w motywie 82, oceniając prawdopodobieństwo wystąpienia dumpingu na rynku unijnym, Komisja wzięła pod uwagę kilka wskaźników. Komisja uważa, że eksporterzy, którzy dopuszczają się dumpingu na innych rynkach, są – w porównaniu z eksporterami, którzy nie stosują praktyk dumpingowych na innych rynkach – bardziej skłonni prowadzić przywóz po cenach dumpingowych także do Unii. Z tego względu jest to miarodajny wskaźnik przy ustalaniu prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu. W związku z tym argument musi zostać odrzucony.
- (91) Argument dotyczący zachowania eksportowców unijnych został omówiony w motywie 171.

2.5.3. Atrakcyjność rynku unijnego

- (92) Jak wspomniano w motywie 114 poniżej, w toku dochodzenia wykazano, że przywóz z Chin dokonywany w ramach zwykłego systemu przywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym miał spowodować podcięcie cen przemysłu unijnego średnio o 12,2 % w przypadku braku ceł antydumpingowych. Ponadto ustalono, że chiński przywóz odbywający się w ramach procedury uszlachetniania czynnego i w związku z tym nieobjęty cłami antydumpingowymi ani opłatami celnymi, który stanowi około 75 % przywozu z ChRL, powodował podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego o 18 %. Chińskie ceny są również niższe niż ceny eksportowe stosowane przez inne państwa w wywozie do Unii. To zróżnicowanie cen ukazuje z pewnością atrakcyjność rynku unijnego oraz zdolność chińskich eksporterów do konkurowania przy pomocy cen w przypadku uchylecia środków.
- (93) Można zatem rozsądnie oczekiwać, że w przypadku uchylecia środków znaczna część obecnego wywozu z Chin została by ponownie skierowana do Unii.
- (94) Warto przypomnieć, że przed nałożeniem pierwotnych środków w pierwotnym dochodzeniu ustalono, że chiński udział w rynku unijnym wynosił 30,72 %. Dlatego oczekuje się, że w przypadku wygaśnięcia środków wywóz z Chin obecnie wynoszący 2 % udziału w rynku unijnym znacznie wzrośnie, tak aby odzyskać utracone udziały w rynku Unii.
- (95) Jeden chiński producent twierdził, że niewielki poziom podjęcia był częścią normalnego mechanizmu ustalania cen i występuje zawsze, gdy producenci zagraniczni konkurują z producentami krajowymi. Podcięcie cenowe w wysokości 12,2 % nie byłoby nadmiernie wysokie i nie miało stwarzać trudności unijnym producentom.
- (96) Istnienie podjęcia cenowego samo w sobie nie pozwala stwierdzić nieuczciwego zachowania eksportera. W omawianym przypadku stwierdzony margines podjęcia cenowego wskazywał jednak, jaki byłby prawdopodobny poziom cen chińskiego przywozu w przypadku wygaśnięcia środków oraz jaka byłaby ich zdolność do przejmowania udziałów w rynku UE ze szkodą dla przemysłu unijnego. Ponadto ustalono, że przywóz ten będzie prawdopodobnie odbywał się po cenach dumpingowych. W związku z tym argument, że poziom podjęcia cenowego wynoszący 12,2 % nie byłby nadmiernie wysoki, jest nieuzasadniony w tym kontekście i został w związku z tym odrzucony.

2.5.4. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji dumpingu z ChRL

- (97) W toku dochodzenia wykazano, że chiński przywóz nadal napływał na rynek unijny po cenach dumpingowych, przy znaczących marginesach dumpingu. Wykazano również, że wolne moce produkcyjne dotyczące produktu objętego postępowaniem w ChRL są znaczące w stosunku do konsumpcji w Unii podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. Te wolne moce prawdopodobnie zostaną – co najmniej częściowo – skierowane na rynek unijny, w przypadku wygaśnięcia środków obowiązujących w odniesieniu do ChRL.
- (98) Ponadto wywóz z ChRL do państw trzecich odbywał się po cenach dumpingowych. Takie zachowanie cenowe chińskich eksporterów na rynkach państw trzecich wskazuje na prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu na rynku unijnym w przypadku wygaśnięcia środków.
- (99) Ponadto ze względu na atrakcyjność rynku unijnego pod względem cen istnieje ryzyko, iż chiński wywóz zostanie ponownie skierowany na rynek unijny w przypadku wygaśnięcia środków.

- (100) W związku z powyższym istnieje prawdopodobieństwo, że w przypadku wygaśnięcia środków, chiński przywóz po cenach dumpingowych produktu objętego postępowaniem znacznie by wzrósł, jeżeli obowiązujące środki zostałyby zniesione.

D. DEFINICJA PRZEMYSŁU UNIJNEGO

- (101) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym produkt podobny był wytwarzany przez dwunastu znanych producentów unijnych. Producenci ci reprezentują przemysł unijny w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (102) Całkowitą produkcję unijną w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym szacuje się na 47 349 ton. Komisja ustaliła tę wartość w oparciu o dane Eurostatu, zweryfikowane odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz szacunkowe dane dotyczące producentów nieobjętych próbą i dostarczone przez wnioskodawców. Jak wskazano w motywie 18, producenci unijni wybrani do próby reprezentowali ponad 70 % ogólnej unijnej produkcji produktu podobnego.

E. SYTUACJA NA RYNKU UNIJNYM

1. Uwagi wstępne

- (103) Dane dotyczące wielkości produkcji, zdolności produkcyjnych, wielkości sprzedaży, zatrudnienia i wielkości wywozu dla całego przemysłu unijnego w okresie badanym zostały przedłożone przez wnioskodawców. Były to szacunkowe dane, obejmowały wartości maksymalne i minimalne oraz przedstawione były z podziałem na dwie kategorie: producenci unijni objęci próbą oraz producenci unijni nieobjęci próbą. W przypadku producentów unijnych objętych próbą Komisja wykorzystwała rzeczywiste zweryfikowane dane dostarczone przez te przedsiębiorstwa w ich odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu. W przypadku producentów unijnych nieobjętych próbą wykorzystano dane liczbowe dostarczone przez wnioskodawców. Zainteresowane strony mogły przedstawiać uwagi dotyczące tych szacunkowych wartości. Żadne uwagi jednak nie wpłynęły.

2. Konsumpcja w Unii

- (104) W bieżącym dochodzeniu wykorzystano dane na temat konsumpcji unijnej ustalone i opublikowane w równoległym dochodzeniu. Zostały one określone na podstawie całkowitej szacunkowej wielkości sprzedaży produkcji własnej przemysłu unijnego na rynku unijnym oraz całkowitej wielkości przywozu na podstawie danych Eurostatu, skorygowanych w stosownych przypadkach, w oparciu o zweryfikowane dane dostarczone przez producenta eksportującego w ramach równoległego dochodzenia dotyczącego przywozu z Rosji, oraz odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą na pytania zawarte w kwestionariuszu.
- (105) Ze względu na fakt, że w Rosji jest tylko jeden producent eksportujący, wszystkie dane liczbowe odnoszące się do tego eksporterka musiały zostać podane w formie zakresów dla zachowania ich poufności. Ponadto, aby uniknąć obliczania wielkości rosyjskiego przywozu poprzez odliczenie, konieczne było również podanie w formie zakresów danych dotyczących konsumpcji i wielkości przywozu z innych państw trzecich.
- (106) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie, obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 1

Konsumpcja AHF w Unii (w tonach)

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
Konsumpcja w Unii	[71 300–82 625]	[74 152–92 540]	[84 847–108 239]	[83 421–105 760]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[104–112]	[119–131]	[117–128]

Źródło: Dane opublikowane w dochodzeniu równoległym na podstawie danych Eurostatu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz informacji przedstawionych przez wnioskodawców.

- (107) Konsumpcja w Unii wzrosła między 2011 a 2013 r., ale spadła między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym. Ogółem w okresie badanym konsumpcja wzrosła o 17 % – 28 %. Wzrost konsumpcji między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym był spowodowany głównie wzrostem przywozu z Rosji i innych państw trzecich, podczas gdy sprzedaż produkcji własnej przemysłu unijnego na rynku unijnym odnotowała tylko niewielki wzrost (zob. motyw 134).

3. Wielkość, ceny i udział w rynku przywozu z ChRL

- (108) Ponieważ w toku dochodzenia ustalono, że nie istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii (zob. motyw 60), analiza wielkości, cen i udziału w rynku przywozu jest ograniczona do przywozu z ChRL. Komisja określiła wielkość i ceny przywozu z ChRL na podstawie danych Eurostatu.

a) Wielkość i udział w rynku przywozu z ChRL

- (109) Przywóz do Unii z ChRL kształtował się następująco:

Tabela 2

Wielkość i udział w rynku przywozu z ChRL

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
ChRL				
Wielkość przywozu w ramach zwykłego systemu przywozu (w tonach)	[2 000–2 300]	[200–400]	[150–350]	[300–400]
Wielkość przywozu w ramach procedury uszlachetnienia czynnego (w tonach)	[800–1 000]	[700–1 000]	[950–1 300]	[900–1 300]
Całkowita wielkość przywozu (wszystkie systemy) (w tonach)	[2 843–3 205]	[967–1 378]	[1 137–1 603]	[1 222–1 699]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[34–43]	[40–50]	[43–53]
Udział w rynku	4 %	1 %	1 %	2 %

Źródło: Eurostat.

- (110) W badanym okresie wielkość przywozu z ChRL spadła o 47–57 %, a odnośne udziały w rynku zmniejszyły się z 4 do 2 %, tj. o dwa punkty procentowe. Zarówno wielkość przywozu, jak i udział w rynku przywozu z ChRL w całym badanym okresie pozostały jednak niewielkie.

b) *Ceny przywozu i podcięcie cenowe*

(111) W poniższej tabeli przedstawiono średnią cenę przywozu produktów po cenach dumpingowych.

Tabela 3

Średnie ceny przywozu po cenach dumpingowych

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądownym
ChRL				
Średnia cena (EUR/t)	2 251	2 417	2 306	2 131
Wskaźnik (2011 = 100)	100	107	102	95

Źródło: Eurostat.

- (112) Średnie ceny przywozu z ChRL spadły w badanym okresie z 2 251 EUR/tonę do 2 131 EUR/tonę, co oznacza spadek o około 5 %. Ceny przywozu z Chin były średnio niższe niż ceny sprzedaży stosowane przez przemysł unijny na unijnym rynku oraz ceny przywozu z pozostałych państw trzecich podczas całego okresu badanego.
- (113) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym około 75 % przywozu z Chin, którego udział w rynku przekraczał 1 %, było dokonywane w ramach procedury uszlachetniania czynnego, w związku z czym nie było przedmiotem ceł antydumpingowych ani opłat celnych. Ustalono, że przywóz ten powodował podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego o 18 %. Jeśli chodzi o współpracującego producenta eksportującego, który odpowiadał za około 53 % – 90 % przywozu z Chin w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, a 98 % jego przywozu dokonywane było w ramach procedury uszlachetniania czynnego, ustalono, że margines podcięcia cenowego sytuował się w przedziale między 15 % a 18 %.
- (114) Pozostałe 25 % chińskiego przywozu dokonano w ramach zwykłego systemu przywozu. Po dodaniu opłat celnych oraz cła antydumpingowego do chińskich cen CIF, chińskie ceny obliczone dla tego przywozu były średnio wyższe niż ceny sprzedaży stosowane przez przemysł unijny na rynku unijnym, w związku z czym występowało ujemne podcięcie cenowe (– 12,5 %). Jednakże gdy przy analizie cen importowych nie bierze się pod uwagę ceł antydumpingowych doszłoby do podcięcia cenowego wynoszącego 12,2 %.
- (115) Jeśli analizować cały chiński przywóz, niezależnie od systemu w jakim jest on dokonywany, i po dodaniu mających zastosowanie opłat celnych oraz ceł antydumpingowych do cen CIF przywozu dokonanego w ramach zwykłego systemu przywozu, ustalono, że chińskie ceny powodowały podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego średnio o 10,2 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.
- (116) Jeden chiński producent twierdził, że margines podcięcia cenowego w wysokości 18 % ustalony dla chińskiego przywozu dokonywanego w ramach procedury uszlachetniania czynnego był błędny, ponieważ ceny producentów unijnych obejmowały „automatyczną 7,5 % normalną stawkę”, z której użytkownicy krajowi nie mogli zostać zwolnieni w przypadku uwzględniania AHF wytwarzanego w Unii w wywozie do państw trzecich. Jednakże zainteresowana strona nie podała uzasadnienia dla tego argumentu, a w szczególności nie wyjaśniła pojęcia „automatycznej normalnej stawki”. W każdym razie należy przypomnieć, że, jak wyjaśniono w motywie 113, przywóz dokonany w ramach procedury uszlachetniania czynnego nie podlega oczeniu. Z tego względu dostosowanie uwzględniające należności celne, które nie zostały uregulowane, nie byłoby uzasadnione. Należy także odnotować, że Komisja należycie zastosowała dostosowanie uwzględniające cła przy ustalaniu marginesu podcięcia dla przywozu dokonanego w ramach zwykłego systemu przywozu w motywie 114 i dla wszystkich chińskich przywożonych towarów niezależnie od systemu przywozu w motywie 115. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (117) Ten sam chiński producent twierdził, że należało odliczyć stawkę należności celnej od marginesów podcięcia 12,2 % i 10,2 % ustalonych odpowiednio w motywach 114 i 115. Sprecyzowano jednak, że aby ustalić te marginesy, Komisja już uwzględniła cło stosowane do przywozu dokonanego w ramach zwykłego systemu przywozu. W związku z tym argument ten został odrzucony.

4. Przywóz z innych państw trzecich

Tabela 4

Przywóz z innych państw trzecich (wszystkie systemy przywozu)

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodem przeglądowym
Brazylia	Wielkość (w tonach)	0	0	0	0
Rosja	Wielkość (w tonach)	[19 532–26 078]	[23 243–34 422]	[27 345–39 116]	[26 368–37 812]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[119–132]	[140–150]	[135–145]
	Udział w rynku	29 %	34 %	34 %	34 %
	Średnia cena (EUR/t)	[2 145–2 650]	[2 038–2 624]	[1 952 – 2 571]	[1 973 – 2 597]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[95–99]	[91–97]	[92–98]
Turcja	Wielkość (w tonach)	[5 120–6 100]	[8 090–10 553]	[11 213–14 213]	[11 520–14 579]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[158–173]	[219–233]	[225–239]
	Udział w rynku	7 %	11 %	13 %	13 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 950	2 743	2 710	2 571
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	92	87
Inne państwa trzecie (z wyłączeniem Chin)	Wielkość (w tonach)	[3 100–3 750]	[279–750]	[1 891–3 000]	[3 162–4 313]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[9–20]	[61–80]	[102–115]
	Udział w rynku	4 %	1 %	2 %	4 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 878	2 830	2 687	2 406
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	98	93	84
Ogółem	Wielkość (w tonach)	[29 000–35 000]	[33 000–43 000]	[41 000–54 000]	[42 000–56 000]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[113–125]	[142–155]	[145–160]
	Udział w rynku	41 %	46 %	50 %	51 %
	Średnia cena (EUR/t)	2 538	2 453	2 401	2 367
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	97	95	93

Źródło: Eurostat, dane dotyczące Rosji ustalone i opublikowane w dochodzeniu równoległym.

- (118) W badanym okresie przywóz z innych państw trzecich do Unii wzrósł o 45 % – 60 %, co oznacza, że tempo jego wzrostu było szybsze niż wzrost konsumpcji w Unii. Udział w rynku innych państw trzecich wzrósł w związku z tym z 41 % do 51 % w tym okresie.
- (119) W badanym okresie nie miał miejsca przywóz z Brazylii. W okresie od 2011 do 2013 r. wielkość przywozu z Rosji wzrosła o 40–50 %, a w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nieznacznie zmalała. Odnośny udział w rynku wzrósł z 29 % w 2011 r. do 34 % w 2012 r., a następnie utrzymał się na stałym poziomie do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym. W okresie badanym przywóz z Turcji wzrósł o 125–139 %, a jego udział w rynku wzrósł z około 7 do 13 %. Ceny tureckiego przywozu spadły o 13 % w okresie badanym, ale utrzymały się powyżej poziomu cen przywozu z innych państw trzecich, w tym Rosji i Chin, i były na podobnym poziomie jak ceny przemysłu unijnego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (120) Ogółem przywóz z innych państw trzecich z wyłączeniem ChRL, Rosji i Turcji wzrósł o 2–15 %. Jednakże wraz ze wzrostem konsumpcji unijnej zmalał całkowity udział w rynku tego przywozu (z 4 % w 2011 r. do około 2 % w 2013 r.), a następnie wzrósł do 4 % na koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądowym; ceny były w tym przypadku niższe niż ceny przemysłu unijnego, z wyjątkiem 2012 r.
- (121) Ceny przywozu z innych państw trzecich były wyższe niż ceny przywozu z ChRL w całym badanym okresie.
- (122) Jeden chiński producent twierdził, że analiza Komisji dotycząca przywozu z innych krajów trzecich zawarta w motywach 118–121 powinna być obejmować cały rynek folii, a nie koncentrować się na produkcie objętym postępowaniem, ponieważ decyzje podejmowane przez producentów unijnych w odniesieniu do innych rodzajów folii rzekomo miały wpływ na ich produkcję produktu objętego postępowaniem. Argument ten nie został jednak poparty dowodami. W każdym przypadku w toku dochodzenia ustalono, jak wspomniano w motywie 185, że największy objęty próbą producent unijny AHF produkował wyłącznie AHF i że producenci unijni, którzy produkowali zarówno AHF, jak i innego rodzaju folię aluminiową – folię aluminiową do dalszego przetwarzania („ACF”) – nie mogli z łatwością przechodzić z produkcji jednego produktu do produkcji innego, jako że oba te produkty musiały być produkowane w pewnych ilościach w celu zwiększenia wydajności. Jak wspomniano w motywie 185 w toku dochodzenia wykazano również, że w przypadku objętych próbą producentów unijnych stosunek produkcji między tymi rodzajami folii aluminiowej był stały w badanym okresie. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (123) Jeden producent chiński zauważył, że ponieważ moce produkcyjne producentów unijnych stanowiły mniej niż 50 % unijnej konsumpcji użytkownicy musieli przywozić AHF od producentów eksportujących w państwach trzecich. Na tej podstawie chiński producent twierdził, że producenci eksportujący konkurowali między sobą, a nie z producentami unijnymi, prowadząc dostawy na rzecz użytkowników nieobsługiwanych przez producentów unijnych. Argument ten nie był jednak uzasadniony. Po pierwsze, twierdzenie, że moce produkcyjne producentów unijnych stanowiły mniej niż 50 % unijnej konsumpcji, jest błędne. Jak wykazano w motywach 106 i 129 moce produkcyjne przemysłu unijnego stanowiły między 58 % a 74 % unijnej konsumpcji w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym i wyniosły powyżej 55 % w całym badanym okresie. Ponadto, jak pokazano w tabeli 5, w toku dochodzenia ustalono, że podczas całego okresu badanego przemysł unijny dysponował wolnymi mocami produkcyjnymi, które mogły zostać wykorzystane na potrzeby rynku Unii, gdyby faktycznie nie występował konkurencyjny przywóz po cenach dumpingowych. Ponadto przywóz z państw trzecich również stanowił konkurencję dla produktu podobnego wytwarzanego przez przemysł unijny, ponieważ aktualni klienci producentów unijnych byli w stanie przestawić się na dostawców z państw trzecich. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

5.1. Uwagi ogólne

- (124) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie czynniki i wskaźniki ekonomiczne, które mogły wpłynąć na stan przemysłu unijnego.
- (125) Jak wspomniano w motywie 18, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł unijny dokonano doboru próby.
- (126) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie na makroekonomiczne i mikroekonomiczne wskaźniki szkody. Jak wyjaśniono w motywie 103, Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne dotyczące całego przemysłu unijnego na podstawie informacji dostarczonych przez wnioskodawców, które zostały należycie zweryfikowane w odniesieniu do przedsiębiorstw objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne

dotyczące jedynie przedsiębiorstw objętych próbą na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu, udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego.

- (127) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: wielkość produkcji, zdolności produkcyjne, wykorzystanie zdolności produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność i wielkość marginesu dumpingu.
- (128) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, zapasy, rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskiwania kapitału.

5.2. Wskaźniki makroekonomiczne

5.2.1. Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

- (129) Łączna produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 5

Całkowita produkcja przemysłu unijnego, zdolności produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość produkcji (w tonach)	44 316	46 165	48 796	47 349
Wskaźnik (2011 = 100)	100	104	110	107
Moce produkcyjne (w tonach)	54 777	54 485	59 186	61 496
Wskaźnik (2011 = 100)	100	99	108	112
Wykorzystanie mocy produkcyjnych	81 %	85 %	82 %	77 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	105	102	95

Źródło: odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez wnioskodawców.

- (130) Poziom produkcji wahał się w okresie badanym. Produkcja wzrosła między 2011 a 2013 r., ale zmniejszyła się między 2013 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogółem w okresie badanym wielkość produkcji zwiększyła się o 7 %.
- (131) Zdolności produkcyjne wzrosły w okresie badanym o 12 %.
- (132) Ze względu na fakt, że wzrost zdolności produkcyjnych był silniejszy niż wzrost wielkości produkcji, wykorzystanie zdolności produkcyjnych zmalało w okresie badanym o 5 %.
- (133) Jeden chiński producent twierdził, że zdolności zakładu produkującego folię aluminiową nie należy wyrażać w tonach, ponieważ te same maszyny są wykorzystywane do produkcji różnych ilości folii w danym okresie w zależności od grubości i szerokości folii. W odpowiedzi na ten argument, nie kwestionuje się faktu, że na moce produkcyjne zakładu wyrażone w tonach może mieć wpływ grubość lub szerokość wytwarzanej folii. Jednakże przywóz produktu objętego postępowaniem i niektóre czynniki szkody, takie jak konsumpcja, wielkość sprzedaży

oraz produkcja, ustalono, wykorzystując tonę jako jednostkę miary. Jest to kwestia spójności w analizie szkody, aby do celów porównawczych wykorzystać tę samą jednostkę miary. Ponadto w toku dochodzenia nie stwierdzono zmian w asortymencie produktów przemysłu unijnego, które podważałyby wykorzystanie tony jako jednostki miary. Należy także zauważyć, że dana zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych danych ilościowych wskazujących, że inna jednostka miary spowodowałaby zmianę w analizie tego czynnika szkody. W związku z tym argument ten został odrzucony.

5.2.2. Wielkość sprzedaży i udział w rynku

(134) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 6

Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu unijnego

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Wielkość sprzedaży (w tonach)	[41 007–45 870]	[41 007–49 081]	[42 647–52 292]	[41 827–50 457]
Wskaźnik (2011 = 100)	100	[100–107]	[104–114]	[102–110]
Udział w rynku	55 %	53 %	49 %	47 %

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, Eurostat, informacje przedstawione przez wnioskodawców.

(135) Wielkość sprzedaży AHF nieznacznie wzrosła w okresie badanym. Wzrost odnotowano głównie między 2011 a 2013 r. i wynosił on między 4 a 14 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym wielkość sprzedaży zmalała; ogółem w okresie badanym wielkość sprzedaży wzrosła między 2 a 10 %. Wzrost wielkości sprzedaży, przy uwzględnieniu towarzyszącego mu wzrostu konsumpcji i wzrostu przywozu, spowodował jednak, że udziały w rynku przemysłu unijnego spadły z 55 % w 2011 r. do 47 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co oznacza utratę 8 punktów procentowych w okresie badanym.

5.2.3. Wzrost

(136) Konsumpcja unijna wzrosła o 17–28 % w okresie badanym, natomiast wielkość sprzedaży przemysłu unijnego zwiększyła się o 2–10 %, co przełożyło się na spadek udziału w rynku o 8 punktów procentowych.

5.2.4. Zatrudnienie i wydajność

(137) Zatrudnienie i wydajność w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 7

Zatrudnienie i wydajność

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Liczba pracowników	769	787	758	781
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	99	102

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem przeglądowym
Wydajność (tony/pracownik)	58	59	64	61
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	112	105

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu, informacje przedstawione przez wnioskodawców.

- (138) Poziom zatrudnienia w przemyśle unijnym był zmienny w okresie badanym, choć ogółem odnotowano jego nieznaczny wzrost (o 2 %).
- (139) Między 2011 a 2013 r. wydajność wzrosła, ponieważ wzrost produkcji był wyższy niż wzrost zatrudnienia. Od 2013 r. do okresu objętego dochodem przeglądowym wydajność spadła o 7 %, ale utrzymała się na wyższym poziomie niż na początku okresu badanego w 2011 r.

5.2.5. Wielkość marginesu dumpingu i poprawa sytuacji po wcześniejszym dumpingu

- (140) Margines dumpingu dla przywozu z ChRL wynosił 28,1 % podczas okresu objętego dochodem przeglądowym (patrz: motyw 81), lecz jego wpływ na sytuację przemysłu unijnego był ograniczony ze względu na obowiązujące środki antydumpingowe, które skutecznie ograniczały wielkość przywozu dumpingowego.
- (141) Jednakże jak ustalono w toku dochodzenia równoległego, wielkość dumpingowego przywozu z Rosji wzrosła znacząco w okresie badanym. Przywóz ten wyrządził istotną szkodę przemysłowi unijnemu. W związku z tym poprawa sytuacji przemysłu unijnego nie była możliwa pomimo istnienia środków antydumpingowych.

5.3. Wskaźniki mikroekonomiczne

5.3.1. Ceny i czynniki oddziałujące na ceny

- (142) Średnie ceny naliczane przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 8

Ceny sprzedaży i koszty

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodem przeglądowym
Średnia jednostkowa cena sprzedaży na rynku unijnym (EUR/t)	2 932	2 714	2 705	2 597
Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	92	89
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	2 995	2 794	2 699	2 651
Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	90	89

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (143) W okresie badanym średnia jednostkowa cena naliczana przez przemysł unijny w sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii spadała systematycznie i zmniejszyła się ogółem o 11 %.
- (144) Mimo tego spadku jednostkowy koszt produkcji utrzymał się na poziomie powyżej średniej ceny sprzedaży naliczanej przez przemysł unijny i z wyjątkiem 2013 r. przemysł unijny nie był w stanie pokryć kosztów produkcji z tej ceny. W toku dochodzenia równoległego ustalono, że przemysł unijny nie był w stanie podnieść ceny sprzedaży z powodu presji cenowej ze strony przywozu produktów po cenach dumpingowych z Rosji.

5.3.2. Koszty pracy

- (145) Średnie koszty pracy przemysłu unijnego w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 9

Koszty pracy

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Średni koszt pracy na pracownika (EUR)	21 692	22 207	20 603	20 594
Wskaźnik (2011 = 100)	100	102	95	95

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (146) Między 2011 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym średnie koszty pracy na pracownika w przypadku producentów unijnych objętych próbą zmniejszyły się o 5 %. Koszty pracy najpierw wzrosły o 2 % między 2011 r. a 2012 r., a potem spadły między 2012 a 2013 r., by następnie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym utrzymać się na stałym poziomie.

5.3.3. Zapasy

- (147) Stan zapasów przemysłu unijnego w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 10

Zapasy

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
TStan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego	1 931	1 999	2 133	2 085
Wskaźnik (2011 = 100)	100	104	110	108
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji	5 %	5 %	5 %	5 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	100	100	100

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (148) Zapasy nie mogą być uważane za istotny wskaźnik szkody w przypadku tego sektora, jako że produkcja i sprzedaż opierają się głównie na zamówieniach, w związku z czym producenci mają tendencję do przechowywania ograniczonych zapasów. Tendencje dotyczące zapasów podane są więc jedynie w celach informacyjnych.
- (149) Ogółem w okresie badanym stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego wzrósł o 8 %. Zapasy zwiększyły się między 2011 a 2013 r. o 10 %, a od 2013 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym nieznacznie spadły. Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako wartość procentowa produkcji utrzymał się na stałym poziomie w całym okresie badanym.

5.3.4. Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału

- (150) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje oraz zwrot z inwestycji producentów unijnych kształtowały się w badanym okresie następująco:

Tabela 11

Rentowność, przepływy pieniężne, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem przeglądowym
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (% obrotu ze sprzedaży)	- 2,2 %	- 2,9 %	0,2 %	- 2,1 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	65	209	104
Przepływ pieniężny (w EUR)	1 505 960	2 909 820	3 365 140	1 962 349
Wskaźnik (2011 = 100)	100	193	223	130
Inwestycje (w EUR)	3 271 904	5 404 990	4 288 862	4 816 442
Wskaźnik (2011 = 100)	100	165	131	147
Zwrot z inwestycji	- 4 %	- 5 %	0 %	- 3 %
Wskaźnik (2011 = 100)	100	60	209	108

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (151) Komisja określiła rentowność producentów unijnych objętych próbą, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. W okresie badanym przemysł unijny odnotowywał straty, z wyjątkiem 2013 r., kiedy osiągnął niewielką marżę zysku, ledwo przekraczając próg rentowności. Rentowność spadła między 2011 a 2012 r., wzrosła w 2013 r., by następnie spaść ponownie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym do poziomu podobnego do poziomu z 2011 r. Ogólnie rentowność wzrosła o 4 % w okresie badanym, co odpowiada wzrostowi o 0,1 punktu procentowego i co uniemożliwiło przemysłowi unijnemu osiągnięcie zysków w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Jak ustalono w toku dochodzenia równoległego, sytuacja ta wynikała przede wszystkim z presji cenowej ze strony przywozu z Rosji do Unii, który był prowadzony po cenach dumpingowych, powodując podcięcie cen przemysłu unijnego, i nie pozwalał przemysłowi unijnemu na podnoszenie swoich cen sprzedaży, tak aby wystarczały one na pokrycie kosztów produkcji.

- (152) Przepływy pieniężne netto to zdolność przemysłu unijnego do samofinansowania swojej działalności. W okresie badanym przepływy pieniężne miały zmienny poziom z tendencją wzrostową. Ogółem w okresie badanym przepływy pieniężne netto zwiększyły się o 30 %. Należy jednak zauważyć, że w wartościach bezwzględnych poziom przepływów pieniężnych był niski w porównaniu z łącznym obrotem odnotowanym w przypadku produktu objętego postępowaniem.
- (153) Inwestycje wzrosły w okresie badanym o 47 %. Inwestycje wzrosły o 65 % między 2011 a 2012 r., spadły w 2013 r. i ponownie wzrosły w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Były to przede wszystkim inwestycje na zakup nowych maszyn, które w porównaniu z łącznymi obrotami utrzymywały się na dość niskim poziomie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (154) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Podobnie jak pozostałe wskaźniki finansowe zwrot z inwestycji w przypadku produkcji i sprzedaży produktu podobnego był ujemny od 2011 r., z wyjątkiem 2013 r., kiedy osiągnął poziom 0 %, odzwierciedlając trend w rentowności. Ogółem w okresie badanym zwrot z inwestycji wzrósł nieznacznie o 8 %.
- (155) Jeśli chodzi o zdolność do pozyskiwania kapitału, zmniejszenie zdolności producentów unijnych objętych próbą do generowania środków pieniężnych w przypadku produktu podobnego powodowała pogorszenie ich sytuacji finansowej zmniejszała bowiem środki generowane wewnątrz. W toku dochodzenia ustalono, że ogólnie zdolność do pozyskiwania kapitału uległa pogorszeniu w okresie badanym.

6. Wnioski dotyczące szkody

- (156) Tendencja ujemna była widoczna w kilku głównych wskaźnikach szkody. Jeśli chodzi o rentowność, przemysł odnotowywał straty prawie w całym okresie badanym, z wyjątkiem 2013 r., kiedy to osiągnął zaledwie niewielką rentowność; w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przemysł unijny odnotował stratę na poziomie – 2,1 %. Ceny sprzedaży spadły w okresie badanym o 11 %. Jednostkowy koszt również zmniejszył się o 11 % i utrzymał się na wyższym poziomie niż średnia cena sprzedaży w całym okresie badanym, z wyjątkiem 2013 r. Udział w rynku przemysłu unijnego zmniejszył się o 8 punktów procentowych, tj. z 55 % w 2011 r. do 47 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (157) Niektóre wskaźniki szkody uległy poprawie w okresie badanym. Wielkość produkcji zwiększyła się o 7 %, a zdolności produkcyjne o 12 %. Wzrost ten nie odpowiadał jednak wzrostowi konsumpcji, który był znacznie wyższy, tj. między 17 a 28 %. Wielkość sprzedaży wzrosła od 2 % do 10 %. Jednakże na rynku, który charakteryzuje się wzrostem konsumpcji, ten fakt nie powoduje zwiększenia udziału w rynku, lecz wprost przeciwnie – jego zmniejszenie o 8 punktów procentowych. Inwestycje wzrosły o 47 %. Były one przeznaczone na zakup nowych maszyn i utrzymywały się na dość niskim poziomie w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Również przepływy pieniężne zwiększyły się o 30 % w okresie badanym, ale utrzymały się na niskim poziomie. Opisane wyżej trendy dodatnie nie eliminują zatem istnienia szkody.
- (158) Współpracujący producent brazylijski oraz brazylijskie stowarzyszenie producentów aluminium twierdzili, że z analizy ogólnodostępnych dokumentów finansowych niektórych wnioskodawców wynika, iż nie doszło do istotnej szkody. Jest to sprzeczne z wynikami dochodzenia, które opiera się na rzeczywistych zweryfikowanych danych przemysłu unijnego dotyczących AHF. Niektórzy producenci unijni produkowali bowiem nie tylko AHF, w związku z czym ogólnodostępne dokumenty finansowe mogą nie przedstawiać rzeczywistej sytuacji przemysłu unijnego, jeśli chodzi o AHF. W związku z tym wniosków dotyczących sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego nie należy formułować na podstawie ogólnodostępnych dokumentów finansowych, ale na podstawie bardziej szczegółowych i zweryfikowanych informacji zdobytych w czasie dochodzenia. Argument ten został zatem odrzucony.
- (159) Te same zainteresowane strony twierdziły, że dane statystyczne oraz oświadczenia opublikowane przez Europejskie Stowarzyszenie Producentów Foli Aluminowej („EAlFA”) wskazywały, że przemysł unijny nie poniósł żadnej szkody w okresie badanym, w tym w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Stwierdzono jednak, że wykorzystywane dane statystyczne i oświadczenia dotyczyły bądź całego sektora folii aluminowej bądź kategorii cieńszych produktów obejmującej AHF, lecz również inne rodzaje folii aluminowej, takie jak folie do dalszego przetwarzania i folie stosowane do opakowań elastycznych. Na tej podstawie nie można wyciągnąć żadnych wiarygodnych wniosków w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem, w związku z czym argument ten został odrzucony.
- (160) Jeden chiński producent twierdził, że zmiany kosztów jednostkowych opisane w motywie 156 nie odpowiadały tendencjom w kształtowaniu się cen aluminium na londyńskiej giełdzie metali („LME”). W odpowiedzi na ten

argument należy zauważyć, że cena płacona przez producentów unijnych hutom aluminium lub przedsiębiorstwom handlowym jest sumą ceny LME i dodatkowej opłaty zwanej „premią z tytułu metalu”. W związku z tym ocenę kosztów jednostkowych producentów unijnych wyłącznie na podstawie ceny LME należy uznać za niepełną. Argument został zatem odrzucony.

- (161) Ta sama zainteresowana strona twierdziła, że pogodzenie zmian kosztów jednostkowych ze zmianą ceny aluminium nadal byłoby niemożliwe, nawet gdyby premia z tytułu metalu została uwzględniona. Argument ten nie był jednak uzasadniony. Ponadto dochodzenie wykazało, że cena LME spadła w badanym okresie o ponad 20 %, podczas gdy premia z tytułu metalu wzrosła ponad dwukrotnie w okresie badanym. Jeśli jednak rozpatrywać łącznie cenę LME oraz premię z tytułu metalu, koszt aluminium płacony przez producentów unijnych zmniejszył się w okresie badanym o około 11 %. Spadek ten odpowiada zmniejszeniu kosztu jednostkowego odnotowanemu w tym samym okresie w motywie 156, a w zasadzie jest nawet z tym zmniejszeniem identyczny. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (162) Jeden chiński producent odniósł się do motywu 156 i twierdził, że do możliwych przyczyn powstania szkody zaliczyć należy niższe ceny towarów importowanych, domniemane wyższe koszty produkcji, brak zainteresowania AHF ze względu na fakt, że ceny innych rodzajów folii aluminiowej w Unii byłyby wyższe oraz brak zainteresowania na rynku unijnym, jako że ceny AHF byłyby wyższe na rynkach eksportowych. Jeśli chodzi o wyższe koszty produkcji, chiński producent wymienił wysoką premię z tytułu metalu i fakt, że przemysł unijny stosował dwie metody produkcji – walcowanie na gorąco i odlewanie ciągłe, podczas gdy wykorzystywanie wyłącznie odlewania ciągłego byłoby bardziej opłacalne.
- (163) W odpowiedzi na te argumenty należy przypomnieć, że z motywów 156 i 157 wynika, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę. Jeśli chodzi o argumenty dotyczące kosztów produkcji, należy zauważyć po pierwsze, że w odniesieniu do premii z tytułu metalu jako potencjalnego czynnika szkody, w toku równoległego dochodzenia ustalono, że zarówno przemysł unijny, jak i rosyjski producent eksportujący ponoszą porównywalne koszty przy zaopatrywaniu się w surowce do produkcji AHF, ponieważ ceny rynkowe tych surowców zarówno w Rosji, jak i na rynku unijnym są bezpośrednio powiązane z Londyńską Giełdą Metali. Można zatem stwierdzić, że wysokość premii z tytułu metalu nie była czynnikiem szkody w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Jeśli chodzi o potencjalne znaczenie metod produkcji, dochodzenie wykazało, że odlewanie ciągłe było wykorzystywane do produkcji niemal dwóch trzecich AHF wytwarzanego przez przemysł unijny w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Wszelkie różnice pod względem efektywności kosztowej zostałyby zatem zlagodzone powszechnością wykorzystywania odlewania stałego jako metody produkcji w Unii. Jak wyjaśniono również w motywie 185, nic nie wskazywało na to, by przemysł unijny stracił zainteresowanie AHF. Dochodzenie nie pozwoliło także w żaden sposób stwierdzić, że producenci unijni zaniedbywali rynek unijny na rzecz rynków eksportowych AHF. Dochodzenie rzeczywiście wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym unijni producenci eksportowali jedynie 1 182 ton AHF do państw trzecich, co stanowi mniej niż 3 % krajowej sprzedaży producentów unijnych w tym samym okresie. W związku z tym argumenty te odrzucono.
- (164) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

F. PRAWDOPODOBIEŃSTWO PONOWNEGO WYSTĄPIENIA LUB KONTYNUACJI SZKODY

1. Uwagi wstępne

- (165) Ponieważ ustalono, że nie ma prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia dumpingu z Brazylii, analiza prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia lub kontynuacji dumpingu została ograniczona do przywozu z ChRL.
- (166) Aby ocenić prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia lub kontynuacji szkody w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia środków obowiązujących względem ChRL, przeanalizowano prawdopodobny wpływ chińskiego przywozu na rynek unijny i przemysł unijny zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (167) Jak wykazano w motywach 124-164 przemysł unijny poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. W całym okresie badanym przywóz z Chin występował na rynku unijnym jedynie w ograniczonych ilościach, gdy tymczasem wielkość przywozu z Rosji i jego udział w rynku w tym samym okresie zwiększyły się. W ramach równoległego dochodzenia ustalono, że przywóz z Rosji odbywał się po cenach

dumpingowych i spowodował istotne szkody dla przemysłu unijnego, podczas gdy przywóz z Chin, z uwagi na swą nieznaczną wielkość i poziom cen, przyczynił się jedynie częściowo do szkody ponoszonej przez przemysł unijny, nie powodując przy tym zerwania związku przyczynowego między przywozem z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Jednocześnie, jak wskazano w motywach 80-100, dochodzenie wykazało, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przywóz z Chin był dokonywany po cenach dumpingowych i istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji dumpingu w przypadku wygaśnięcia środków.

2. Wolne moce produkcyjne, przepływy handlowe, atrakcyjność rynku unijnego oraz polityka cenowa ChRL

- (168) Znaczne wolne moce produkcyjne w ChRL, których nie jest w stanie w pełni absorbować popyt krajowy w Chinach i wywóz na rynki inne niż rynek Unii, kontynuacja dumpingu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym przy znaczących marginesach dumpingu oraz praktyki dumpingowe chińskich eksporterów stosowane przy wywozie na rynki państw trzecich, opisane szczegółowo w motywach 82-100, jasno wskazują, że wciąż istnieje duże prawdopodobieństwo, że wielkość chińskiego przywozu po cenach dumpingowych zwiększy się znacznie w przypadku wygaśnięcia obowiązujących środków.
- (169) Jeżeli obowiązujące środki zostałyby uchylone, ceny przywozu z Chin najprawdopodobniej spowodują podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego na rynku unijnym. I rzeczywiście, w toku dochodzenia wykazano, że w przypadku braku ceł antydumpingowych przywóz z Chin dokonywany w ramach zwykłego systemu przywozu w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym miał spowodować podcięcie cen przemysłu unijnego średnio o 12,2 % ⁽¹⁾.
- (170) Jak wspomniano w motywach 92-94, rynek unijny jest atrakcyjny dla przywozu z Chin ze względu na fakt, że ceny na rynku unijnym są ogólnie zgodne z cenami na innych rynkach eksportowych. Ponadto w lipcu 2014 r. Turcja wprowadziła względem Chin środki antydumpingowe dotyczące różnych rodzajów folii aluminiowej, w tym produktu objętego postępowaniem. Jest więc prawdopodobne, że część produkcji uprzednio wywożona do Turcji zostałaby przekierowana na rynek unijny w przypadku uchylecia środków przeciwko Chinom. Można zatem stwierdzić, że uchYLECIE środków najprawdopodobniej spowodowałoby znaczący wzrost chińskiego przywozu po cenach dumpingowych, powodującego znaczne podcięcie cen przemysłu unijnego, co z kolei spowodowałoby dalszą szkodę dla przemysłu unijnego.
- (171) Współpracujący producent brazylijski oraz brazylijskie stowarzyszenie producentów aluminium twierdzili, że w oparciu o dane statystyczne publikowane przez EABA ustalono, że unijni producenci folii aluminiowej zwiększyli swój wywóz na rynki państw trzecich, co wskazywałoby, że są one bardziej atrakcyjne niż rynek unijny. Jeśli chodzi o ten argument, stwierdzono, że dane statystyczne wykorzystywane przez te strony dotyczyły bądź całego sektora folii aluminiowej, bądź kategorii cieńszych produktów obejmującej AHF, lecz również inne rodzaje folii aluminiowej, takie jak folie do dalszego przetwarzania i folie stosowane do opakowań elastycznych. Na tej podstawie nie można wyciągnąć żadnych wiarygodnych wniosków w odniesieniu do samego produktu objętego postępowaniem. Ponadto w toku dochodzenia ustalono, że ilość produktu objętego postępowaniem wywożonego przez przemysł unijny na rynki państw trzecich w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wynosiła jedynie 1 182 ton, co stanowi mniej niż 3 % ich sprzedaży krajowej w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Argumenty w tym zakresie zostały zatem odrzucone.

3. Wniosek

- (172) Biorąc pod uwagę ustalenia poczynione w trakcie dochodzenia, stwierdza się, że uchYLECIE środków obowiązujących w stosunku do ChRL najprawdopodobniej spowodowałoby znaczący wzrost chińskiego przywozu po cenach dumpingowych, powodującego znaczne podcięcie cen przemysłu unijnego, co z kolei spowodowałoby dalszą szkodę dla przemysłu unijnego.

G. INTERES UNII

1. Uwaga wstępna

- (173) Zgodnie z art. 21 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków wobec ChRL nie zaszkodziłoby interesom Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu unijnego, interesu handlowców, importerów oraz użytkowników.

⁽¹⁾ Podcięcie cenowe w wysokości 12,2 % ustalono, uwzględniając fakt, że stawka celna wynosiła 4 % w ciągu pierwszych trzech miesięcy okresu dochodzenia przeglądownego, a następnie wzrosła do 7,5 %. Stosowanie obecnie obowiązujących stawek celnych w wysokości 7,5 % do całego okresu miałyby niewielki wpływ, ponieważ zmniejszyłoby poziom podcięcia cenowego jedynie o 0,5 %.

2. Interes przemysłu unijnego

- (174) W wyniku dochodzenia ustalono, że przemysł unijny poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Jak wspomniano w motywie 167 znaczna szkoda wynika w głównej mierze z przywozu po cenach dumpingowych z Rosji, podczas gdy przywóz z Chin przyczynił się jedynie częściowo do szkody ponoszonej przez przemysł unijny. Ustalono również, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji szkody w przypadku wygaśnięcia środków skierowanych przeciw Chinom.
- (175) W przypadku gdyby środki obowiązujące względem Chin zostały zniesione, prawdopodobnie wznowiony zostałby przywóz z Chin na rynek unijny w znaczących ilościach po cenach dumpingowych, co spowodowałoby także znaczące podcięcie cen sprzedaży stosowanych przez przemysł unijny i wywarło większą presję cenową niż presja ze strony dumpingowego przywozu z Rosji w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Przemysł unijny byłby zmuszony dostosować swoje ceny do niższych cen, a tym samym zwiększyłyby swoje straty.

3. Interes użytkowników

- (176) Użytkownikami w Unii są przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, których działalność polega na handlu materiałem do pakowania (folią aluminiową, ale także papierem i plastikiem) po przewinięciu AHF na małe rolki („rolki dla konsumentów”) i ich przepakowaniu dla odbiorców w przemyśle i handlu detalicznym. Zgłosiło się sześć przedsiębiorstw, którym przesłano kwestionariusz. Trzy przedsiębiorstwa współpracowały w trakcie postępowania, udzielając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu. Dwa ze współpracujących przedsiębiorstw zostały poddane kontroli na miejscu.
- (177) Dochodzenie wykazało, że AHF jest głównym surowcem dla przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii i stanowi około 80 % ich całkowitych kosztów produkcji.
- (178) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym żaden z trzech współpracujących użytkowników nie prowadził przywozu z ChRL. Głównymi źródłami zaopatrzenia był przemysł unijny, Rosja i Turcja.
- (179) Jako że przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii są dostawcami szerokiej gamy produktów opakowaniowych, w przypadku trzech współpracujących przedsiębiorstw działalność obejmująca AHF stanowiła od mniej niż jednej szóstej do maksymalnie jednej trzeciej ich działalności ogółem.
- (180) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym wszyscy współpracujący użytkownicy byli zasadniczo rentowni. W odniesieniu do działalności obejmującej produkt objęty postępowaniem dwóch współpracujących użytkowników uznano za rentownych, natomiast w stosunku do trzeciego nie można było wyciągnąć żadnych wniosków ze względu na brak jasnego podziału kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych (SG&A).
- (181) W świetle powyższych ustaleń uznaje się, że utrzymanie środków względem Chin nie będzie miało znaczącego negatywnego wpływu na sytuację użytkowników.

4. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (182) Po publikacji zawiadomienia o wszczęciu nie zgłosiło się żadne przedsiębiorstwo zaangażowane w handel AHF, które przywoziłoby lub odsprzedawało pochodzący z ChRL AHF w okresie badanym. Dochodzenie wykazało także, że większa część sprzedaży AHF przemysłu unijnego i producentów eksportujących była kierowana bezpośrednio do użytkowników. W związku z tym nic nie wskazuje na to, że nałożenie środków miałoby negatywny wpływ na sytuację importerów/przedsiębiorstw handlowych.

5. Źródła dostaw

- (183) Niektóre zainteresowane strony twierdziły, że przemysł unijny nie dysponuje wystarczającymi zdolnościami, aby pokryć całe zapotrzebowanie w Unii. W związku z tym strony te twierdziły, że w przypadku utrzymania środków wobec Brazylii i Chin oraz, jednocześnie, wprowadzenia środków ostatecznych względem Rosji, Unia mogłaby stanąć wobec problemu niedoboru dostaw, co spowodowałoby wzrost cen AHF. W rezultacie przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii również byłyby zmuszone podnieść swoje ceny rolek dla konsumentów, ze szkodą dla tych ostatnich.
- (184) W odpowiedzi na ten argument należy zaznaczyć, że dochodzenie wykazało, że przemysł unijny posiada nadmiar mocy produkcyjnych i jest w stanie zwiększyć produkcję i sprzedaż AHF w Unii. Dostępne są także alternatywne źródła zaopatrzenia, mianowicie Turcja, Armenia i Republika Południowej Afryki. Wreszcie należy także przypomnieć, że celem środków antydumpingowych jest zapewnienie równych warunków działania w Unii, a nie zablokowanie chińskiego i rosyjskiego przywozu, który powinien być dopuszczany na rynek unijny po uczciwych cenach.

6. Inne argumenty

- (185) Jedna zainteresowana strona twierdziła, że przemysł unijny stracił zainteresowanie AHF i że z tego powodu nie miała innej możliwości niż wykorzystywanie przywożonego AHF. Dochodzenie wykazało jednak, że największy objęty próbą producent unijny produkował wyłącznie AHF. Ustalono, że pozostali producenci unijni objęci próbą wykorzystywali swoje zakłady produkcyjne do produkcji zarówno AHF, jak i folii aluminiowej do dalszego przetwarzania („ACF”), która jest innym produktem mającym inne zastosowanie niż AHF. Stosunek produkcji i sprzedaży AHF i ACF tych pozostałych producentów unijnych w badanym okresie był stosunkowo stabilny. Dochodzenie nie pozwoliło zatem potwierdzić zarzutów, jakoby przemysł unijny stracił zainteresowanie AHF, i argument ten został odrzucony.

7. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (186) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że nie ma przekonujących powodów, aby stwierdzić, że utrzymanie środków w odniesieniu do przywozu AHF pochodzącego z ChRL nie leży w interesie Unii.

H. ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

- (187) Wszystkie strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie środków istniejących wobec ChRL i uchylenie środków obowiązujących względem Brazylii. Wyznaczono również termin, w którym strony mają możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji. Przedstawione uwagi i komentarze, o ile były uzasadnione, zostały należycie uwzględnione.
- (188) Z powyższych ustaleń wynika, zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, że środki antydumpingowe względem przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzącej z ChRL, wprowadzone rozporządzeniem (WE) nr 925/2009, powinny zostać utrzymane. Środki stosowane względem przywozu z Brazylii powinny natomiast wygasnąć.
- (189) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek cła antydumpingowego jeśli później zmienia swoją nazwę. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽¹⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki celnej mającej wobec niego zastosowanie, w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* opublikowane zostanie zawiadomienie w sprawie zmiany nazwy.
- (190) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu powołanego w art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowanej, ale nieobrobionej więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg, obecnie objętej kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10) i pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej.

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bruxelles/Brussel, BELGIQUE/BELGIË

2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mającego zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, jest następująca dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Cło antydumpingowe	Dodatkowy kod TARIC
ChRL	Alcoa (Shanghai) Aluminium Products Co., Ltd and Alcoa (Bohai) Aluminium Industries Co., Ltd.	6,4 %	A944
	Shandong Loften Aluminium Foil Co., Ltd	20,3 %	A945
	Zhenjiang Dingsheng Aluminium Co., Ltd	24,2 %	A946
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	30,0 %	A999

3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

4. Stosowanie indywidualnych stawek celnych ustalonych dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która zawiera oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że (ilość) folii aluminiowej sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez (nazwa i adres przedsiębiorstwa) (kod dodatkowy TARIC) w Chińskiej Republice Ludowej. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą”. W przypadku nieprzedstawienia takiej faktury, obowiązuje stawka celna mająca zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

5. Postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu produktu, o którym mowa w art. 1 ust. 1, pochodzącego z Brazylii, niniejszym zostaje zakończone.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2385**z dnia 17 grudnia 2015 r.****nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Federacji Rosyjskiej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 9 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA**1. Środki tymczasowe**

- (1) Dnia 4 lipca 2015 r. Komisja Europejska („Komisja”) nałożyła rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1081 („rozporządzenie w sprawie cła tymczasowego”) tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Federacji Rosyjskiej⁽²⁾.
- (2) Dnia 8 października 2014 r. wszczęto postępowanie w następstwie skargi złożonej w dniu 25 sierpnia 2014 r. przez przedsiębiorstwa AFM Aluminiumfolie Merseburg GmbH, Alcomet AD, Eurofoil Luxembourg SA, Hydro Aluminium Rolled Products GmbH oraz Impol d.o.o. („skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % ogólnej unijnej produkcji folii aluminiowej. Skarga zawierała dowody prima facie wskazujące na przywóz wymienionego produktu po cenach dumpingowych i wynikającą z niego istotną szkodę, które uznano za wystarczające uzasadnienie wszczęcia dochodzenia.

2. Dalsze postępowanie

- (3) Po ujawnieniu istotnych faktów i ustaleń, na podstawie których nałożono tymczasowe cło antydumpingowe („ujawnienie tymczasowych ustaleń”), szereg zainteresowanych stron przedłożyło pisemne oświadczenia przedstawiające ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń. Stronom, które wystąpiły z takim wnioskiem, umożliwiono wypowiedzenie się w formie ustnej.
- (4) O interwencję rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu wniósł jedyny eksporter, grupa Rusal i pięciu użytkowników. Przesłuchanie z eksporterem odbyło się w obecności przedstawiciela Rosji dnia 14 października 2015 r. Główne zagadnienia, które omówiono, dotyczyły stosowania art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego przy obliczaniu ceny eksportowej oraz wpływu przywozu folii aluminiowej do użytku domowego („AHF”) z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL”) na sytuację w przemyśle unijnym. Przesłuchanie z użytkownikami miało miejsce dnia 23 października 2015 r. po terminie składania uwag do ujawnienia ostatecznych ustaleń. Główne zagadnienia, które omówiono, dotyczyły rzekomego obchodzenia środków antydumpingowych nałożonych na przywóz AHF z ChRL, wpływu przywozu z państw trzecich na szkodę poniesioną przez przemysł unijny, wpływu nałożenia środków antydumpingowych na przywóz AHF z Rosji na użytkowników oraz możliwości stosowania minimalnej ceny importowej jako rodzaj środka.
- (5) Ponadto dnia 27 października 2015 r. pięć przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii wystąpiło o przesłuchanie o charakterze konfrontacyjnym z udziałem skarżących. Skarżący nie wykazali jednak zainteresowania udziałem w takim przesłuchaniu.
- (6) Ustne i pisemne uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone przez Komisję, która w stosownych przypadkach zmieniła tymczasowe ustalenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1081 z dnia 3 lipca 2015 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji (Dz.U. L 175 z 4.7.2015, s. 14).

- (7) Komisja poinformowała wszystkie strony o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzała nałożyć ostateczne cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Rosji, a także ostatecznie pobrać kwoty zabezpieczone w postaci cła tymczasowego („ujawnienie ostatecznych ustaleń”). Wszystkim stronom wyznaczono okres, w którym mogły zgłaszać uwagi na temat ujawnienia ostatecznych ustaleń.
- (8) Uwagi przedstawione przez zainteresowane strony zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach uwzględnione.

3. Kontrola wyrywkowa

- (9) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń jeden z producentów unijnych objętych kontrolą wyrywkową zbył całą swoją działalność, w tym urządzenia, prawa, pozwolenia, zobowiązania dotyczące pracowników i istniejące umowy z nowym przedsiębiorstwem. Zmiana ta nastąpiła po okresie objętym dochodzeniem, dlatego nie ma ona znaczenia dla oceny szkody zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (10) Wobec braku uwag dotyczących metody kontroli wyrywkowej potwierdza się tymczasowe ustalenia zawarte w motywach od 7 do 13 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. Okres objęty dochodzeniem i okres badany

- (11) Jak wskazano w motywie 19 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie dotyczące dumpingu i powstałej szkody dotyczyło okresu od dnia 1 października 2013 r. do dnia 30 września 2014 r. („okres objęty dochodzeniem”). Analiza tendencji mających znaczenie dla oceny szkody objęła okres od dnia 1 stycznia 2011 r. do końca okresu objętego dochodzeniem („okres badany”).
- (12) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń władze rosyjskie twierdziły, że skoro okres objęty dochodzeniem obejmował również dane za ostatni kwartał 2013 r., przy ustalaniu tendencji w ramach analizy szkód nie spełniono wymogu dokonania obiektywnej oceny, określonego w art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (13) Okres objęty dochodzeniem ustalono zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego. Ponadto Komisja opierała się na dostatecznie reprezentatywnym okresie dla oceny tendencji dotyczących wszystkich istotnych czynników i wskaźników gospodarczych wywierających wpływ na sytuację w przemyśle, tj. okresie objętym dochodzeniem oraz trzech pełnych latach finansowych poprzedzających okres objęty dochodzeniem. Fakt, że okres objęty dochodzeniem i jeden rok z lat objętych okresem badanym nachodzą na siebie do pewnego stopnia nie wpływa na dokonane przez Komisję obiektywne ustalenie szkody. Argument ten został zatem odrzucony.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (14) Jak określono w motywie 20 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, produktem objętym postępowaniem jest folia aluminiowa o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowana, ale nieobrobiona więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg („duże zwoje”), pochodząca z Rosji, obecnie objęta kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10) („produkt objęty postępowaniem”). Produkt objęty postępowaniem jest powszechnie nazywany folią aluminiową do użytku domowego („AHF”).
- (15) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń kilka zainteresowanych stron argumentowało, że przywóz z Rosji nie stanowił konkurencji dla AHF produkowanej przez przemysł unijny, nie podając jednak wyjaśnienia ani uzasadnienia dla swoich argumentów. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (16) Wobec braku innych uwag dotyczących produktu objętego postępowaniem i produktu podobnego potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach od 21 do 28 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

C. DUMPING

- (17) Szczegóły dotyczące obliczeń dumpingu podano w motywach od 29 do 52 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (18) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń grupa Rusal podważyła dostosowania ceny eksportowej opisane w motywach od 40 do 42 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Grupa Rusal twierdziła, że potrącenie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku powiązanego przedsiębiorstwa handlowego jest uzasadnione wyłącznie w przypadku transakcji dokonywanych według formuły „dostarczone (cło opłacone)” (DDP), a nie w przypadku formuły „dostarczone do miejsca” (DAP) i transakcji według formuły „koszt, ubezpieczenie, fracht” (CIF).

- (19) W odpowiedzi na powyższe twierdzenie należy zauważyć, że Komisja skonstruowała cenę eksportową zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego z uwagi na istniejące powiązanie między producentami i ich powiązaniem przedsiębiorstwem handlowym. Dochodzenie wykazało, że wspomniane stowarzyszenie ma zastosowanie do wszystkich rodzajów transakcji niezależnie od ich warunków handlowych. Ponadto grupa Rusal nie przedłożyła dowodów wyjaśniających, dlaczego zastosowana marża zysku byłaby niewłaściwa. Argumenty w tym zakresie uznaje się zatem za nieuzasadnione i należy je odrzucić. W odniesieniu do kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych to strona twierdząca, że dostosowanie jest nadmierne, powinna przekazać konkretne dowody i obliczenia uzasadniające swoje twierdzenie, a w szczególności powinna podać alternatywną stawkę dostosowania, która jej zdaniem miałyby zastosowanie. Grupa Rusal nie przekazała jednak żadnych dowodów ani obliczeń w swoim oświadczeniu po ujawnieniu tymczasowych ustaleń.
- (20) Na podstawie powyższego odrzucono argument producenta eksportującego.
- (21) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Rusal po raz kolejny nie zgodziła się z dostosowaniami z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku na mocy art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego w odniesieniu do transakcji DAP i CIF. Grupa Rusal nie podważa stosowania art. 2 ust. 9 zważywszy na udział powiązanego przedsiębiorstwa handlowego we wszystkich rodzajach transakcji (tj. DDP, DAP i CIF). W odniesieniu do jednak do transakcji CIF i DAP grupa Rusal podważa możliwość stosowania dostosowań na mocy art. 2 ust. 9 akapit drugi i trzeci, zwłaszcza dostosowań z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków. Jej zdaniem w ramach transakcji CIF i DAP dostawa towarów na rzecz nabywcy odbywa się przed przywozem i w związku z tym dostosowania te nie mają zastosowania. W swoim oświadczeniu grupa Rusal wymieniła szereg przypadków, w których Komisja rzekomo nie dokonała dostosowań zgodnie z art. 2 ust. 9. Grupa Rusal twierdzi, że jeśli Komisja utrzymuje, że zastosowanie art. 2 ust. 9 wymaga automatycznego dostosowania z tytułu uzasadnionych kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, wówczas służby Komisji powinny uznać, że przedsiębiorstwo handlowe stanowiło dział wewnętrzny producenta eksportującego przy transakcjach CIF i DAP i w konsekwencji powinny zastosować art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego do tych transakcji.
- (22) W odpowiedzi Komisja potwierdza, że w przypadku grupy Rusal dostosowanie z tytułu uzasadnionej marży kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysku, zgodnie z art. 2 ust. 9 akapit drugi i trzeci, powinno mieć zastosowanie do wszystkich rodzajów transakcji. Choć dostawa towarów w przypadku transakcji CIF ma miejsce przed dopuszczeniem tych towarów do swobodnego obrotu i nawet jeśli na nabywcy spoczywa odpowiedzialność za odprawę celną (w odróżnieniu od transakcji DDP), nie zmienia to faktu, że sprzedaży dokonuje powiązane przedsiębiorstwo handlowe, który ponosi koszty sprzedaży, koszty ogólne i administracyjne i zwykle dąży do osiągnięcia zysków z tytułu świadczonych przez siebie usług. W świetle faktu, że przedsiębiorstwo handlowe jest powiązane z producentem eksportującym, art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego oznacza, że dane takiego przedsiębiorstwa handlowego są z definicji niewiarygodne i że wysokość jego kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków powinna zostać ustalona przez organ prowadzący dochodzenie na uzasadnionej podstawie. Ponadto art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego nie wyklucza dostosowań z tytułu kosztów poniesionych przed przywozem, jako że takie koszty są zazwyczaj ponoszone przez importera. W związku z powyższym całkowite wykluczenie dostosowań z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych oraz zysków w przypadku sprzedaży realizowanej na warunkach CIF nie jest uzasadnione. Fakt, iż przedsiębiorstwo powiązane wypełnia tylko niektóre funkcje, nie uniemożliwia Komisji dokonania dostosowań zgodnie z art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego, ale mogłyby zostać odzwierciedlony w niższej kwocie kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych potrącanych od ceny, po której produkt objęty postępowaniem po raz pierwszy odsprzedaje się niezależnemu nabywcy. Ciężar dowodu spoczywa na zainteresowanej stronie, która zamierza podważyć zakres dostosowań dokonanych na podstawie art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. Jeśli zatem strona ta uważa dostosowania za nadmierne, musi przedłożyć konkretne dowody i obliczenia uzasadniające swoje argumenty. W przypadku transakcji DAP należy zauważyć, że miejsca dostaw znajdują się na obszarze celnym UE i w związku z tym różnica odnosząca się do stopnia zaangażowania przedsiębiorstwa handlowego w porównaniu do sprzedaży na warunkach DDP jest nawet mniejsza. Co się tyczy przeszłych przypadków, do których odniosła się grupa Rusal, należy zaznaczyć, że po pierwsze stanowisko Komisji jest zgodne z orzecznictwem sądów UE. Po drugie Komisja ma dużą swobodę uznania w dziedzinie środków ochrony handlu i nie jest związana swoimi dotychczasowymi ocenami, gdy korzysta z przysługującej jej swobody uznania. W każdym z przypadków, do których odnosi się grupa Rusal, faktyczna sytuacja była różna. Jeśli chodzi o alternatywne twierdzenie, by stosować art. 2 ust. 8 rozporządzenia podstawowego, Komisja odnosi się do argumentacji w niniejszym motywie i w motywie 19 oraz przypomina, że sam fakt występowania powiązań między eksporterem i przedsiębiorstwem powiązaniem jest wystarczający, by Komisja mogła traktować rzeczywiste ceny eksportowe jako niewiarygodne, ponieważ istnienie powiązania między eksporterem i przedsiębiorstwem powiązaniem jest jednym z wielu powodów, dla których rzeczywiste ceny eksportowe można uznać za niewiarygodne.
- (23) Jeśli chodzi o skalę tego dostosowania z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, po otrzymaniu uwag do ujawnionych tymczasowych ustaleń Komisja zwróciła się do grupy Rusal o wskazanie, która część kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych nie ma ich zdaniem zastosowania do transakcji CIF i DAP lub nie jest uzasadniona, oraz o poparcie swojego twierdzenia dowodami zgodnie z wymogami orzecznictwa. Nie przedstawiono jednak żadnych dowodów w tej kwestii, gdyż grupa Rusal uwarunkowała

przekazanie jakichkolwiek informacji od przyjęcia przez Komisję jej wykładni prawnej art. 2 ust. 9 rozporządzenia podstawowego. W związku z nieprzekazaniem przez grupę Rusal żadnych informacji w tym kontekście, powyższy argument należy odrzucić.

- (24) Wobec braku wszelkich dalszych uwag potwierdza się tymczasowe ustalenia określone w motywach od 29 do 52 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, a ostateczne marginesy dumpingu, wyrażone jako wartość procentowa ceny CIF na granicy UE przed ocleniem, pozostają bez zmian:

Przedsiębiorstwo	Ostateczny margines dumpingu
Grupa Rusal	34,0 %
Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	34,0 %

D. SZKODA

1. Definicja przemysłu unijnego i produkcji unijnej

- (25) Zmiana, o której mowa w motywie 9 powyżej, nie miała wpływu na definicję przemysłu unijnego.
- (26) Wobec braku uwag do definicji przemysłu unijnego i produkcji unijnej potwierdza się wnioski wyciągnięte w motywach od 53 do 55 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

2. Konsumpcja w Unii

- (27) Wobec braku uwag w odniesieniu do konsumpcji w Unii potwierdza się wnioski zawarte w motywach od 56 do 60 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

3. Przywóz z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (28) Wobec braku uwag dotyczących przywozu z kraju, którego dotyczy postępowanie, potwierdza się wnioski zawarte w motywach od 61 do 70 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych.

4. Sytuacja gospodarcza przemysłu unijnego

- (29) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jedna zainteresowana strona twierdziła, że na analizę sytuacji gospodarczej przemysłu unijnego ma wpływ współzależność rynków AHF i ACF. Twierdziła ona, że wspomniana współzależność rynków wynika z trzech głównych założeń: (i) wszyscy producenci unijni objęci próbą byli w stanie wytwarzać AHF i ACF w tych samych zakładach produkcyjnych i przy użyciu tego samego sprzętu; (ii) stosunkowo łatwo przestawić produkcję ACF na produkcję AHF i odwrotnie; oraz (iii) duża elastyczność ceny popytu obu produktów. Strona ta twierdziła ponadto, że producenci unijni nie mogli wyodrębnić czynników ekonomicznych związanych z każdym z tych produktów i w związku z tym Komisja powinna była zastosować art. 3 ust. 8 rozporządzenia podstawowego i dokonać oceny szkody na szerszej podstawie.
- (30) Należy zauważyć, że produkty ACF różnią się jednak od produktów AHF i mają odmienne zastosowania. Jak wyjaśniono w motywie 131 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych, największy unijny producent AHF objęty próbą produkował wyłącznie AHF. Jak stwierdzono w tym samym motywie, dochodzenie wykazało, że producenci unijni produkujący zarówno AHF, jak i ACF nie mogli łatwo przestawiać się z jednego produktu na drugi, jako że produkcja obu produktów musi osiągać pewną wielkość, aby osiągnąć maksymalną wydajność. Ponadto dochodzenie wykazało, że w przypadku producentów unijnych objętych próbą stosunek produkcji tych dwóch rodzajów folii był stabilny. Producenci unijni wytwarzający AHF i ACF byli w stanie wyodrębnić dane ekonomiczne i finansowe dotyczące produkcji i sprzedaży AHF od tych dotyczących produkcji i sprzedaży ACF. W związku z tym analiza szkody w motywach od 71 do 108 rozporządzenia w sprawie celów tymczasowych odnosi się wyłącznie do produkcji i sprzedaży AHF w Unii i w związku z tym odrzucono argument, że Komisja powinna była zastosować art. 3 ust. 8 rozporządzenia podstawowego.

- (31) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń wspomniana zainteresowana strona nie zgodziła się z wnioskiem wyciągniętym przez Komisję, że w tym przypadku nie miało zastosowania art. 3 ust. 8 rozporządzenia podstawowego. Strona ta powtórzyła swoje argumenty przedstawione w motywach od 29 do 30 powyżej, nie wnosząc żadnych nowych informacji. Twierdziła również, że Komisja nie mogła stwierdzić, że większość producentów unijnych była w stanie wyodrębnić dane ekonomiczne i finansowe dotyczące produkcji AHF i ACF, nie uzasadniła jednak tego argumentu. Komisja potwierdza zatem, że nie musiała odwoływać się do art. 3 ust. 8 rozporządzenia podstawowego w tym przypadku, ponieważ zweryfikowane dane producentów unijnych objętych próbą pozwoliły na odrębną identyfikację procesu produkcji podobnego produktu. Argumenty wysuwane przez tę zainteresowaną stronę stanowią zarzuty, które nie znajdują oparcia w faktach, dlatego zostają one odrzucone.
- (32) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń władze Rosji zwróciły się do Komisji o podanie jawnej wersji odpowiedzi producentów unijnych objętych próbą, a także o przekazanie wszelkich innych dowodów wskazujących na wystąpienie istotnej szkody. Ponadto władze rosyjskie wniosły o udostępnienie im metodyki zastosowanej przez Komisję w celu oceny istotnej szkody, jaką ponieśli producenci unijni.
- (33) Komisja przypomina, że w dniu 25 sierpnia 2015 r. władze rosyjskie, a także wszystkie zainteresowane strony, zostały poinformowane (po przedłożeniu przez nie oświadczeń przedstawiających ich opinie w sprawie tymczasowych ustaleń) na temat dokładnej procedury, jakiej należy przestrzegać, by otrzymać dostęp do jawnej wersji akt dochodzenia. Jawne wersje ich odpowiedzi były na tyle szczegółowe, by umożliwić prawidłowe zrozumienie istoty informacji opatrzonej klauzulą poufności. Co się tyczy pozostałych dowodów, które potwierdzają ustalenie dotyczące istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny, zostały one przedstawione w motywach od 71 do 108 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

5. Wnioski dotyczące szkody

- (34) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń dwie zainteresowane strony twierdziły, że nie wszystkie wskaźniki szkody wykazywały tendencje spadkowe a istnienie tendencji wzrostowej niektórych wskaźników szkody wskazywałoby na to, że przemysł unijny nie odniósł istotnej szkody. Twierdzono również, że niedostateczny wzrost wielkości sprzedaży przemysłu unijnego nie wskazuje na istotną szkodę, gdyż wynikał on z niedostatecznej zdolności produkcyjnej w czasach rosnącego popytu w Unii.
- (35) Zgodnie z art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego ustalenie dotyczące istotnej szkody opiera się na ogólnej ocenie wszystkich znaczących wskaźników szkody. Wyciąganie wniosków wyłącznie na podstawie niektórych wybranych wskaźników szkody zakłóciłoby w tym przypadku analizę. W związku z powyższym, zgodnie z wnioskiem wyciągniętym w motywie 106 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, pomimo wzrostu zdolności produkcyjnych, produkcji i sprzedaży w przemyśle unijnym w okresie badanym wzrost ten kształtował się poniżej wzrostu konsumpcji. Mimo trudnej sytuacji finansowej przemysłu wspólnotowego producenci unijni dołożyli starań i zainwestowali w zwiększenie zdolności, by móc czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji w Unii. Jednak nie byli oni w stanie zwiększyć cen do poziomu zapewniającego pokrycie kosztów, dlatego ich możliwości inwestowania w zwiększone zdolności produkcyjne były ograniczone. Producenci byli do pewnego stopnia w stanie pokrywać straty ponoszone w wyniku produkcji i sprzedaży AHF z zysków uzyskanych ze sprzedaży innych produktów. W perspektywie długoterminowej taka strategia nie ma zrównoważonego charakteru dla przemysłu unijnego w przypadku wytwarzania produktu przynoszącego straty. Dlatego argument, że nie wszystkie wskaźniki szkody wykazywały tendencje spadkowe i że w związku z tym nie zaistniała istotna szkoda, został odrzucony.
- (36) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń władze rosyjskie ponownie wysunęły argument sprzed etapu wstępnego, że zgodnie z powszechnie dostępnymi dokumentami finansowymi skarżących nie wystąpiła żadna istotna szkoda.
- (37) Jak wyjaśniono w motywie 107 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, niektórzy producenci unijni produkowali bowiem nie tylko AHF, w związku z czym ogólnodostępne dokumenty finansowe nie mogą ujawniać rzeczywistej sytuacji przemysłu unijnego, jeśli chodzi o AHF. Ponadto wyniki dochodzenia opierają się na rzeczywistych zweryfikowanych danych przemysłu unijnego dotyczących AHF. Twierdzenie to zostało zatem odrzucone.
- (38) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna zainteresowana strona ponownie twierdziła, że większość istotnych czynników i wskaźników oddziałujących na sytuację w przemyśle unijnym wytwarzającym AHF wykazywała tendencje wzrostowe w okresie badanym. Ponadto argumentowała, że Komisja oparła swoją ocenę sytuacji w przemyśle unijnym tylko na kilku wskaźnikach.
- (39) Analizę tę Komisja sporządziła jednak w oparciu o wszystkie czynniki przedstawione w sekcji D rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Fakt, że niektóre wskaźniki szkody takie jak produkcja, zdolność produkcyjna i wielkość sprzedaży wykazywały tendencję wzrostową w okresie badanym, nie podważa ogólnego wniosku, że przemysł unijny doznał istotnej szkody w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Nie można interpretować wskaźników oddzielnie. Należy brać pod uwagę korelację zachodzącą między nimi. Jak wyjaśniono w motywie 106 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, wielkość produkcji wzrosła w okresie badanym o 7 %, a zdolności produkcyjne o 12 %. W powyższych dwóch przypadkach wzrost nie odpowiadał jednak wzrostowi konsumpcji, który był znacznie wyższy, tj. o [17 %–28 %] w okresie badanym. W konsekwencji pomimo wzrostu wielkości sprzedaży w przemyśle unijnym o [2–10 %] w okresie badanym, na rynku, na którym nastąpił jeszcze wyższy wzrost konsumpcji, ten wzrost wielkości sprzedaży nie przyczynił się do wzrostu

udziału w rynku, wręcz przeciwnie, doprowadził on do spadku udziału w rynku o 8 punktów procentowych. Pokazuje to, że przemysł unijny nie mógł czerpać korzyści ze wzrostu konsumpcji. Co więcej, mimo iż w okresie badanym inwestycje wzrosły o 47 %, nadal nie odpowiadało to poziomowi inwestycji koniecznych, by sprostać rosnącej konsumpcji. Przepływy środków pieniężnych wykazywały tendencję wzrostową, lecz w wartościach bezwzględnych pozostawały na niskim poziomie. W rezultacie tendencje wzrostowe niektórych wskaźników, analizowanych w korelacji z innymi czynnikami, potwierdzają de facto szkodę poniesioną przez przemysł unijny. W związku z powyższym odrzucono argumenty, o których mowa w motywie 38 powyżej.

- (40) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń pięć przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii zarzuciło, w kontekście wniosku o nałożenie środków w postaci minimalnej ceny importowej, że cena sprzedaży producenta unijnego wytwarzającego wyłącznie AHF wzrosła po okresie dochodzenia, natomiast premia za aluminium uległa obniżeniu. Strony twierdziły ponadto, że elementy te przełożyły się na wyższe zyski dla tego producenta unijnego.
- (41) Zgodnie z art. 6 ust. 1 rozporządzenia podstawowego powyższa konkluzja w sprawie szkody opierała się na zweryfikowanych danych za okres badany, nie biorąc pod uwagę danych po okresie objętym dochodzeniem, a także na podstawie danych reprezentatywnych dla wszystkich przedsiębiorstw objętych próbą, a nie na podstawie danych jednego producenta unijnego rozpatrywanego odrębnie. W związku z powyższym argument w motywie 40 został odrzucony.
- (42) Na podstawie powyższych ustaleń i wobec braku innych uwag potwierdzono wnioski zawarte w motywach od 71 do 108 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, zgodnie z którymi przemysł unijny poniósł istotną szkodę w rozumieniu art. 3 ust. 5 rozporządzenia podstawowego. Przemysł unijny poniósł istotną szkodę, co znalazło odzwierciedlenie przede wszystkim w ujemnej rentowności prawie w całym okresie badanym.

E. ZWIĄZEK PRZYCZYNOWY

1. Wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych

- (43) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń niektóre z zainteresowanych stron powtórzyły swoje argumenty przedstawione przed nałożeniem ceł tymczasowych, tj. że przyczyną szkody poniesionej przez przemysł unijny nie był przywóz z Rosji, lecz inne czynniki takie jak niezdolność przemysłu unijnego do zwiększenia swoich zdolności produkcyjnych proporcjonalnie do rosnącego popytu, przywóz z innych państw trzecich takich jak Turcja i ChRL oraz wzrost produkcji ACF w przemyśle unijnym ze szkodą dla rynku AHF.
- (44) Do domniemanego wpływu innych czynników na istotną szkodę poniesioną przez przemysł unijny odniesiono się w motywach od 49 do 97 poniżej.
- (45) Ponadto jedna strona twierdziła, że rentowność przemysłu unijnego wzrosła w 2013 r., gdy przywóz z Rosji osiągnął swoją najwyższą bezwzględną wielkość, co rzekomo miało wskazywać, że przywóz z Rosji nie miał wpływu na rentowność przemysłu unijnego i dlatego nie spowodował istotnej szkody w tym przemyśle.
- (46) Jak wykazano w motywie 99 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, rentowność przemysłu unijnego podlegała lekkim wahaniom, w przedziale od - 2,9 % do 0,2 % w okresie badanym. W 2013 r. rentowność przemysłu unijnego ledwo przekraczała próg rentowności, tj. wynosiła 0,2 %. Wprawdzie w tym samym roku wielkość przywozu z Rosji była najwyższa, jego udział w rynku utrzymał się na niezmiennym poziomie, tj. 34 %. W związku z tym ta niewielka tymczasowa poprawa rentowności przemysłu unijnego nie miała wpływu na wniosek, że ogólna rentowność przemysłu unijnego była ujemna (z wyjątkiem 2013 r.) i utrzymała się poniżej docelowego poziomu zysków (5 %) w całym okresie badanym. Nie wpłynęła ona również na wniosek wyciągnięty w motywie 116 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że istniał związek przyczynowy między pogorszeniem się sytuacji w przemyśle unijnym i przywozem z Rosji towarów po cenach dumpingowych, który posiadał stały i znaczny udział w rynku. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

- (47) W świetle powyższego ustalono związek przyczynowy między przywozem towarów po cenach dumpingowych i stwierdzoną istotną szkodą na podstawie jednoczesnego występowania znacznej wielkości przywozu z Rosji (jeden producent posiadał 34 % udział w rynku) i wysokiej presji cenowej wywieranej przez ten przywóz na rynek unijny (zaniżanie cen o ok. 12 %).
- (48) Wobec braku innych uwag dotyczących skutków przywozu po cenach dumpingowych potwierdzono wnioski zawarte w motywach od 110 do 116 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. Wpływ innych czynników

2.1. Wpływ przywozu z innych państw

- (49) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń zwrócono uwagę Komisji, że w tabeli 11 w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych łączny przywóz błędnie obejmował również przywóz z Rosji. Tabela poniżej zastępuje tabelę 11 zawartą w rozporządzeniu w sprawie cel tymczasowych.

Tabela 1

Przywóz z innych państw trzecich

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
ChRL	Wielkość (w tonach)	[2 843–3 205]	[967–1 378]	[1 137–1 603]	[1 222–1 699]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[34–43]	[40–50]	[43–53]
	Udział w rynku (%)	4	1	1	2
	Średnia cena (EUR/t)	2 251	2 417	2 306	2 131
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	107	102	95
Turcja	Wielkość (w tonach)	[5 120–6 100]	[8 090–10 553]	[11 213–14 213]	[11 520–14 579]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[158–173]	[219–233]	[225–239]
	Udział w rynku (%)	7	11	13	13
	Średnia cena (EUR/t)	2 950	2 743	2 710	2 571
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	93	92	87
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość (w tonach)	[3 100–3 750]	[279–750]	[1 891–3 000]	[3 162–4 313]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[9–20]	[61–80]	[102–115]
	Udział w rynku (%)	4	1	2	4
	Średnia cena (EUR/t)	2 878	2 830	2 687	2 406
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	98	93	84

Państwo		2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Łączny przywóz (nie uwzględniając Rosji)	Wielkość (w tonach)	[10 677–10 761]	[9 037–9 902]	[14 855–16 831]	[15 226–17 491]
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	[85-92]	[138-158]	[141-164]
	Udział w rynku (%)	16	13	17	19
	Średnia cena (EUR/t)	2 750	2 712	2 669	2 505
	Wskaźnik (2011 = 100)	100	99	97	91

Źródło: Eurostat i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu

- (50) Jedna z zainteresowanych stron twierdziła, że Komisja nie dokonała rozróżnienia i oddzielenia wyrządzających szkodę skutków przywozu z ChRL i Turcji, natomiast inna zainteresowana strona twierdziła, że Komisja zbyt nisko oszacowała wpływ przywozu z państw trzecich na sytuację przemysłu unijnego.
- (51) Jeśli chodzi o przywóz z ChRL, po ujawnieniu tymczasowych ustaleń stwierdzono, że z uwagi na błąd pisarski konieczne są niewielkie korekty poziomu podcięcia cenowego przywozu z Chin, jak określono w motywie 118 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Po dokonaniu korekty stwierdzono, że średnia cena łącznej wielkości przywozu z ChRL do Unii w okresie objętym dochodzeniem powodowała podcięcie cen przemysłu unijnego o 10,2 %, a nie o 13 %, jak podano w motywie 118 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (52) Ponadto jak wyjaśniono w motywie 118 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, w badanym okresie wielkość przywozu z ChRL zmniejszyła się o [47–57 %], a udział w rynku zmalał z 4 % do 2 %, natomiast ceny tego przywozu spowodowały podcięcie cen unijnych o 10,2 %. Na tej podstawie Komisja doszła do wniosku w motywie 121 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, że przywóz z Chin przyczynił się częściowo do wyrządzenia szkody przemysłowi unijnemu, nie powodując przy tym zerwania związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Udział w rynku przywozu z ChRL był mały i wykazywał tendencję spadkową w okresie badanym, dlatego przywóz ten nie mógł wywrzeć tak znacznej presji cenowej na producentów Unii, by uniemożliwić im podniesienie cen do poziomów zapewniających rentowność. Potwierdzony zostaje zatem wniosek, że przywóz z Chin nie spowodował zerwania związku przyczynowego między przywozem po cenach dumpingowych z Rosji i istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny zgodnie z motywem 121 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.
- (53) Przywóz z Turcji, jak wyjaśniono w motywie 119 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wykazywał tendencję wzrostową w okresie badanym i osiągnął udział w rynku na poziomie 13 % w okresie objętym dochodzeniem w związku z wyższym popytem na rynku unijnym, któremu producenci unijni nie byli w stanie sprostać, jak wyjaśniono w motywie 35. Choć ceny przywozu z Turcji zmalały o 13 % w okresie badanym, to kształtowały się jednak na poziomie zbliżonym do cen unijnych i znacznie powyżej cen przywozu z Rosji. Nawet jeśli udział w rynku przywozu z Turcji wykazywał tendencję wzrostową, biorąc pod uwagę, że ceny tego przywozu były na podobnym poziomie co ceny przemysłu unijnego (czasami nawet wyższe), nie mógł on wywierać tak znacznej presji cenowej na producentów unijnych, by uniemożliwić im podniesienie cen do poziomów zapewniających rentowność. Dlatego też potwierdza się niniejszym wniosek, że przywóz z Turcji nie spowodował zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (54) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron powtórzyła swój argument przedstawiony na etapie wstępnym, że Komisja nie dokonała rozróżnienia i oddzielenia szkodliwych skutków przywozu z Turcji. Twierdziła również, że rosnący przywóz z Turcji wyrządził szkodę przemysłowi unijnemu pod względem udziału w rynku i wykorzystania zdolności produkcyjnych, dlatego rzekomo spowodował zerwanie związku przyczynowego między przywozem z Rosji i istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

- (55) Zgadza się, że w okresie badanym wzrósł udział w rynku przywozu z Turcji, natomiast zmalał udział w rynku przemysłu unijnego. W okresie objętym dochodzeniem udział w rynku przywozu z Turcji wynosił jednak 13 %, natomiast udział w rynku przywozu z Rosji sięgał 34 %. Ponadto ceny przywozu z Turcji kształtowały się na tym samym poziomie co ceny naliczane przez przemysł unijny, a przywóz z Rosji powodował podcięcie cen unijnych o [3–7 %]. Podkreśla się, że stałe zwiększanie wielkości sprzedaży przy jednoczesnym ponoszeniu strat nie jest jednak strategią przynoszącą trwałe efekty dla przemysłu odnotowującego straty, takiego jak przemysł wytwarzający AHF. Przemysł musi w pierwszej kolejności podnieść swoje ceny powyżej poziomów gwarantujących pokrycie kosztów, zanim będzie w stanie jeszcze bardziej zwiększyć wielkość sprzedaży. Nie było to jednak możliwe z uwagi na presję cenową wywieraną przez przywóz towarów z Rosji po cenach dumpingowych w znacznych ilościach. Dlatego też argument, że przywóz z Turcji spowodował zerwanie związku przyczynowego między przywozem z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny, został odrzucony.
- (56) Twierdzono także, że ceny przywozu z Turcji są wyższe od cen przywozu z Rosji, gdyż producenci tureccy koncentrują się na rynku unijnym i specjalizują się w wywozie cieńszej folii [0,008–0,009 mm], której producent rosyjski nie eksportuje na rynek unijny. Twierdzenie to nie zostało poparte żadnymi dowodami i dlatego zostało odrzucone.
- (57) Wielkość przywozu z pozostałych państw trzecich zmalała w latach 2011–2013 o [20–39 %], a następnie wzrosła o [2–15 %] pod koniec okresu objętego dochodzeniem. Jak wyjaśniono w motywie 120 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, ich udział w rynku zmalał z 4 % w 2011 r. do 2 % w 2013 r., a następnie wzrósł do 4 % pod koniec okresu objętego dochodzeniem. W tym samym motywie ustalono, że w całym okresie badanym ceny kształtowały się poniżej unijnych cen sprzedaży, z wyjątkiem 2012 r., lecz powyżej cen przywozu z Rosji. W związku z tym przywóz z innych państw trzecich nie mógł wywierać tak znacznej presji cenowej na producentów unijnych, by uniemożliwić im podniesienie cen do poziomów zapewniających rentowność. Dlatego też potwierdza się niniejszym wnioskiem, że przywóz z innych państw trzecich nie spowodował zerwania związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.
- (58) Z uwagi na brak jakichkolwiek innych uwag niniejszym potwierdza się wnioski przedstawione w motywach od 117 do 122 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.2. *Kształtowanie się konsumpcji w Unii*

- (59) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń dwie zainteresowane strony twierdziły, że przemysł unijny nie sprostał rosnącej konsumpcji pomimo inwestycji mających na celu zwiększenie zdolności produkcyjnych, co rzekomo spowodowało istotną szkodę.
- (60) Po pierwsze strona nie wyjaśniła, w jaki sposób wzrost konsumpcji w Unii jako taki mógł mieć negatywny wpływ na przemysł unijny i tym samym spowodować zerwanie związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Rosji a istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny. Wręcz przeciwnie, w normalnych warunkach konkurencji, tj. wobec braku przywozu towarów po cenach dumpingowych, można by słusznie zakładać, że przemysł unijny skorzysta ze wzrostu konsumpcji.
- (61) Po drugie, przywóz z Rosji był w stanie zwiększyć swój udział w rynku o 5 punktów procentowych, natomiast producenci unijni stracili 8 punktów procentowych udziału w rynku, tj. ich udział zmalał z 55 % do 47 % w okresie badanym.
- (62) Ponadto jak wyjaśniono w motywie 78 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, producenci unijni podjęli wysiłki, by zwiększyć zdolność produkcyjną, lecz z uwagi na ich trudną sytuację finansową efekty były ograniczone. Względnie niski poziom inwestycji wynikał z trudnej sytuacji finansowej przemysłu unijnego, która była spowodowana przywozem towarów po cenach dumpingowych. Co więcej, choć zdolność produkcyjna przemysłu unijnego nieznacznie wzrosła w okresie badanym, wykorzystanie mocy produkcyjnych było mniejsze z uwagi na przywóz towarów po niskich (dumpingowych) cenach z Rosji. Ponadto wielkość produkcji przemysłu unijnego nieco wzrosła, a jej udział w rynku stale malał w okresie badanym. Dlatego nie można uważać powyższego za przyczynę istotnej szkody poniesionej przez przemysł unijny. W związku z tym argumenty te zostały odrzucone.
- (63) Wobec braku innych uwag w tym zakresie potwierdzono wnioski przedstawione w motywach od 123 do 125 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.3. *Wyniki eksportowe przemysłu unijnego*

- (64) Wobec braku innych uwag dotyczących wpływu wyników eksportowych przemysłu unijnego potwierdzono wnioski zawarte w motywach od 126 do 128 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2.4. Działalność przemysłu unijnego na rynku folii aluminiowej do dalszego przetwarzania („ACF”)

- (65) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jedna ze stron twierdziła, że Komisja nie uwzględniła ACF jako innego czynnika. Strona po raz kolejny twierdziła, że niektórzy producenci unijni zdecydowali się na zwiększenie produkcji i sprzedaży bardziej dochodowych produktów ACF kosztem produkcji AHF. Argumentowała ponadto, że Komisja nie uwzględniła wpływu produkcji i sprzedaży ACF oraz sytuacji gospodarczej na ogólną sytuację gospodarczą unijnego przemysłu AHF. Argument ten został ponownie wysunięty po ujawnieniu tymczasowych ustaleń bez podania żadnych nowych informacji.
- (66) Jak wyjaśniono w motywie 81 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, niektórzy producenci unijni wytwarzali zarówno AHF, jak i ACF, natomiast największy producent AHF objęty próbą nie wytwarzał ACF w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto dochodzenie wykazało, że producenci unijni objęci próbą odnotowali stabilny wskaźnik produkcji między tymi dwoma rodzajami folii i dlatego stwierdzono, że w przemyśle unijnym nie doszło do przestawienia się na produkcję ACF ze szkodą dla produkcji AHF. Gdyby doszło do takiego przestawienia, byłoby ono raczej efektem przywozu towarów po cenach dumpingowych z Rosji, który stale wywierał znaczącą presję cenową na AHF, co uniemożliwiło producentom unijnym podniesienie cen do poziomów zapewniających rentowność. Ponadto w toku dochodzenia stwierdzono, że wśród przedsiębiorstw objętych próbą rentowność produktu objętego postępowaniem kształtuje się w porównywalny sposób, niezależnie od udziału produkcji AHF i ACF w łącznej produkcji tych przedsiębiorstw. Argument przedstawiony w motywie 65 został zatem odrzucony.
- (67) Z powodu braku innych uwag w tym względzie wnioski zawarte w motywach od 129 do 132 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2.5. Koszt surowców

- (68) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń władze Rosji nie zgodziły się z wnioskiem wyciągniętym przez Komisję, że kształtowanie się cen aluminium notowanego na londyńskiej giełdzie metali („LME”) nie miał wpływu na fakt, że rosyjskie ceny przywozu powodowały podcięcie cen sprzedaży przemysłu unijnego i wywierały presję cenową na rynek unijny, co uniemożliwiło przemysłowi unijnemu zwiększenie swoich cen sprzedaży do poziomu pokrywającego koszt produkcji.
- (69) Jak wyjaśniono w motywie 136 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, dochodzenie wykazało, że zarówno przemysł unijny, jak i rosyjscy producenci eksportujący ponosili porównywalne koszty przy zaopatrywaniu się w aluminium do produkcji AHF, ponieważ ceny rynkowe aluminium zarówno w Rosji, jak i w Unii były bezpośrednio powiązane z notowaniami na LME. Wprawdzie ceny sprzedaży AHF naliczane przez przemysł unijny oraz ceny przywozu z Rosji spadały w wyniku zmian cen aluminium notowanego na LME, dochodzenie wykazało, że ceny przywozu AHF z Rosji były stale niższe od cen przemysłu unijnego w okresie badanym i powodowały ich podcięcie o [3–7 %] w okresie objętym dochodzeniem. Ponadto ceny sprzedaży AHF w przemyśle unijnym nie pokrywały jednostkowego kosztu produkcji, chociaż koszt ten zmalał. Powodem była presja cenowa wywierana przez przywóz towarów po cenach dumpingowych w znacznych ilościach, co powodowało podcięcie cen sprzedaży naliczanych przez przemysł unijny. W efekcie przemysł unijny nie mógł podnieść cen sprzedaży i tym samym skorzystać ze spadku kosztów surowców.
- (70) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń władze Rosji ponownie wysunęły argument, że presja cenowa na rynku unijnym była wywierana przez ceny aluminium notowanego na LME, a nie przez przywóz AHF z Rosji, ale nie poparły tego argumentu nowymi dowodami. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (71) Z powodu braku innych uwag w tym względzie wnioski zawarte w motywach od 133 do 136 rozporządzenia tymczasowego zostają niniejszym potwierdzone.

2.6. Skumulowane oddziaływanie innych czynników

- (72) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń jedna z zainteresowanych stron argumentowała, że Komisja nie przedstawiła oceny skumulowanego oddziaływania wszystkich pozostałych czynników. Strona nie podała jednak podstawy prawnej, na której oparła swój argument ani nie wyjaśniła, w jaki sposób, mając na uwadze fakty związane z przedmiotową sprawą, mogło to skutkować przypisaniem winy za szkodę wynikającą z innych czynników przywozowi towarów po cenach dumpingowych z Rosji.
- (73) Po pierwsze, rozporządzenie podstawowe nie wymaga od Komisji dokonywania oceny skumulowanego oddziaływania innych czynników przy analizowaniu wpływu tych czynników. Po drugie, w przedmiotowej sprawie Komisja była w stanie należycie rozróżnić i oddzielić poszczególne oddziaływanie wszystkich innych znanych

czynników na sytuację w przemyśle unijnym od szkodliwych skutków przywozu towarów po cenach dumpingowych z Rosji. Komisja mogła zatem stwierdzić, że szkoda, której spowodowanie przypisała przywózowi towarów po cenach dumpingowych z Rosji, została spowodowana raczej przez ten przywóz, aniżeli przez pozostałe czynniki. W związku z tym Komisja postąpiła zgodnie z ciężącym na niej obowiązkiem, by nie przypisywać przywózowi towarów po cenach dumpingowych z Rosji winy za szkodę spowodowaną przez inne czynniki sprawcze. Nie jest zatem konieczna żadna zbiorcza analiza wszystkich znanych czynników. Zainteresowana strona nie przedstawiła żadnych dowodów wyjaśniających, dlaczego jej zdaniem Komisja w tym przypadku nieprawidłowo przypisała przywózowi towarów po cenach dumpingowych z Rosji winę za szkodę spowodowaną przez inne czynniki. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.

2.7. Rzekome obejście środków antidumpingowych nałożonych na przywóz AHF z ChRL

- (74) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń producent eksportujący z Rosji oraz niektóre przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii po raz pierwszy twierdziły, że obchodzone są obowiązujące środki antidumpingowe nałożone na przywóz AHF z ChRL poprzez zastosowanie nieznacznie zmodyfikowanej postaci produktu, co umożliwia rejestrowanie takiego przywozu w Eurostacie jako ACF sklasyfikowany do kodu CN 7607 11 19. Ponadto strony argumentowały, że folia aluminiowa o grubości od 0,007 mm do 0,2 mm figurująca w chińskich danych statystycznych jest folią typu AHF, w przypadku której dokonano obejścia środków, sklasyfikowaną do dwóch kodów 7607 11 90 i 7607 11 20. Wielkość przywozu, w przypadku którego rzekomo doszło do obejścia środków, oszacowano zatem na około 30 000 ton rocznie i twierdzono, że powodował on szkodę dla przemysłu unijnego.
- (75) Należy przypomnieć, że w 2012 r. Komisja wszczęła dochodzenie dotyczące ewentualnego obchodzenia środków antidumpingowych nałożonych na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z ChRL w drodze przywozu niektórych rodzajów niewyżarzanej folii aluminiowej w rolkach o szerokości przekraczającej 650 mm, pochodzących z ChRL ⁽¹⁾ na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 925/2009 ⁽²⁾. Dnia 2 lipca 2013 r. Komisja zakończyła jednak dochodzenie ⁽³⁾. W następstwie wycofania wniosku przez wnioskodawców Komisja nie poszerzyła zakresu stosowania środków antidumpingowych nałożonych na przywóz nie niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z ChRL o przywóz niektórych rodzajów niewyżarzanej folii aluminiowej w rolkach o szerokości przekraczającej 650 mm, pochodzących z ChRL.
- (76) Bieżące postępowanie nie objęło swoim zakresem rzekomych praktyk obchodzenia środków. Komisja dokonała analizy przywozu AHF i ACF z ChRL na podstawie chińskich danych statystycznych przekazanych przez Goodwill China Business Information Ltd i na podstawie danych Eurostatu.
- (77) Tabela poniżej przedstawia dane dotyczące wywozu folii aluminiowej z ChRL, przy zastosowaniu dwóch kodów, do których odnosiły się zainteresowane strony, występujących w chińskich danych statystycznych:

Tabela 2

Wywóz AHF i ACF z ChRL do Unii

tony	kod CN	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu	7607 11 90	18 786	17 177	22 444	24 760
Wielkość przywozu	7607 11 20	4 730	3 915	6 826	8 172
Wielkość przywozu	Suma	23 515	21 091	29 270	32 932

Źródło: Goodwill China Business Information Ltd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 973/2012 z dnia 22 października 2012 r. w sprawie wszczęcia dochodzenia dotyczącego możliwego obchodzenia środków antidumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 925/2009 na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w drodze przywozu niektórych rodzajów niewyżarzanej folii aluminiowej w rolkach o szerokości ponad 650 mm, wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, i poddające ten przywóz rejestracji, (Dz.U. L 293 z 23.10.2012, s. 28).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 925/2009 z dnia 24 września 2009 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Armenii, Brazylii i Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 262 z 6.10.2009, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 638/2013 z dnia 2 lipca 2013 r. zamykające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antidumpingowych nałożonych na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 925/2009 na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w drodze przywozu niektórych rodzajów niewyżarzanej folii aluminiowej w rolkach o szerokości przekraczającej 650 mm, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, (Dz.U. L 184 z 3.7.2013, s. 1).

- (78) Należy zaznaczyć, że chińskie kody w tabeli powyżej nie są przypisane konkretnie do AHF i są również stosowane do ACF. Zainteresowane strony po prostu założyły, że łączna wielkość wywozu przy zastosowaniu tych dwóch kodów odpowiada folii AHF, w przypadku której doszło do obejścia środków, lecz zignorowały fakt, że kody te również obejmują wywóz faktycznych produktów ACF.
- (79) Należy ponadto zaznaczyć, że kod CN 7607 11 19 stosowany przez Eurostat jest następnie rozbity na dwa różne kody: jeden dla produktów AHF (7607 11 19 10), a drugi dla produktów ACF (7607 11 19 90). Tabela poniżej przedstawia łączny przywóz ACF z ChRL w okresie badanym:

Tabela 3

Przywóz ACF z ChRL

tony	2011	2012	2013	Okres objęty dochodzeniem
Wielkość przywozu	25 506	20 996	28 135	36 464

Źródło: Eurostat

- (80) Choć nie można wykluczyć, że część przywozu zgłoszona jako ACF faktycznie jest folią AHF, w przypadku której doszło do obejścia środków, z powyższych danych wynika, że zainteresowane strony ewidentnie zawyżyły wielkość AHF, w przypadku którego rzekomo doszło do obejścia środków, gdyż w okresie badanym łączna wielkość przywozu ACF z ChRL kształtowała się poniżej wielkości AHF, w przypadku którego rzekomo doszło do obejścia środków (tj. 30 000 ton), z wyjątkiem okresu objętego dochodzeniem. Ani na podstawie informacji przekazanych przez strony ani informacji zgromadzonych przez Komisję nie można oddzielić folii AHF, w przypadku której rzekomo doszło do obejścia środków, od prawdziwych produktów ACF objętych tymi kodami, w związku z czym Komisja nie jest w stanie ocenić wielkości AHF, w przypadku którego doszło do obejścia środków, o ile doszło.
- (81) Strony nie przedstawiły żadnego innego dowodu na potwierdzenie swojego argumentu, dlatego stwierdzono, że wielkość przywozu, w przypadku którego rzekomo doszło do obejścia środków, nie była na tyle znacząca, by spowodować zerwanie związku przyczynowego między przywozem towarów po cenach dumpingowych z Rosji i istotną szkodą poniesioną przez przemysł unijny.

2.8. Inne argumenty

- (82) Władze Rosji twierdziły, że Komisja nie wzięła pod uwagę ogólnej tendencji spadkowej cen AHF na światowych rynkach.
- (83) Jak wyjaśniono w motywach 67, 91, od 118 do 120 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, unijne ceny, jak również i ceny przywozu z Rosji, Turcji, ChRL i innych państw trzecich spadły w okresie badanym. Ceny przywozu z Rosji były jednak stale niższe od cen sprzedaży naliczanych przez przemysł unijny i powodowały ich podcięcie o [3–7 %] przy znacznych wielkościach. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (84) Inna zainteresowana strona argumentowała, że rentowność przemysłu unijnego nie wzrosła z powodu zwiększenia jego zdolności produkcyjnych i inwestycji.
- (85) Produkcja AHF wymaga stosowania maszyn na dużą skalę. By przemysł unijny mógł zwiększyć zdolność produkcyjną, konieczne są zatem inwestycje w maszyny. Z punktu widzenia rachunkowości udział amortyzacji maszyn w łącznych kosztach produkcji jest jednak ograniczony, mieści się w przedziale od 3 % do 5 %, i w konsekwencji nie może mieć istotnego wpływu na rentowność przemysłu unijnego. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (86) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń władze Rosji twierdziły, nie popierając tego żadnymi dowodami, że dane statystyczne z Rosji odzwierciedlają tylko średnią jakość AHF, który stanowi tańszy produkt, natomiast dane statystyczne Unii i innych najważniejszych państw trzecich dotyczą mieszanki produktów obejmującą AHF i droższe rodzaje folii.

- (87) Dochodzenie nie wykazało żadnej różnicy w jakości między produktem AHF wytwarzanym przez producentów unijnych i produktem AHF importowanym z Rosji. Przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, które nabywają AHF od producentów unijnych, Rosji lub innych producentów z państw trzecich, zwłaszcza z Turcji, w trakcie dochodzenia nie odniosły się do różnicy w jakości AHF pozyskiwanej z różnych źródeł. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (88) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna z zainteresowanych stron argumentowała również, że w ramach bieżącego postępowania Komisja zlekceważyła fakt, że czterech z sześciu producentów unijnych objętych próbą zarzucało dumping wyrządzający szkodę w przypadku produktów ACF pochodzących z ChRL.
- (89) Zgadza się, że dnia 12 grudnia 2014 r. Komisja wszczęła postępowanie antydumpingowe dotyczące przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej⁽¹⁾, czyli ACF. Jak wyjaśniono w motywie 30 powyżej, AHF i ACF stanowią dwa odrębne produkty, sprzedawane na dwóch różnych rynkach. Szkoda poniesiona przez przemysł unijny wskutek produkcji i sprzedaży ACF, o ile do niej doszło, nie znajduje odzwierciedlenia w sytuacji w przemyśle wytwarzającym AHF. Ponadto Komisja zakończyła dochodzenie w sprawie przywozu ACF z ChRL bez nakładania środków⁽²⁾. Ściśle rzecz biorąc, zamknięte dochodzenie nie przyniosło żadnych ustaleń Komisji w kwestii, czy przywóz ACF z ChRL wyrządza szkodę przemysłowi unijnemu. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (90) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń pięć przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii twierdziło, że AHF z Rosji stanowi tylko nieznaczną konkurencję dla produktów AHF wytwarzanych przez producentów unijnych objętych próbą. Twierdzono ponadto, że AHF z Rosji konkuruje z produktami AHF importowanymi z Turcji i ChRL.
- (91) Twierdzenie to nie zostało poparte żadnymi dowodami i dlatego zostało odrzucone.
- (92) Przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii argumentowały również, że generalnie większość producentów z Unii objętych próbą nie sprzedaje AHF przedsiębiorstwom zajmującym się nawijaniem folii, ponieważ do produkcji rolek dla konsumentów nie nadaje się AHF, lecz ACF sprzedawane z premią po cenie ok. 3 000 EUR za tonę.
- (93) Przywołany argument nie znajduje jednak oparcia w faktach. Po pierwsze, należy odnotować, że zgodnie z tabelą 7 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych w okresie objętym dochodzeniem średnia cena sprzedaży naliczana przez przemysł unijny wynosiła 2 597 EUR za tonę, a nie jak twierdzono 3 000 EUR. W toku dochodzenia potwierdzono, że wszyscy producenci unijni objęci próbą sprzedawali AHF przedsiębiorstwom zajmującym się nawijaniem folii. Cztery przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, które współpracowały przy dochodzeniu i odpowiedziały na kwestionariusz, nabywały AHF od producentów unijnych. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (94) Pięć przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii argumentowało, że producent unijny objęty próbą, który produkował wyłącznie AHF de facto wyrządził istotną szkodę innym producentom unijnym objętym próbą, ponieważ jego ceny sprzedaży spowodowały podcięcie cen pozostałych producentów unijnych objętych próbą. Ponadto argumentowano, że rentowność przemysłu unijnego oblicza się na podstawie producentów unijnych objętych próbą, tj. nie obejmując całego przemysłu unijnego, dlatego Komisja powinna także ograniczyć analizę udziału w rynku tylko do przedsiębiorstw objętych próbą zamiast dokonywać analizy całego przemysłu unijnego.
- (95) W okresie badanym ceny sprzedaży producenta unijnego objętego próbą, który wytwarza tylko AHF, były zgodne ze średnimi cenami przemysłu unijnego, a w niektórych latach były nawet wyższe. Dlatego twierdzenie, że ceny tego producenta unijnego spowodowały podcięcie cen pozostałych producentów unijnych objętych próbą, jest niezgodne z faktami.
- (96) Odnośnie do drugiej części twierdzenia Komisja przypomina, że analiza szkody dokonywana jest na poziomie przemysłu unijnego w rozumieniu art. 4 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, jak określono w motywie 53 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Ponadto jak wyjaśniono w motywie 9 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych z uwagi na dużą liczbę producentów unijnych zastosowano kontrolę wrywkową zgodnie z art. 17 rozporządzenia podstawowego. Probą objęto sześć przedsiębiorstw, które stanowiły ponad 70 % łącznej produkcji unijnej. W wyznaczonym terminie nie wpłynęły żadne uwagi dotyczące doboru próby w związku z czym uznano, że jest ona reprezentatywna. Ponadto z uwagi na zastosowanie próby, jak wyjaśniono w motywie 73 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, Komisja rozróżniła wskaźniki makro- i

(1) Zawiadomienie o wszczęciu postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. C 444 z 12.12.2014, s. 13).

(2) Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2015/1928 z dnia 23 października 2015 r. w sprawie zakończenia postępowania antydumpingowego dotyczącego przywozu niektórych rodzajów folii aluminiowej pochodzącej z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 281 z 27.10.2015, s. 16).

mikroekonomiczne. Wykaz tych wskaźników jest przedstawiony w motywach od 74 do 75 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Wynika z niego, że rentowność stanowi wskaźnik mikroekonomiczny i dlatego jest obliczana na podstawie danych producentów unijnych objętych próbą, natomiast udział w rynku jest wskaźnikiem makroekonomicznym i należy go obliczać w odniesieniu do całego przemysłu unijnego. Obydwie metody uprawniają Komisję do dokonywania ustaleń, które jako takie są ważne dla całego przemysłu unijnego.

- (97) W związku z powyższymi argumentami w motywie 94 powyżej zostały odrzucone.

3. Wnioski w sprawie związku przyczynowego

- (98) Żaden z argumentów przedstawionych przez zainteresowane strony nie świadczy o tym, że wpływ czynników innych niż przywóz z Rosji po cenach dumpingowych jest na tyle znaczny, aby mógł naruszyć związek przyczynowy między przywozem po cenach dumpingowych a stwierdzoną istotną szkodą. W świetle powyższego stwierdza się, że przywóz z Rosji po cenach dumpingowych spowodował poniesienie przez przemysł unijny istotnej szkody w rozumieniu art. 3 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (99) Dlatego potwierdza się niniejszym wnioski zawarte w motywach 137–141 rozporządzenia tymczasowego.

F. INTERES UNII

1. Interes przemysłu unijnego

- (100) Po ujawnieniu tymczasowych ustaleń władze rosyjskie twierdziły, że nałożenie środków na przywóz z Rosji doprowadzi do wzrostu przywozu AHF z innych państw trzecich, zwłaszcza z Turcji i ChRL, i dlatego nałożenie środków antydumpingowych na przywóz z Rosji nie leży w interesie przemysłu unijnego.
- (101) Jak określono w motywie 147 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych, środki antydumpingowe powinny przywrócić równe warunki działania w Unii, by umożliwić przemysłowi unijnemu konkurowanie po uczciwych cenach na rynku unijnym z przywozem z innych państw trzecich, m.in. z Rosją, ChRL i Turcją. Fakt, że inne państwa trzecie zwiększają swój przywóz, nie oznacza sam w sobie, że przemysł unijny nie będzie w stanie odnieść korzyści z nałożonych środków antydumpingowych. Istotnie oczekuje się, że przemysł unijny zwiększy wielkość sprzedaży i udział w rynku, a także podniesie swoje ceny sprzedaży do poziomów zapewniających rentowność.
- (102) Środki antydumpingowe nałożone na ChRL powinny zapewnić, że przywóz chiński na rynek unijny odbywa się po uczciwych cenach, natomiast ceny tureckie już w okresie badanym były na tym samym poziomie co ceny sprzedaży przemysłu unijnego i nie wywierały presji cenowej na rynek.
- (103) Komisja uważa, że ten argument nie obala domniemania ustanowionego na mocy art. 21 rozporządzenia podstawowego na korzyść nałożenia środków ani konieczności wyeliminowania zakłócających handel efektów przywozu towarów po cenach dumpingowych z Rosji i przywrócenia równych warunków działania.
- (104) W związku z tym powyższe argumenty zostały odrzucone.
- (105) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu przemysłu unijnego potwierdzono konkluzję zawartą w motywie 149 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

2. Interes importerów/przedsiębiorstw handlowych

- (106) Ze względu na brak uwag dotyczących interesu niepowiązanych importerów i przedsiębiorstw handlowych potwierdzono konkluzję przedstawioną w motywie 150 rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych.

3. Interes użytkowników

- (107) Po ujawnieniu tymczasowych i ostatecznych ustaleń niektórzy użytkownicy (przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii produkujące tzw. „rolki dla konsumentów”) powtórzyli swoje argumenty przedstawione przed nałożeniem środków tymczasowych, nie przekazując jednak żadnych nowych dowodów.

- (108) Jedno z przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii twierdziło, że cło antydumpingowe będzie miało istotny wpływ na jego rentowność, ponieważ nie będzie w stanie przerzucić kosztów tego cła na swoich klientów.
- (109) Argument ten nie został jednak poparty dowodami. Ponadto na podstawie danych liczbowych przekazanych przez to przedsiębiorstwo dochodzenie wykazało, że nawet jeśli nie jest ono w stanie przerzucić kosztów cła na swoich klientów, w dalszym ciągu zachowa swoją rentowność.
- (110) W wyniku dochodzenia stwierdzono, że marża dodawana przez przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii do ceny zakupu AHF może się znacznie różnić, tj. od 5 % do 70 %, w zależności strategii sprzedaży danego przedsiębiorstwa. Jak wyjaśniono w motywie 154 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, działalność tych przedsiębiorstw importujących AHF z Rosji stanowiła od mniej niż jednej szóstej do maksymalnie jednej czwartej ich działalności ogółem. Ponadto jak wyjaśniono w motywie 155 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, wszystkie przedsiębiorstwa współpracujące były zasadniczo rentowne.
- (111) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń jedna ze stron twierdziła, że przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii nie dodają żadnej marży do ceny zakupu i że marża mieszcząca się w przedziale 5–70 % do ceny zakupu, jak ustaliła Komisja w motywie 110 powyżej, nie odzwierciedla działalności i rentowności tych przedsiębiorstw.
- (112) Przypomina się, że działalność takich przedsiębiorstw polega na nawijaniu folii aluminiowej z dużych zwojów na mniejsze rolki przeznaczone dla konsumentów. Przedsiębiorstwa te nie zmieniają właściwości chemicznych folii aluminiowej. Marża, o której mowa w motywie 110, została obliczona poprzez porównanie ceny zakupu folii aluminiowej w dużych zwojach z ceną sprzedaży folii aluminiowej w rolkach dla konsumentów dla współpracujących przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii. Przedsiębiorstwa ponoszą koszty w trakcie czynności przepakowywania, jednak są one niskie, ponieważ głównym czynnikiem kosztotwórczym jest koszt folii aluminiowej, który stanowi ok. 80 % łącznych kosztów wytwarzania. Wydatki z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych wyraźnie się różnią między poszczególnymi przedsiębiorstwami zajmującymi się nawijaniem folii w zależności od ich strategii sprzedaży. Zgadza się zatem, że marża nie wskazuje na działalność i rentowność przedsiębiorstwa, ale pokazuje, że poziom wydatków z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych ma istotny wpływ na rentowność przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii.
- (113) Twierdzono również, że w swojej analizie przemysłu nawijania folii Komisja nie uwzględniła przywozu produktu przetworzonego, tj. rolek dla konsumentów z innych państw trzecich takich jak Turcja, Norwegia, Szwajcaria, Indie i Malezja, który zastąpił spadek przywozu AHF z ChRL. Strona nie przekazała jednak żadnych dowodów na to, że przywóz ten miał wpływ na sytuację przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii.
- (114) Jak wyjaśniono w motywie 162 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, środki antydumpingowe na przywóz rolek dla konsumentów z ChRL zostały nałożone w 2013 r., co uwolniło przemysł przetwórczy od skutków przywozu po cenach dumpingowych powodującego istotną szkodę. W tabeli poniżej przedstawiono kształtowanie się przywozu rolek dla konsumentów po nałożeniu środków antydumpingowych na przywóz rolek dla konsumentów z ChRL w rozbiciu na państwa, do których odnosiła się strona:

Tabela 4

Wielkość przywozu rolek dla konsumentów (w tonach)

	2013	Okres objęty dochodzeniem
ChRL	4 317,60	3 776,10
Indie	672,70	847,10
Malezja	605,30	752,10
Norwegia	2 866,20	324,60
Szwajcaria	22,00	30,50
Turcja	2 059,80	2 498,80
Suma	6 226,0	4 453,10

Źródło: Eurostat

- (115) Wielkość przywozu z ChRL wyniosła 12 994 ton w okresie objętym pierwotnym dochodzeniem antydumpingowym w sprawie przywozu rolek dla konsumentów z ChRL (zob. tabela 2 rozporządzenia Komisji (UE) nr 833/2012⁽¹⁾). Po nałożeniu środków wielkość przywozu rolek dla konsumentów z ChRL zmalała o 8 676 ton w 2013 r. (tj. do poziomu 4 317,60 ton) oraz o 9 218 ton w okresie objętym bieżącym dochodzeniem (tj. do poziomu 3 776,10 ton). Spadek ten przekracza łączną wielkość przywozu rolek dla konsumentów z pięciu państw, do których odniósł się przedsiębiorca zajmujący się nawijaniem folii i które zostały wymienione w tabeli 4 powyżej (o 28 % w 2013 r. i o 52 % w okresie objętym dochodzeniem). W związku z powyższym argument, że przywóz z podanych wyżej państw zastąpił spadek przywozu z ChRL, uznano za nieuzasadniony i odrzucono.
- (116) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń niektóre przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii argumentowały, że ich działalność obejmująca AHF stanowi średnio większą część ich łącznej działalności niż podała Komisja w motywie 154 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Argument ten opierał się na danych przedstawionych przez dwóch użytkowników, którzy nie współpracowali przy dochodzeniu. Dlatego twierdzono, że Komisja nie powinna lekceważyć udziału AHF w kosztach produkcji tych przedsiębiorstw.
- (117) Należy tutaj zauważyć, że ustalenia Komisji w motywie 154 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych oparte są na zweryfikowanych danych dostarczonych przez współpracujące przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii i dlatego odzwierciedlają ich faktyczną sytuację. Wspomniane wyżej dodatkowe informacje zostały przekazane dopiero w następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń, czyli na zbyt późnym etapie, i w związku z tym ich weryfikacja nie była już możliwa. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (118) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń dwa przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii twierdziły, że nałożenie środków antydumpingowych na przywóz AHF z Rosji będzie miało negatywny wpływ na ich rentowność.
- (119) Wspomniane dwa przedsiębiorstwa nie przedstawiły swoich argumentów w trakcie dochodzenia, uczyniły to dopiero po ujawnieniu ostatecznych ustaleń i tylko jedno z nich przekazało odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu na tym bardzo późnym etapie postępowania. Komisja nie mogła zatem zweryfikować tych nowych informacji. W związku z tym Komisja nie jest w stanie ocenić poziomu rentowności tych przedsiębiorstw ani wpływu nałożenia środków antydumpingowych na przywóz AHF z Rosji na ich rentowność. W związku z powyższym argument ten został odrzucony.
- (120) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń pięć przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii twierdziło, że nie będą mogły przerzucić kosztu cła antydumpingowego na konsumentów z następujących powodów: 1) przedsiębiorstwa te realizują sprzedaż na podstawie ustaleń umownych, a ich ceny opierają się na wzorze powiązany z ceną aluminium notowanego na LME; 2) z uwagi na presję cenową i konkurencję w postaci rolek dla konsumentów wykonanych przy zastosowaniu AHF z ChRL, w przypadku którego rzekomo doszło do obejścia środków, przedsiębiorstwa te nie mogą negocjować podwyżek ceny w przypadku rolek dla konsumentów na rynku unijnym; oraz 3) nawet jeśli przywóz do Unii rolek dla konsumentów z państw trzecich jest obecnie niewielki, prawdopodobnie wzrośnie on w przyszłości.
- (121) Dochodzenie wykazało, że nawet jeśli przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii nie są w stanie przerzucić kosztu cła antydumpingowego na konsumentów, to nałożenie środków antydumpingowych na przywóz AHF z Rosji na te przedsiębiorstwa będzie miało ograniczone skutki. W wyniku dochodzenia stwierdzono również, że na rynku obecne są dwa rodzaje przedsiębiorstw zajmujących się nawijaniem folii: pierwsza kategoria obejmuje przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, które sprzedają markowe rolki dla konsumentów i odnotowują znaczne wydatki z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych; druga kategoria obejmuje przedsiębiorstwa, które sprzedają niemarkowe rolki dla konsumentów i ponoszą niskie wydatki z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Ponadto w toku dochodzenia ujawniono, że współpracujące przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, które ponoszą niskie wydatki z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych, prawdopodobnie zachowają rentowność po nałożeniu środków antydumpingowych na przywóz AHF z Rosji, przy założeniu 5 % wzrostu cen przemysłu unijnego, tak by przemysł ten mógł osiągnąć docelowy zysk. Współpracujące przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii, które sprzedają markowe rolki dla konsumentów, odnotowują wysokie marże i wydatki z tytułu kosztów sprzedaży, kosztów ogólnych i administracyjnych. Stwierdzono zatem, że przedsiębiorstwa te mogą zaabsorbować cło.
- (122) Ze względu na brak innych uwag dotyczących interesu użytkowników potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach 151–163 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

4. Źródła dostaw

- (123) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń niektóre przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii powtórzyły swoje argumenty przedstawione przed nałożeniem środków tymczasowych dotyczących niedoboru podaży, nie podały jednak żadnych nowych dowodów na poparcie swoich argumentów.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 833/2012 z dnia 17 września 2012 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów folii aluminiowej w rolkach pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 251 z 18.9.2012, s. 29).

- (124) Po pierwsze, środki antidumpingowe nie mają służyć wykluczeniu przywozu z Rosji na rynek unijny, lecz stworzeniu równych warunków działania na tym rynku. Po nałożeniu środków antidumpingowych przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii będą zatem nadal w stanie prowadzić przywóz AHF z Rosji, jednak po uczciwych cenach. Ponadto należy przypomnieć, że środki antidumpingowe są ustalane na poziomie marginesu szkody, który kształtuje się poniżej marginesu dumpingu, i dlatego przywóz z Rosji będzie w dalszym ciągu możliwy na rynek unijny po dumpingowych, aczkolwiek niewyrządzających szkody cenach.
- (125) Twierdzono również, że Republiki Południowej Afryki ani Indii nie można uważać za alternatywne źródła dostaw, zdolne zastąpić przywóz z Rosji, gdyż poziom przywozu z tych państw jest bardzo niski.
- (126) Zgadza się, że przywóz z Republiki Południowej Afryki i Indii był niski w całym okresie badanym w porównaniu do przywozu z Rosji, nie można jednak wykluczyć możliwości, że państwa te zwiększą swój wywóz na rynek unijny, jak tylko przywrócone zostaną równe warunki działania.
- (127) Twierdzono ponadto, że producenci unijni wytwarzający AHF raczej rozszerzą swoją produkcję o produkty ACF w świetle rzekomo wyższych marż uzyskiwanych na rynku ACF w porównaniu do rynku AHF, aniżeli zwiększą zdolność i produkcję AHF.
- (128) Jak wyjaśniono w motywach 30 i 62 powyżej, dochodzenie wykazało, że przemysł unijny zainteresowany jest dalszą produkcją AHF i to w każdym razie tylko ograniczyło elastyczność w zakresie przestawienia się z produkcji AHF na produkcję ACF i odwrotnie. Ponadto należy przypomnieć, że największy unijny producent AHF nie wytwarzał ACF. W związku z tym argument ten został odrzucony.
- (129) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń niektóre przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii twierdziły, na podstawie informacji przekazanych z klauzulą poufności, że w Unii ani w Turcji nie ma dostępnych zdolności produkcyjnych. Twierdzono również, że w następstwie nałożenia środków antidumpingowych na przywóz AHF z Armenii, producent armeński, którego zdolność produkcyjna wynosiła 25 000 ton rocznie, przekierował swój wywóz na rynek USA. Ponadto strona argumentowała, że mając na uwadze to, że ceny AHF na rynku unijnym utrzymują się na niskim poziomie z uwagi na obchodzenie środków antidumpingowych na przywóz AHF z ChRL, jest mało prawdopodobne, by wspomniany producent z Armenii skierował swój wywóz na rynek unijny. Ponadto, jeśli chodzi o Brazylię, przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii odniosły się do równoległe prowadzonego dochodzenia antidumpingowego dotyczącego przywozu AHF z Brazylii i ChRL, w toku którego Komisja stwierdziła, że nie zakłada się znacznego wzrostu wywozu z Brazylii na rynek unijny w przyszłości. Twierdzono ponadto, że Indie i Republika Południowej Afryki nie stanowią wiarygodnego i znaczącego źródła alternatywnych dostaw, gdyż wolne moce produkcyjne w zakresie wytwarzania folii, jakimi te państwa dysponują, są ograniczone.
- (130) Nie uznano, by dowody przekazane z klauzulą poufności były wystarczające, aby stwierdzić, że nie było dostatecznych mocy produkcyjnych dostępnych w Unii i Turcji. Dochodzenie wykazało faktycznie, że przemysł unijny dysponuje wolnymi mocami produkcyjnymi, jak stwierdzono w motywie 79 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. W toku dochodzenia stwierdzono również, że producenci z Turcji są zainteresowani rynkiem unijnym, o czym świadczy zwiększenie przez nich wielkości sprzedaży w okresie badanym. Jako że ceny na rynku unijnym prawdopodobnie osiągną poziomy gwarantujące pokrycie kosztów po nałożeniu środków antidumpingowych na przywóz AHF z Rosji, zakłada się, że producenci tureccy będą w dalszym ciągu uważać rynek unijny za atrakcyjny i mogą na ten rynek skierować część swojej produkcji.
- (131) Wskutek wygaśnięcia środków antidumpingowych na przywóz AHF z Armenii dnia 7 października 2014 r. ⁽¹⁾ możliwy jest swobodny przywóz AHF z Armenii na rynek unijny. Argumenty dotyczące rzekomego obejścia środków zostały szczegółowo omówione w motywach od 74 do 81 powyżej. Zakłada się, że w następstwie nałożenia środków antidumpingowych na przywóz AHF z Rosji ceny AHF na rynku unijnym osiągną poziomy gwarantujące pokrycie kosztów. W związku z powyższym nie wyklucza się, że w konsekwencji producent z Armenii przekieruje swój wywóz na rynek unijny.
- (132) Co się tyczy Brazylii, środki zostały zniesione i możliwy jest swobodny przywóz AHF z tego kraju na rynek unijny. Nie wyklucza się jednak, że jak tylko ceny osiągną poziomy gwarantujące pokrycie kosztów, że producenci brazylijscy uznają rynek unijny za bardziej atrakcyjny niż ich rynek wewnętrzny i rynki w państwach trzecich i w rezultacie przekierują część swojej produkcji do Unii.

⁽¹⁾ Zawiadomienie o zbliżającym się wygaśnięciu niektórych środków antidumpingowych, (Dz.U. C 49 z 21.2.2014, s. 7).

- (133) Jeśli chodzi o Indie i Republikę Południowej Afryki, uważane za alternatywne źródła dostaw zgodnie z motywem 165 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych, należy po pierwsze zauważyć, że w informacjach, którymi strona się posłużyła, by uzasadnić swój argument, nie było rozróżnienia między AHF i ACF. Niemniej jednak nawet jeśli państwa te dysponują niskimi mocami produkcyjnymi, to nie można wykluczyć, że jak tylko ceny na rynku unijnym osiągną poziomy gwarantujące pokrycie kosztów, rynek unijny będzie atrakcyjny dla producentów z Indii i Republiki Południowej Afryki i że przekierują oni część swojej produkcji na rynek unijny.
- (134) W związku z powyższym odrzucono argumenty przedstawione w motywie 129 powyżej.
- (135) Wobec braku innych uwag potwierdza się ustalenia przedstawione w motywach od 164 do 168 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

5. Inne argumenty

- (136) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń jedna zainteresowana strona argumentowała, że ostateczne środki należy nałożyć w sposób, który w najmniejszym stopniu zakłócałby i ograniczałby handel, nie uzasadniła ona jednak szerzej swojego argumentu.
- (137) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń ta sama strona powtórzyła swój argument przedstawiony w motywie 136 powyżej, nie podała jednak żadnych dodatkowych informacji na poparcie swojego argumentu.
- (138) W tym kontekście należy podkreślić, że przy podejmowaniu decyzji w sprawie poziomu środków antydumpingowych Komisja stosuje zasadę niższego cła zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego i zgodnie z treścią motywu 143 poniżej.
- (139) Wobec braku innych uwag potwierdza się ustalenia zawarte w motywach od 169 do 172 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

6. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (140) Ze względu na brak innych uwag dotyczących interesu Unii niniejszym potwierdzone zostają wnioski wyciągnięte w motywie 173 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

G. OSTATECZNE ŚRODKI ANTYDUMPINGOWE

1. Poziom usuwający szkodę (margines szkody)

- (141) W następstwie ujawnienia tymczasowych ustaleń dwie zainteresowane strony zakwestionowały docelowy zysk wykorzystany w celu określenia poziomu usuwającego szkodę, jak wskazano w motywach od 175 do 177 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych. Strony argumentowały, że marża zysku równa 2 % stanowiłaby poddany badaniom rynku poziom zysku i dlatego należy ją zastosować, by ustalić poziom usuwający szkodę. Argument ten nie był jednak uzasadniony i w związku z tym został odrzucony.
- (142) Ze względu na brak innych uwag dotyczących poziomu usuwającego szkodę potwierdzono wnioski zawarte w motywach od 175 do 177 rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych.

2. Środki ostateczne

- (143) W świetle wniosków dotyczących dumpingu, szkody, związku przyczynowego i interesu Unii oraz zgodnie z art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego należy wprowadzić ostateczne środki antydumpingowe w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem na poziomie marginesu szkody, zgodnie z zasadą niższego cła.
- (144) W następstwie ujawnienia ostatecznych ustaleń niektóre przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii twierdziły, że należy nałożyć ostateczne środki w formie minimalnej ceny importowej. Strony te zasugerowały, że minimalną cenę importową należy ustalić na poziomie nieznacznie podniesionej rentownej ceny producenta wytwarzającego wyłącznie AHF. Strony, w następstwie przesłuchania z udziałem rzecznika praw stron, przedstawiły dodatkowe informacje, twierdząc, że po okresie objętym dochodzeniem premia za aluminium uległa obniżeniu.

- (145) Do celów ustalenia, co leży w interesie Unii, jak przewidziano w art. 21 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, mogą zostać uwzględnione informacje dotyczące okresu następującego po okresie dochodzenia ⁽¹⁾. Nadal jednak obowiązuje wymóg, by takie dane były reprezentatywne dla całego przemysłu unijnego i by zostały poddane weryfikacji. W związku z tym, że strony wystąpiły o informacje na temat minimalnej ceny importowej na zbyt późnym etapie postępowania, Komisja nie miała czasu, by przesłać zainteresowanym stronom kwestionariusze i zorganizować wizyty weryfikacyjne. Informacje przekazane przez te strony nie mogły zostać zweryfikowane i nie były również reprezentatywne dla całego przemysłu unijnego. Przekazane informacje faktycznie wskazują na wzrost cen sprzedaży, natomiast premia za aluminium ulega obniżeniu; Komisja nie może jednak wyciągnąć zasadnych wniosków na podstawie niezweryfikowanych i niereprezentatywnych danych.
- (146) Ponadto poziom minimalnej ceny importowej należy obliczyć na podstawie danych reprezentatywnych dla całego przemysłu unijnego, a nie tylko na podstawie danych jednego producenta unijnego, jak proponowali użytkownicy. Dane wykorzystane przy obliczeniach minimalnej ceny importowej wymagają weryfikacji, a ponieważ strony wystąpiły o informacje na temat minimalnej ceny importowej na zbyt późnym etapie postępowania, Komisja nie mogła zgromadzić i zweryfikować potrzebnych danych. Proponowana minimalna cena importowa została zatem uznana za niewłaściwą.
- (147) Zmiana rodzaju środka wymagałaby pełnego ujawnienia ustaleń wszystkim zainteresowanym stronom, w przeciwnym wypadku istotnie naruszyłaby prawa proceduralne przemysłu unijnego. Powyższe stwierdzenie zostało wysunięte na zbyt późnym etapie dochodzenia, dlatego Komisja nie miała dostatecznie wiele czasu, by dokonać takiego ujawnienia zainteresowanym stronom.
- (148) Ponadto fakt, że eksporter prowadzi sprzedaż w Unii za pośrednictwem powiązanego przedsiębiorstwa handlowego sprawia, że ceny eksportowe są niewiarygodne.
- (149) W świetle powyższego uznano zatem, że w tej konkretnej sprawie okoliczności nie uzasadniają nałożenia minimalnej ceny importowej.
- (150) Należy jednak zauważyć, że przedsiębiorstwa zajmujące się nawijaniem folii nadal mają możliwość wystąpienia o przegląd okresowy zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, o ile spełnione są warunki.
- (151) Na podstawie powyższego ustala się następujące stawki nakładanych ceł:

Państwo	Przedsiębiorstwo	Margines dumpingu (%)	Margines szkody (%)	Ostateczne cło antydumpingowe (%)
Rosja	Ural Foil OJSC, obwód swierdłowski; OJSC Rusal Sayanal, region Chakasji, Grupa Rusal	34,0	12,2	12,2
	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa			12,2

3. Ostateczne pobranie cła tymczasowego

- (152) Ze względu na ustaloną wysokość marginesów dumpingu oraz zważywszy na poziom szkody, jaką poniósł przemysł unijny, należy dokonać ostatecznego poboru kwot zabezpieczonych w formie tymczasowego cła antydumpingowego nałożonego rozporządzeniem w sprawie ceł tymczasowych.

4. Zobowiązania cenowe

- (153) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń grupa Rusal złożyła ofertę zobowiązania cenowego zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia podstawowego.
- (154) Komisja skrupulatnie przeanalizowała tę ofertę. Należy zauważyć, że Rusal stanowi złożoną grupę przedsiębiorstw: obejmuje ponad 40 zakładów w 13 państwach. W szczególności w skład grupy wchodzi powiązany producent z Armenii (Armenal), produkujący i sprzedający produkt objęty postępowaniem do Unii. Z uwagi na relację między producentami eksportującymi z Rosji i producentem Armenal jest prawdopodobne, że przedsiębiorstwa te będą sprzedawać produkt objęty postępowaniem do tych samych klientów lub do klientów powiązanych z jednym z takich klientów w Unii. Rodzi to wysokie ryzyko wzajemnej kompensacji. Ponadto

⁽¹⁾ Wyrok Sądu z dnia 25 października 2011 r. w sprawie T-192/08, Transnational Company „Kazchrome” i in., pkt 221.

grupa Rusal wykorzystuje w swojej działalności bardzo złożone kanały sprzedaży, w które zaangażowane są powiązane przedsiębiorstwa handlowe i powiązani agenci znajdujący się zarówno w Rosji, jak i poza jej granicami. Powiązane przedsiębiorstwo handlowe i powiązany agent sprzedają również inne produkty do Unii, które stanowią de facto większość obrotów powiązanego przedsiębiorstwa handlowego. W takiej sytuacji nie można wykluczyć, że zarówno produkt objęty postępowaniem, jak i inne produkty są sprzedawane tym samym klientom. Tego typu transakcje wiązałyby się z wysokim ryzykiem wzajemnej kompensacji i w ich efekcie monitoring zobowiązania byłby szczególnie skomplikowany.

(155) W związku z powyższym stwierdza się, że przyjęcie tego zobowiązania byłoby niewykonalne w praktyce i w konsekwencji oferta zobowiązania została odrzucona.

(156) Komitet powołany w art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 nie wydał opinii.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz folii aluminiowej o grubości nie mniejszej niż 0,008 mm i nie większej niż 0,018 mm, bez podłoża, walcowanej, ale nieobrobionej więcej, w rolkach o szerokości nieprzekraczającej 650 mm i o wadze ponad 10 kg, obecnie objętej kodem CN ex 7607 11 19 (kod TARIC 7607 11 19 10) i pochodzącej z Rosji.
2. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego stosowana do cen netto na granicy Unii, przed ocleniem, produktu opisanego w ust. 1 wynosi 12,2 %.
3. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowych ceł antydumpingowych na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2015/1081 zostają ostatecznie pobrane.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) 2015/2386**z dnia 17 grudnia 2015 r.****poddające rejestracji przywóz stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 14 ust. 5,

po poinformowaniu państw członkowskich,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 30 kwietnia 2015 r. Komisja Europejska („Komisja”) ogłosiła w zawiadomieniu opublikowanym w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽²⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) wszczęcie postępowania antydumpingowego („postępowanie antydumpingowe”) dotyczącego przywozu do Unii stalowych prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej („pręty zbrojeniowe o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „państwo, którego dotyczy postępowanie”) w następstwie skargi złożonej w dniu 17 marca 2015 r. przez Europejskie Stowarzyszenie Hutnictwa Stali („Eurofer” lub „skarżący”) w imieniu producentów reprezentujących ponad 25 % łącznej unijnej produkcji prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej.

1. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM I PRODUKT PODOBNY

- (2) Produktem podlegającym rejestracji („produkt objęty postępowaniem”) są żeliwne lub stalowe sztaby i pręty zbrojeniowe o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej wykonane z żelaza, stali niestopowej lub stopowej (ale z wyłączeniem stali nierdzewnej, szybkotnącej i krzemowo-manganowej), nieobrobione więcej niż walcowane na gorąco, ale z wyłączeniem tych, które po walcowaniu zostały skrecone; przedmiotowe sztaby i pręty posiadają wgniecenia, żeberka, rowki lub inne odkształcenia, wykonane podczas procesu walcowania lub są skrecone po walcowaniu; podstawową cechą charakterystyczną produktów o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej jest zdolność do wytrzymania wielokrotnych naprężeń bez pęknięcia oraz, w szczególności, zdolność do wytrzymania ponad 4,5 miliona cykli w próbie wytrzymałości zmęczeniowej, przy zastosowaniu współczynnika asymetrii cyklu naprężeń (min/max) wynoszącego 0,2 oraz różnic naprężenia przekraczających 150 MPa. Przedmiotowe produkty pochodzą z ChRL i są obecnie objęte kodami CN ex 7214 20 00, ex 7228 30 20, ex 7228 30 41, ex 7228 30 49, ex 7228 30 61, ex 7228 30 69, ex 7228 30 70 i ex 7228 30 89. Powyższe kody CN podane są jedynie w celach informacyjnych i nie mają wiążącego wpływu na klasyfikację produktu.

2. WNIOSEK

- (3) Wniosek o rejestrację zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego został złożony przez skarżącego w dniu 19 listopada 2015 r. Skarżący wnioskował o objęcie przywozu produktu objętego postępowaniem rejestracją, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu od daty takiej rejestracji.

3. PODSTAWY REJESTRACJI

- (4) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego Komisja może zlecić organom celnym podjęcie właściwych kroków w celu rejestracji przywozu, tak by można było następnie zastosować środki wobec tego przywozu. Przywóz może podlegać rejestracji w wyniku wniosku przedstawionego przez przemysł unijny, zawierającego dostateczne dowody uzasadniające takie działanie.
- (5) Skarżący twierdzi, że rejestracja jest uzasadniona, ponieważ produkt objęty postępowaniem jest nadal przywożony po cenach dumpingowych, a importerzy byli lub powinni byli być świadomi stosowanego przez dłuższy czas dumpingu, działającego na szkodę przemysłu unijnego. Skarżący twierdzi ponadto, że chiński

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.⁽²⁾ Dz.U. C 143 z 30.4.2015, s. 12.

przywóz powoduje szkodę dla przemysłu unijnego i że nastąpiło znaczne zwiększenie wielkości tego przywozu, nawet po okresie objętym dochodzeniem, które poważnie osłabiłoby skutki naprawcze cła antydumpingowego, jeśli takie cło byłoby stosowane.

- (6) Komisja uważa, że importerzy byli świadomi lub powinni byli być świadomi dumpingu ze strony eksporterów. Wystarczające dowody *prima facie* w tej kwestii zostały zawarte w skardze i omówione w zawiadomieniu o wszczęciu niniejszego postępowania (¹). W wersji skargi nieopatrzonej klauzulą poufności margines dumpingu oszacowano na 20–30 % w przypadku przywozu z Chin. Biorąc pod uwagę zakres możliwego dumpingu, uzasadniony jest wniosek, że importerzy byli świadomi lub powinni byli być świadomi zaistniałej sytuacji.
- (7) Skarżący przedstawił w skardze dowody dotyczące wartości normalnej na podstawie informacji o cenach producentów w Katarze i Zjednoczonych Emiratach Arabskich. Dowód na występowanie dumpingu oparty jest na porównaniu tak ustalonych wartości normalnych z cenami eksportowymi na poziomie ex-works produktu objętego postępowaniem przy sprzedaży na wywóz do Unii. Chińska cena eksportowa została ustalona na podstawie cen sprzedaży eksportowej z Chin do Unii.
- (8) Ponadto skarżący przedstawił w skardze i we wniosku o rejestrację wystarczające dowody w postaci odniesień do niedawnych dochodzeń przeprowadzonych przez inne organy (m.in. w Kanadzie, Egipcie i Malezji), w których opisano praktyki dumpingowe stosowane przez chińskich eksporterów, które *prima facie* nie mogły i nie powinny być zignorowane przez importerów.
- (9) Od wszczęcia postępowania w kwietniu 2015 r. Komisja zauważyła dalszy wzrost przywozu o około 38 %, porównując wielkość przywozu w okresie od kwietnia 2014 r. do marca 2015 r. (tj. okresie objętym dochodzeniem) z okresem od kwietnia do września 2015 r. (tj. w okresie następującym po wszczęciu postępowania). Pokazuje to, że wystąpił znaczny wzrost chińskiego przywozu produktu objętego postępowaniem po wszczęciu niniejszego postępowania.
- (10) Do skargi i do wniosku o rejestrację skarżący dołączył również dowody *prima facie* dotyczące spadkowej tendencji w cenach sprzedaży przywożonych produktów. Z publicznie dostępnych danych statystycznych Eurostatu wynika, że wartości jednostkowe w przypadku przywozu z ChRL spadły z 431 EUR za tonę w okresie objętym dochodzeniem do 401 EUR za tonę w okresie następującym po okresie objętym dochodzeniem. Jest to kolejna wskazówka, że importerzy chińskich produktów byli lub powinni byli być świadomi istnienia dumpingu.
- (11) Ponadto w skardze zawarto wystarczające dowody *prima facie* na to, iż opisany przywóz przynosi szkodę. W dalszych wnioskach złożonych w ramach postępowania, w tym we wniosku o rejestrację, istnieją dowody na to, że spowodowana zostanie dodatkowa szkoda w przypadku dalszego wzrostu przywozu. Ze względu na ramy czasowe wzrost wielkości przywozu po cenach dumpingowych oraz polityka cenowa chińskich producentów eksportujących prawdopodobnie poważnie osłabiłoby skutki naprawcze wszelkich ostatecznych ceł, chyba że cła te zostałyby zastosowane z mocą wsteczną. Ze względu na wszczęcie obecnego postępowania i biorąc pod uwagę zmiany dotychczasowych cen i wielkości przywozu z Chin, uzasadnione jest ponadto założenie, że zanim wprowadzone zostaną ewentualne środki tymczasowe, przywóz produktu objętego postępowaniem może dalej wzrastać, a importerzy mogą szybko zgromadzić zapasy.

4. PROCEDURA

- (12) W związku z powyższym Komisja stwierdza, że skarżący przedstawił wystarczające dowody *prima facie*, by uzasadnić poddanie rejestracji przywozu produktu objętego postępowaniem zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.
- (13) Wszystkie zainteresowane strony wzywa się do przedstawienia opinii na piśmie, a także dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Ponadto Komisja może przesłuchać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpią one z pisemnym wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

5. REJESTRACJA

- (14) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego postępowaniem powinien zostać poddany rejestracji, tak aby zagwarantować, w razie wprowadzenia środków antydumpingowych w wyniku postępowania, możliwość pobrania tych ceł od zarejestrowanego przywozu z mocą wsteczną, przy spełnieniu niezbędnych warunków, zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.

(¹) Dz.U. C 143 z 30.4.2015, s. 12. (sekcja 3 zawiadomienia o wszczęciu postępowania).

- (15) Skarżący szacuje w skardze, że średni margines dumpingu wynosił 20–30 %, a średni margines sprzedaży po zaniżonych cenach – 15–30 % dla produktu objętego postępowaniem. Szacunkową kwotę ewentualnego przyszłego zobowiązania ustala się na poziomie sprzedaży po zaniżonych cenach oszacowanym na podstawie skargi, tj. 15–30 % *ad valorem* wartości importowej CIF produktu objętego postępowaniem.

6. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

- (16) Wszelkie zgromadzone w związku z tą rejestracją dane osobowe będą przetwarzane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽¹⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym poleca się organom celnym, na podstawie art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009, podjęcie odpowiednich kroków w celu rejestrowania przywozu do Unii żeliwnych lub stalowych sztab i prętów zbrojeniowych o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej wykonanych z żelaza, stali niestopowej lub stopowej (ale z wyłączeniem stali nierdzewnej, szybko tnącej i krzemowo-manganowej), nieobrobionych więcej niż walcowanych na gorąco, ale z wyłączeniem tych, które po walcowaniu zostały skrócone; przedmiotowe sztaby i pręty posiadają wgniecenia, żeberka, rowki lub inne odkształcenia, wykonane podczas procesu walcowania lub są skrócone po walcowaniu; podstawową cechą charakterystyczną produktów o wysokiej wytrzymałości zmęczeniowej jest zdolność do wytrzymania wielokrotnych naprężeń bez pęknięcia oraz, w szczególności, zdolność do wytrzymania ponad 4,5 miliona cykli w próbie wytrzymałości zmęczeniowej, przy zastosowaniu współczynnika asymetrii cyklu naprężeń (min/max) wynoszącego 0,2 oraz różnic naprężenia przekraczających 150 MPa. Przedmiotowe produkty są obecnie objęte kodami ex 7214 20 00, ex 7228 30 20, ex 7228 30 41, ex 7228 30 49, ex 7228 30 61, ex 7228 30 69, ex 7228 30 70 oraz ex 7228 30 89 (kody TARIC 7214 20 00 10, 7228 30 20 10, 7228 30 41 10, 7228 30 49 10, 7228 30 61 10, 7228 30 69 10, 7228 30 70 10, 7228 30 89 10) i pochodzą z Chińskiej Republiki Ludowej.

Rejestracja wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

2. Wszystkie zainteresowane strony wzywa się do przedstawienia opinii na piśmie, dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty lub zwrócenia się z wnioskiem o przesłuchanie w ciągu 20 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2387**z dnia 17 grudnia 2015 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.
- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	236,2
	MA	90,9
	TR	117,9
	ZZ	148,3
0707 00 05	EG	174,9
	MA	82,9
	TR	150,0
0709 93 10	ZZ	135,9
	MA	55,7
	TR	155,4
0805 10 20	ZZ	105,6
	EG	57,7
	MA	64,7
	TR	58,4
0805 20 10	ZA	48,6
	ZZ	57,4
	MA	74,3
	ZZ	74,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	110,0
	TR	68,9
	ZZ	89,5
0805 50 10	TR	89,2
	ZZ	89,2
0808 10 80	CA	151,7
	CL	82,8
	US	157,8
	ZA	141,1
	ZZ	133,4
0808 30 90	CN	63,2
	TR	128,4
	ZZ	95,8

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1106/2012 z dnia 27 listopada 2012 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 471/2009 w sprawie statystyk Wspólnoty dotyczących handlu zagranicznego z państwami trzecimi, w odniesieniu do aktualizacji nazewnictwa państw i terytoriów (Dz.U. L 328 z 28.11.2012, s. 7). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2388**z dnia 17 grudnia 2015 r.**

ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować do ilości objętych wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz złożonymi od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r. oraz określające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonej dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 533/2007 w sektorze mięsa drobiowego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 533/2007 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów w sektorze mięsa drobiowego.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenie na przywóz złożonymi w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r. są w przypadku niektórych kontyngentów większe niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać wydane pozwolenia na przywóz, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, obliczonego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) Ilości objęte wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz, złożonymi w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r., są w przypadku niektórych kontyngentów mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonej dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (4) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz złożone dla podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r. na podstawie rozporządzenia (WE) nr 533/2007, ustala się współczynnik przydziału wymieniony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

2. Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 533/2007 i które dodaje się do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r., określono w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 533/2007 z dnia 14 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze mięsa drobiowego (Dz.U. L 125 z 15.5.2007, s. 9).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającym systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Współczynnik przydziału — wnioski złożone w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r. (%)	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które mają być dodane do ilości dostępnych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. (w kg)
09.4067	1,620748	—
09.4068	0,36049	—
09.4069	0,18172	—
09.4070	—	1 335 750

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2389**z dnia 17 grudnia 2015 r.**

ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować w odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz, złożone w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r., oraz ustalające ilości, jakie należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 1385/2007 w sektorze mięsa drobiowego

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188,

a także mając na uwadze, co następuje,

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1385/2007 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów z sektora mięsa drobiowego.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenie na przywóz złożonymi w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r., są w przypadku niektórych kontyngentów większe niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości mogą zostać wydane pozwolenia na przywóz, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, obliczonego zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾.
- (3) Ilości objęte wnioskami o wydanie pozwolenia na przywóz złożonymi w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r., są w przypadku niektórych kontyngentów mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (4) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. W odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o wydanie pozwolenia na przywóz złożone dla podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r. na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1385/2007, ustala się współczynnik przydziału określony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
2. Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o wydanie pozwolenia na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1385/2007 i które dodaje się do podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r., są określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1385/2007 z dnia 26 listopada 2007 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 774/94 w odniesieniu do otwarcia i zarządzania niektórymi wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi z sektora mięsa drobiowego (Dz.U. L 309 z 27.11.2007, s. 47).⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającym systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA
Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Współczynnik przydziału – wnioski złożone w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r. (%)	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które należy dodać do ilości dostępnych na podokres od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. (w kg)
09.4410	0,16909	—
09.4411	0,171057	—
09.4412	0,177304	—
09.4420	0,192789	—
09.4421	—	175 000
09.4422	0,192789	—

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2390**z dnia 17 grudnia 2015 r.****ustalające współczynnik przydziału, jaki należy stosować w odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu złożone w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/2078 na mięso drobiowe pochodzące z Ukrainy**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 1 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2015/2078 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów z sektora mięsa drobiowego pochodzących z Ukrainy.
- (2) Ilości objęte wnioskami o przyznanie uprawnień do przywozu, złożonymi w okresie od dnia 1 grudnia do dnia 7 grudnia 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r., są dla kontyngentu o numerze porządkowym 09.4273 większe niż ilości dostępne. Należy zatem określić, na jakie ilości można przyznać uprawnienia do przywozu, poprzez ustalenie współczynnika przydziału, jaki należy zastosować do ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski, zgodnie z art. 6 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1301/2006 ⁽³⁾ w związku z art. 7 ust. 2 wymienionego rozporządzenia.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do ilości, których dotyczą wnioski o przyznanie uprawnień do przywozu, złożone dla podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r. na podstawie rozporządzenia (UE) 2015/2078, ustala się współczynnik przydziału określony w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2078 z dnia 18 listopada 2015 r. otwierające unijne kontyngenty taryfowe na przywóz mięsa drobiowego pochodzącego z Ukrainy i ustalające zarządzanie tymi kontyngentami (Dz.U. L 302 z 19.11.2015, s. 63).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1301/2006 z dnia 31 sierpnia 2006 r. ustanawiające wspólne zasady zarządzania kontyngentami taryfowymi na przywóz produktów rolnych, podlegającymi systemowi pozwoleń na przywóz (Dz.U. L 238 z 1.9.2006, s. 13).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Współczynnik przydziału – wnioski złożone w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r. (w %)
09.4273	2,579121
09.4274	—

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2015/2391**z dnia 17 grudnia 2015 r.****określające ilości, które należy dodać do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. w ramach kontyngentów taryfowych otwartych rozporządzeniem (WE) nr 539/2007 w sektorze jaj i albumin jaj**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 188 ust. 2 i 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 539/2007 ⁽²⁾ otwarto roczne kontyngenty taryfowe na przywóz produktów w sektorze jaj i albumin jaj.
- (2) Ilości objęte wnioskami o pozwolenia na przywóz, złożonymi w dniach 1–7 grudnia 2015 r. w odniesieniu do podokresu od dnia 1 stycznia do dnia 31 marca 2016 r. są mniejsze niż ilości dostępne. Należy zatem określić ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków, i dodać je do ilości ustalonych dla następnego podokresu obowiązywania kontyngentu.
- (3) W celu zapewnienia skuteczności przedmiotowego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków o pozwolenia na przywóz na podstawie rozporządzenia (WE) nr 539/2007, które dodaje się do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r., zostały określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów
Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 539/2007 z dnia 15 maja 2007 r. otwierające i ustalające zarządzanie kontyngentami taryfowymi w sektorze jaj i albumin jaj (Dz.U. L 128 z 16.5.2007, s. 19).

ZAŁĄCZNIK

Nr porządkowy	Ilości, w odniesieniu do których nie złożono wniosków i które dodaje się do ilości ustalonych dla podokresu od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 2016 r. (w kg ekwiwalentu jaj w skorupkach)
09.4015	108 000 000
09.4401	2 690 000
09.4402	9 666 000

DYREKTYWY

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2392

z dnia 17 grudnia 2015 r.

w sprawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 w odniesieniu do zgłaszania właściwym organom rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń tego rozporządzenia

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 596/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie nadużyć na rynku (rozporządzenie w sprawie nadużyć na rynku) oraz uchylające dyrektywę 2003/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i dyrektywy Komisji 2003/124/WE, 2003/125/WE i 2004/72/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 32 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Osoby zgłaszające właściwym organom rzeczywiste lub potencjalne naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014 (osoby zgłaszające przypadki naruszenia, ang. *whistle-blowers*) mogą zwracać uwagę właściwych organów na nowe informacje oraz pomagać tym organom w wykrywaniu przestępstw polegających na nadużyciach na rynku oraz w nakładaniu za nie sankcji. Do informowania o nieprawidłowościach może jednak zniechęcać obawa przed odwetem, dyskryminacją lub ujawnieniem danych osobowych. W związku z tym konieczne są odpowiednie rozwiązania dotyczące informowania o nieprawidłowościach, aby zapewnić ogólną ochronę i poszanowanie praw podstawowych osób zgłaszających przypadki naruszenia oraz osób oskarżanych. Osoby, które świadomie zgłoszą właściwym organom nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd informacje, nie powinny być uważane za osoby zgłaszające przypadki naruszenia, a zatem nie powinny podlegać mechanizmom zapewniającym ochronę.
- (2) Właściwe organy powinny zezwolić na anonimowe zgłaszanie, a mechanizmy zapewniające ochronę przewidziane w niniejszej dyrektywie powinny mieć zastosowanie również w przypadku, gdy anonimowa osoba zgłaszająca przypadki naruszenia zdecyduje się ujawnić właściwemu organowi swoją tożsamość na późniejszym etapie. Osoby zgłaszające przypadki naruszenia powinny mieć możliwość dokonania zgłoszenia w drodze wewnętrznych procedur lub bezpośrednio właściwemu organowi.
- (3) Do celów obsługi zgłoszeń przypadków naruszeń przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014 oraz w celu zapewnienia komunikacji z osobami zgłaszającymi naruszenie, a także w celu prowadzenia we właściwy sposób działań następczych w związku ze wspomnianym zgłoszeniem niezbędni są wyznaczeni członkowie personelu w ramach właściwych organów, którzy zostali odpowiednio przeszkoleni, w tym w kwestii mających zastosowanie przepisów o ochronie danych.
- (4) Osoby, które zamierzają zgłosić rzeczywiste lub potencjalne naruszenie przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014, powinny mieć możliwość podjęcia decyzji o tym, czy, w jaki sposób i kiedy dokonać takiego zgłoszenia. Właściwe organy powinny zatem podać do wiadomości publicznej informacje na temat dostępnych kanałów komunikacji z właściwymi organami, na temat mających zastosowanie procedur i na temat wyznaczonych członków personelu w ramach właściwych organów, którzy zajmują się zgłoszeniami naruszeń, oraz zapewnić łatwy dostęp do tych informacji. Wszystkie informacje na temat zgłoszeń naruszeń powinny być przejrzyste, łatwo zrozumiałe i wiarygodne, aby promować zgłaszanie naruszeń, zamiast do niego zniechęcać.
- (5) Aby ułatwić skuteczną komunikację właściwych organów z ich wyznaczonym personelem, właściwe organy powinny zapewnić istnienie i wykorzystanie różnych kanałów komunikacji, które powinny być przyjazne dla użytkownika i powinny umożliwiać komunikację na piśmie i ustnie, a także w formie elektronicznej i nieelektronicznej.
- (6) Istotne jest, aby procedury ochrony osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, które zgłoszą naruszenie lub którym zarzuca się popełnienie naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014 – niezależnie od charakteru współpracy tych osób oraz tego, czy otrzymują wynagrodzenie – zapewniały ochronę wspomnianych osób przed odwetem, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania w sposób bezpośredni lub pośredni. Niesprawiedliwe traktowanie może przybierać różne formy, zależnie od okoliczności. W związku z tym poszczególne przypadki należy oceniać w oparciu o zasady rozstrzygania sporów lub procedury postępowania sądowego dostępne w ramach prawa krajowego.

⁽¹⁾ Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 1.

- (7) Państwa członkowskie powinny zapewnić, aby we właściwych organach funkcjonowały odpowiednie procedury ochrony na potrzeby przetwarzania zgłoszeń dotyczących naruszeń oraz danych osobowych osób, których dotyczy zgłoszenie. W ramach tego rodzaju procedur należy zapewnić ochronę tożsamości każdej osoby zgłaszającej naruszenie lub osoby, której dotyczy zgłoszenie, na każdym etapie wspomnianej procedury. Powyższy obowiązek pozostaje bez uszczerbku dla koniecznego i proporcjonalnego obowiązku przekazania informacji w przypadku, gdy jest to wymagane prawem unijnym lub krajowym, z zastrzeżeniem stosownych zabezpieczeń w ramach tych praw, w tym w kontekście czynności wyjaśniających lub postępowań sądowych bądź w celu zabezpieczenia wolności innych osób, włącznie z prawem do obrony przysługującym osobie, której dotyczy zgłoszenie.
- (8) Niezwykle istotnym i koniecznym warunkiem jest, aby wyznaczony personel w ramach właściwego organu, który uzyskuje dostęp do informacji dostarczonych przez osobę zgłaszającą naruszenie właściwemu organowi, przestrzegał obowiązku zachowania tajemnicy zawodowej i poufności przy przekazywaniu danych zarówno w ramach właściwego organu, jak i poza właściwy organ, w tym jeżeli właściwy organ rozpocznie czynności wyjaśniające lub dochodzenie bądź późniejsze czynności związane z egzekwowaniem przepisów w związku ze zgłoszeniem naruszeń.
- (9) Państwa członkowskie powinny zapewnić odpowiednie przechowywanie zapisów dotyczących wszystkich zgłoszeń naruszeń oraz możliwość wyszukania każdego zgłoszenia w danym właściwym organie, a także w stosownych przypadkach możliwość wykorzystania informacji otrzymanych w drodze zgłoszenia jako dowodu w ramach działań związanych z egzekwowaniem prawa. Państwa członkowskie zapewniają zgodność z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ i przepisami krajowymi transponującymi dyrektywę 95/46/WE.
- (10) Ochrona danych osobowych osoby zgłaszającej naruszenie i osoby, której dotyczy zgłoszenie, ma kluczowe znaczenie, aby uniknąć niesprawiedliwego traktowania lub zniszczenia reputacji ze względu na ujawnienie danych osobowych, w szczególności danych ujawniających tożsamość osoby, której dotyczą. W uzupełnieniu do przepisów krajowych dotyczących ochrony danych, które transponują dyrektywę 95/46/WE, właściwe organy powinny ustanowić odpowiednie procedury ochrony danych przeznaczone specjalnie do celów ochrony osoby zgłaszającej naruszenie i osoby, której dotyczy zgłoszenie; procedury te powinny obejmować bezpieczny system w ramach właściwego organu z ograniczonymi prawami dostępu przyznanymi wyłącznie na rzecz upoważnionemu personelu.
- (11) Przekazywanie przez właściwy organ danych osobowych związanych ze zgłoszeniami naruszeń może być niezbędne w celu przeprowadzenia oceny zgłoszenia naruszeń oraz podjęcia koniecznych działań wyjaśniających i związanych z egzekwowaniem przepisów. Podczas przekazywania danych w obrębie właściwego organu lub osobom trzecim właściwe organy powinny zachować poufność w największym stopniu możliwym zgodnie z prawem krajowym.
- (12) Należy zapewnić ochronę praw osoby, której dotyczy zgłoszenie i której zarzuca się popełnienie naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014, aby uniknąć zniszczenia ich reputacji lub innych negatywnych skutków. Ponadto na każdym etapie procedury wszczętej w wyniku zgłoszenia należy zapewnić pełne poszanowanie przysługującego osobie, której dotyczy zgłoszenie, prawa do obrony i prawa dostępu do środków odwoławczych. Państwa członkowskie powinny zapewnić prawo do ochrony osoby, której dotyczy zgłoszenie, w tym prawo dostępu do akt, prawo do bycia wysłuchanym oraz prawo do skutecznego środka odwoławczego w odniesieniu do decyzji dotyczącej tej osoby zgodnie z mającymi zastosowanie procedurami przewidzianymi w prawie krajowym w kontekście czynności wyjaśniających lub późniejszych postępowań sądowych.
- (13) Przeprowadzany regularnie i przynajmniej co dwa lata (raz na dwa lata) przegląd ustanowionych przez właściwe organy procedur powinien zagwarantować, że wspomniane procedury są odpowiednie i opierają się na aktualnym stanie wiedzy, a w związku z tym – że spełniają swoje zadanie. W tym celu istotne jest, aby właściwe organy przeprowadziły ocenę własnych doświadczeń oraz aby wymieniały się doświadczeniami i dobrymi praktykami z innymi właściwymi organami.
- (14) Z uwagi na fakt, że szczegółowe zasady ochrony osób zgłaszających przypadki naruszenia zdecydowanie utrudniłyby państwom członkowskim zapewnienie zgodności i dostosowania pod względem operacyjnym w odniesieniu do ich systemów krajowych, w tym aspektów administracyjnych, proceduralnych i instytucjonalnych, w ramach aktu wykonawczego należy przewidzieć pewien zakres elastyczności. Tego rodzaju elastyczność można najlepiej osiągnąć w drodze dyrektywy zamiast rozporządzenia, zatem wydaje się, że dyrektywa jest najbardziej odpowiednim instrumentem, aby umożliwić państwom członkowskim skuteczne dostosowanie systemu zgłaszania naruszeń do swoich systemów krajowych, w tym do ram instytucjonalnych.
- (15) Biorąc pod uwagę fakt, że rozporządzenie (UE) nr 596/2014 stosuje się od dnia 3 lipca 2016 r., państwa członkowskie powinny transponować i stosować przepisy niniejszej dyrektywy od dnia 3 lipca 2016 r.
- (16) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Europejskiego Komitetu Papierów Wartościowych,

(1) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

PRZEDMIOT I DEFINICJE

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza dyrektywa ustanawia zasady określające procedury przewidziane w art. 32 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 596/2014, w tym rozwiązania dotyczące zgłaszania i działań następczych w związku ze zgłoszeniami, a także środki ochrony osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę i środki ochrony danych osobowych.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „osoba zgłaszająca naruszenie” oznacza osobę zgłaszającą właściwemu organowi rzeczywiste lub potencjalne naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014;
- 2) „osoba, której dotyczy zgłoszenie” oznacza osobę, która jest oskarżona przez osobę zgłaszającą naruszenie o popełnienie lub zamiar popełnienia naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014;
- 3) „zgłoszenie naruszenia” oznacza zgłoszenie dotyczące rzeczywistego lub potencjalnego naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014 przedstawione właściwemu organowi przez osobę zgłaszającą naruszenie.

Rozdział II

Procedury przyjmowania zgłoszeń naruszeń oraz działania następcze w związku ze zgłoszeniami

Artykuł 3

Wyznaczeni członkowie personelu

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy wyznaczyły członków personelu do obsługi zgłoszeń naruszeń („wyznaczeni członkowie personelu”). Wyznaczeni członkowie personelu są przeszkoleni w zakresie obsługi zgłoszeń naruszeń.
2. Do wyznaczonych członków personelu należy wypełnianie następujących funkcji:
 - a) zapewnianie wszelkim zainteresowanym osobom informacji na temat procedur dotyczących zgłaszania naruszeń;
 - b) otrzymywanie zgłoszeń naruszeń i prowadzenie działań następczych w związku z tymi zgłoszeniami;
 - c) utrzymywanie kontaktu z osobą zgłaszającą naruszenie, jeżeli dana osoba ujawniła swoją tożsamość.

Artykuł 4

Informacje na temat przyjmowania zgłoszeń naruszeń oraz działań następczych w związku ze zgłoszeniami

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy publikowały na swoich stronach internetowych w oddzielnej, łatwej do zidentyfikowania i łatwo dostępnej sekcji informacje na temat przyjmowania zgłoszeń naruszeń oraz działań następczych w związku z tymi zgłoszeniami określone w ust. 2.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, obejmują wszystkie poniższe elementy:
 - a) kanały komunikacji na potrzeby otrzymywania zgłoszeń naruszeń oraz działań następczych w związku z tymi zgłoszeniami, a także do celów kontaktowania się z wyznaczonymi członkami personelu zgodnie z art. 6 ust. 1, w tym:
 - 1) numery telefonów ze wskazaniem, czy w przypadku korzystania z danych linii telefonicznych rozmowy są nagrywane, czy nie;
 - 2) wyznaczone adresy pocztowy i elektroniczny, które są bezpieczne i zapewniają poufność, na potrzeby skontaktowania się z wyznaczonymi członkami personelu;
 - b) procedury mające zastosowanie do zgłoszeń naruszeń, o których mowa w art. 5;
 - c) zasady zachowania poufności, które obowiązują w odniesieniu do zgłoszeń naruszeń zgodnie z procedurami mającymi zastosowanie do zgłoszeń naruszeń, o których mowa w art. 5;
 - d) procedury ochrony osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę;
 - e) oświadczenie, w którym wyraźnie wyjaśnia się, że osoby udostępniające informacje właściwemu organowi zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 596/2014 nie zostają uznane za naruszające wszelkie ograniczenia w zakresie ujawniania informacji nałożone umową lub dowolnym przepisem ustawodawczym, regulacyjnym lub administracyjnym, i nie zostaną pociągnięte do jakiegokolwiek rodzaju odpowiedzialności w związku z takim ujawnieniem.
3. Właściwe organy mogą publikować na swoich stronach internetowych bardziej szczegółowe informacje na temat przyjmowania zgłoszeń naruszeń oraz działań następczych w związku z tymi zgłoszeniami określone w ust. 2.

Artykuł 5

Procedury mające zastosowanie do zgłoszeń naruszeń

1. W procedurach mających zastosowanie do zgłoszeń naruszeń, o których mowa w art. 4 ust. 2 lit. b), wyraźnie wskazuje się wszystkie poniższe informacje:
 - a) informacje o tym, że zgłoszenia naruszeń można również dokonać anonimowo;
 - b) informacje o tym, jaki może być wymagany przez właściwy organ sposób wyjaśnienia zgłoszonych informacji lub przedstawienia dodatkowych informacji dostępnych osobie zgłaszającej naruszenie;
 - c) rodzaj, treść oraz termin przedstawienia informacji zwrotnych na temat wyników zgłoszenia naruszenia, jakich może oczekiwać osoba zgłaszająca naruszenie po dokonaniu zgłoszenia;
 - d) zasady zachowania poufności mające zastosowanie do zgłoszeń naruszeń, w tym szczegółowy opis okoliczności, w jakich poufne dane dotyczące osoby zgłaszającej naruszenie mogą zostać ujawnione zgodnie z art. 27 28 i 29 rozporządzenia (UE) nr 596/2014.
2. Szczegółowy opis, o którym mowa w ust. 1 lit. d), zapewni świadomość osoby zgłaszającej naruszenie w odniesieniu do wyjątkowych sytuacji, w których zagwarantowanie poufności danych może nie być możliwe, w tym w przypadkach, gdy ujawnienie danych jest koniecznym i proporcjonalnym obowiązkiem wymaganym prawem unijnym lub krajowym w kontekście czynności wyjaśniających lub późniejszych postępowań sądowych bądź w celu zabezpieczenia wolności innych osób, włącznie z prawem do obrony przysługującym osobie, której dotyczy zgłoszenie, a w każdym razie z zastrzeżeniem stosownych zabezpieczeń w ramach tych praw unijnych lub krajowych.

Artykuł 6

Wyznaczone kanały komunikacji

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy ustanowiły niezależne i autonomiczne kanały komunikacji, które są bezpieczne i gwarantują poufność, na potrzeby otrzymywania zgłoszeń naruszeń i prowadzenia działań następczych w związku z tymi zgłoszeniami („wyznaczone kanały komunikacji”).

2. Wyznaczone kanały komunikacji uznaje się za niezależne i autonomiczne, pod warunkiem że spełniają wszystkie następujące kryteria:
 - a) są one oddzielone od ogólnych kanałów komunikacji właściwego organu, w tym kanałów, za pośrednictwem których właściwy organ komunikuje się na poziomie wewnętrznym oraz z osobami trzecimi w ramach zwykłej działalności gospodarczej;
 - b) zostały zaprojektowane i ustanowione oraz są obsługiwane w sposób zapewniający kompletność, integralność i poufność informacji oraz uniemożliwiający uzyskanie dostępu nieupoważnionym członkom personelu w ramach właściwego organu;
 - c) umożliwiają przechowywanie informacji w sposób trwały zgodnie z art. 7, aby zapewnić możliwość prowadzenia dalszych czynności wyjaśniających.
3. Wyznaczone kanały komunikacji umożliwiają zgłaszanie rzeczywistych lub potencjalnych naruszeń przynajmniej za pośrednictwem wszystkich następujących metod:
 - a) zgłoszenie naruszenia na piśmie w formacie elektronicznym lub papierowym;
 - b) zgłoszenie naruszenia ustnie za pośrednictwem linii telefonicznej, niezależnie od tego, czy rozmowa jest nagrywana, czy nie;
 - c) osobiste spotkanie z wyznaczonymi członkami personelu właściwego organu.
4. Właściwy organ, zanim otrzyma zgłoszenie naruszenia lub najpóźniej w momencie otrzymania takiego zgłoszenia, dostarcza osobie zgłaszającej naruszenie informacje, o których mowa w art. 4 ust. 2.
5. Właściwe organy zapewniają, aby zgłoszenie naruszenia otrzymane za pośrednictwem innych środków niż wyznaczone kanały komunikacji, o których mowa w niniejszym artykule, zostało niezwłocznie i bez wprowadzania zmian przekazane wyznaczonym członkom personelu właściwego organu przy wykorzystaniu wyznaczonych kanałów komunikacji.

Artykuł 7

Przechowywanie zapisów otrzymanych zgłoszeń

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy przechowywały zapisy wszystkich otrzymanych zgłoszeń naruszeń.
2. Właściwe organy niezwłocznie wysyłają potwierdzenie otrzymania zgłoszenia naruszenia złożonego na piśmie na adres pocztowy lub elektroniczny wskazany przez osobę zgłaszającą naruszenie, chyba że osoba zgłaszająca naruszenie jasno wyrazi sprzeciw wobec takiego działania lub właściwy organ ma uzasadnione powody, by sądzić, że potwierdzenie otrzymania zgłoszenia złożonego na piśmie zagrazi ochronie tożsamości osoby zgłaszającej naruszenie.
3. Jeżeli do celów zgłaszania naruszeń wykorzystywana jest nagrywana linia telefoniczna, właściwy organ ma prawo dokumentować zgłoszenie dokonane ustnie w formie:
 - a) nagrania dźwiękowego rozmowy w formie trwałej i możliwej do wyszukania; lub
 - b) kompletnego i dokładnego zapisu rozmowy przygotowanego przez wyznaczonych członków personelu właściwego organu. W przypadkach, w których osoba zgłaszająca naruszenie ujawni swoją tożsamość, właściwy organ zapewnia osobie zgłaszającej naruszenie możliwość sprawdzenia, poprawienia oraz zatwierdzenia zapisu rozmowy poprzez podpisanie takiego zapisu.
4. Jeżeli do celów zgłaszania naruszeń wykorzystywana jest nienagrywana linia telefoniczna, właściwy organ ma prawo dokumentować zgłoszenie dokonane ustnie w formie dokładnego protokołu rozmowy przygotowanego przez wyznaczonych członków personelu właściwego organu. W przypadkach, w których osoba zgłaszająca naruszenie ujawni swoją tożsamość, właściwy organ zapewnia osobie zgłaszającej naruszenie możliwość sprawdzenia, poprawienia oraz zatwierdzenia protokołu rozmowy poprzez podpisanie takiego protokołu.
5. Jeżeli dana osoba zażąda osobistego spotkania z wyznaczonymi członkami personelu właściwego organu w celu zgłoszenia naruszenia zgodnie z art. 6 ust. 3 lit. c), właściwe organy zapewniają przechowywanie kompletnych i dokładnych zapisów ze spotkania w trwałej i możliwej do wyszukania formie. Właściwy organ ma prawo dokumentować zapisy z osobistego spotkania w formie:
 - a) nagrania dźwiękowego rozmowy w formie trwałej i możliwej do wyszukania; lub
 - b) kompletnego i dokładnego protokołu spotkania przygotowanego przez wyznaczonych członków personelu właściwego organu. W przypadkach, w których osoba zgłaszająca naruszenie ujawni swoją tożsamość, właściwy organ zapewnia osobie zgłaszającej naruszenie możliwość sprawdzenia, poprawienia oraz zatwierdzenia protokołu spotkania poprzez podpisanie takiego protokołu.

Artykuł 8

Ochrona osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę

1. Państwa członkowskie ustanawiają procedury, które mają na celu zapewnienie skutecznej wymiany informacji oraz współpracy między właściwymi organami a wszelkimi innymi odpowiednimi organami zaangażowanymi w ochronę osób zatrudnionych na podstawie umowy o pracę, które zgłoszą właściwemu organowi naruszenie przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014 lub którym zarzuca się popełnienie naruszenia, przed odwetem, dyskryminacją lub innymi rodzajami niesprawiedliwego traktowania, jakie występują w wyniku zgłoszenia naruszenia przepisów rozporządzenia (UE) nr 596/2014 lub w związku z takim zgłoszeniem.
2. Procedury przewidziane w ust. 1 mają na celu zapewnienie co najmniej następujących elementów:
 - a) osoby zgłaszające naruszenie mają dostęp do kompleksowych informacji i doradztwa na temat środków odwoławczych i procedur dostępnych na mocy prawa krajowego w celu zapewnienia im ochrony przed niesprawiedliwym traktowaniem, w tym procedur dochodzenia odszkodowania pieniężnego;
 - b) osoby zgłaszające naruszenie mają dostęp do skutecznego wsparcia ze strony właściwych organów w stosunku do jakiegokolwiek odpowiedniego organu zaangażowanego w ochronę tych osób przed niesprawiedliwym traktowaniem, w tym poprzez zaświadczenie o statusie osoby zgłaszającej naruszenie w przypadku sporów pracowniczych.

Artykuł 9

Procedury ochrony danych osobowych

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy przechowywały zapisy, o których mowa w art. 7, w ramach poufnego i bezpiecznego systemu.
2. Dostęp do systemu, o którym mowa w ust. 1, podlega ograniczeniom zapewniającym, aby dane przechowywane w ramach tego systemu były dostępne wyłącznie członkom personelu właściwego organu, którym taki dostęp jest niezbędny do celów wypełniania swoich obowiązków zawodowych.

Artykuł 10

Przekazywanie danych w ramach właściwego organu oraz poza właściwy organ

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby we właściwych organach funkcjonowały odpowiednie procedury na potrzeby przekazywania danych osobowych osoby zgłaszającej naruszenie i osoby, której dotyczy zgłoszenie, zarówno w ramach właściwego organu, jak i poza właściwy organ.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby przy przekazywaniu danych związanych ze zgłoszeniem naruszenia w ramach właściwego organu lub poza właściwy organ nie ujawniono – bezpośrednio lub pośrednio – tożsamości osoby zgłaszającej naruszenie lub osoby, której dotyczy zgłoszenie, ani wszelkich innych odniesień do okoliczności sprawy, które umożliwiłyby wydedukowanie tożsamości osoby zgłaszającej naruszenie lub osoby, której dotyczy zgłoszenie, chyba że takie przekazanie jest zgodne z zasadami zachowania poufności, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. d).

Artykuł 11

Procedury ochrony osób, których dotyczy zgłoszenie

1. W przypadku, w którym tożsamość osób, których dotyczy zgłoszenie, nie jest podawana do wiadomości publicznej, dane państwo członkowskie zapewnia ochronę tożsamości tych osób przynajmniej w taki sam sposób, jak w przypadku osób, które są przedmiotem czynności wyjaśniających prowadzonych przez właściwy organ.
2. Procedury przewidziane w art. 9 mają również zastosowanie do ochrony tożsamości osób, których dotyczy zgłoszenie.

Artykuł 12

Przegląd procedur dokonywany przez właściwy organ

Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwe organy regularnie, a przynajmniej raz na dwa lata przeprowadzały przegląd procedur na potrzeby otrzymywania zgłoszeń naruszeń oraz działań następczych w związku z tymi zgłoszeniami. Przy dokonywaniu przeglądu wspomnianych procedur właściwe organy uwzględniają swoje doświadczenie oraz doświadczenie innych właściwych organów i dostosowują procedury w odpowiedni sposób oraz stosownie do rozwoju sytuacji rynkowej i rozwoju technologicznego.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY KOŃCOWE*Artykuł 13***Transpozycja**

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 3 lipca 2016 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 3 lipca 2016 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

*Artykuł 14***Wejście w życie**

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 15***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA RADY (UE, Euratom) 2015/2393

z dnia 8 grudnia 2015 r.

w sprawie zmiany regulaminu wewnętrznego Rady

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając art. 11 ust. 6 regulaminu wewnętrznego Rady ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Od dnia 1 listopada 2014 r., jeżeli przyjęcie aktu przez Radę wymaga większości kwalifikowanej, należy sprawdzić, czy państwa członkowskie stanowiące większość kwalifikowaną reprezentują co najmniej 65 % ludności Unii.
- (2) Do dnia 31 marca 2017 r., jeżeli przyjęcie aktu przez Radę wymaga większości kwalifikowanej, każdy członek Rady może zażądać, aby akt ten został przyjęty większością kwalifikowaną określoną w art. 3 ust. 3 Protokołu nr 36 w sprawie postanowień przejściowych, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej, do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej. W takim przypadku każdy członek Rady może zażądać sprawdzenia, czy państwa członkowskie stanowiące większość kwalifikowaną reprezentują co najmniej 62 % ogółu ludności Unii.
- (3) Wskazane wartości procentowe oblicza się na podstawie danych dotyczących liczby ludności, które figurują w załączniku III do regulaminu wewnętrznego Rady (zwanego dalej „regulaminem wewnętrznym”).
- (4) Artykuł 11 ust. 6 regulaminu wewnętrznego stanowi, że ze skutkiem od dnia 1 stycznia każdego roku Rada ma dostosować dane liczbowe określone w tym załączniku, zgodnie z danymi, którymi dysponuje Urząd Statystyczny Unii Europejskiej w dniu 30 września poprzedniego roku.
- (5) Należy zatem odpowiednio zmienić regulamin wewnętrzny na rok 2016,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Załącznik III do regulaminu wewnętrznego otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK III

Dane dotyczące liczby ludności Unii i liczby ludności każdego państwa członkowskiego do celów wykonania postanowień dotyczących głosowania w Radzie większością kwalifikowaną

Do celów stosowania art. 16 ust. 4 TUE, art. 238 ust. 2 i 3 TFUE oraz art. 3 ust. 2 Protokołu nr 36 liczba ludności Unii i liczba ludności każdego państwa członkowskiego, a także wyrażony procentowo stosunek liczby ludności każdego państwa członkowskiego do liczby ludności Unii, na okres od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r., wynoszą:

Państwo członkowskie	Liczba ludności	Procentowy stosunek do liczby ludności Unii
Niemcy	81 089 331	15,93
Francja	66 352 469	13,04

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2009/937/EU z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).

Państwo członkowskie	Liczba ludności	Procentowy stosunek do liczby ludności Unii
Zjednoczone Królestwo	64 767 115	12,73
Włochy	61 438 480	12,07
Hiszpania	46 439 864	9,12
Polska	38 005 614	7,47
Rumunia	19 861 408	3,90
Królestwo Niderlandów	17 155 169	3,37
Belgia	11 258 434	2,21
Grecja	10 846 979	2,13
Republika Czeska	10 419 743	2,05
Portugalia	10 374 822	2,04
Węgry	9 855 571	1,94
Szwecja	9 790 000	1,92
Austria	8 581 500	1,69
Bułgaria	7 202 198	1,42
Dania	5 653 357	1,11
Finlandia	5 471 753	1,08
Słowacja	5 403 134	1,06
Irlandia	4 625 885	0,91
Chorwacja	4 225 316	0,83
Litwa	2 921 262	0,57
Słowenia	2 062 874	0,41
Łotwa	1 986 096	0,39
Estonia	1 313 271	0,26
Cypr	847 008	0,17
Luksemburg	562 958	0,11
Malta	429 344	0,08
Ogółem	508 940 955	
Próg (62 %)	315 543 392	
Próg (65 %)	330 811 621".	

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady

P. GRAMEGNA

Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2015/2394**z dnia 8 grudnia 2015 r.****w sprawie stanowiska, jakie ma być zajęte przez państwa członkowskie w imieniu Unii Europejskiej, dotyczącego decyzji, które mają zostać przyjęte przez Stałą Komisję Eurocontrolu, w odniesieniu do ról i zadań Eurocontrolu oraz scentralizowanych usług**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 100 ust. 2 i art. 218 ust. 9,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją nr 123 z dnia 4 grudnia 2013 r. Stała Komisja Eurocontrolu (zwana dalej „Stałą Komisją”) powołała grupę analityczną w celu zbadania sposobu, w jaki Międzynarodowa konwencja o współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa żeglugi powietrznej z dnia 13 grudnia 1960 r. (zwana dalej „konwencją Eurocontrol”) może wymagać zmiany, aby odzwierciedlić zmiany w zarządzaniu ruchem lotniczym w Europie.
- (2) W dniu 19 października 2015 r. grupa analityczna powierzyła agencji Eurocontrol zadanie przygotowania projektu aktu Stałej Komisji, określającego przyszłą rolę i zadania Eurocontrolu.
- (3) Projekt decyzji Stałej Komisji dotyczącej ról i zadań Eurocontrolu znajdzie się w porządku obrad do zatwierdzenia na jej posiedzeniu w dniach 8 i 9 grudnia 2015 r.
- (4) Po jej przyjęciu, decyzja ta będzie miała skutki prawne. Zgodnie z obowiązującymi ramami instytucjonalnymi, określonymi w konwencji Eurocontrol, zmienionej protokołem podpisanym w Brukseli w dniu 12 lutego 1981 r. (zwanej dalej „zmienioną konwencją”), Stała Komisja jest odpowiedzialna za formułowanie polityki ogólnej Eurocontrolu. Określenie ról i zadań będzie regulować przyszłe działania Eurocontrolu i będzie odzwierciedleniem tego, co Eurocontrol uważa za uzasadnioną działalność. Będzie ono wiążące dla wszystkich członków Eurocontrolu, w tym państw członkowskich Unii.
- (5) Określenie ról i zadań Eurocontrolu może mieć konsekwencje w odniesieniu do stosowania prawa Unii, a w szczególności dla integralności kompetencji Unii, ponieważ prawodawstwo Unii obejmuje ważne obszary, w których Eurocontrol prowadzi działalność. W niektórych przypadkach rola i działalność Eurocontrol zależą od decyzji podejmowanych na poziomie Unii.
- (6) Ważne jest zatem zapewnienie, aby określenie ról i zadań Eurocontrolu nie było sprzeczne z prawem Unii, w szczególności z kompetencjami Unii, oraz aby nie przesądzało o przyszłych działaniach Unii.
- (7) Na posiedzeniu w dniach 8 i 9 grudnia 2015 r. Stała Komisja może również przyjąć decyzję dotyczącą scentralizowanych usług. Unia nie posiada obecnie wystarczających informacji, aby ocenić treść takiej decyzji, która może przesądzić o przyszłych działaniach Eurocontrolu w sposób, który może zaszkodzić działalności Unii w tej dziedzinie, w szczególności w odniesieniu do europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR). Decyzja w tej sprawie powinna zatem zostać odroczone.
- (8) Należy zatem ustalić stanowisko, jakie powinno zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Stałej Komisji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Stanowisko, jakie ma być zajęte przez państwa członkowskie w imieniu Unii Europejskiej w Stałej Komisji Eurocontrolu w odniesieniu do ról i zadań Eurocontrolu oraz scentralizowanych usług musi być zgodne z załącznikiem.

Państwa członkowskie działają wspólnie w interesie Unii.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady
P. GRAMEGNA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

I. Role i zadania Eurocontrolu

Unia wnioskuję, aby proponowany tekst dotyczący usług, ról i zadań Eurocontrolu w żaden sposób nie wpływał na kompetencje Unii i nie przesądzał o przyszłych działaniach Unii. W przypadku gdy określone zadania są obecnie wykonywane przez Eurocontrol w obrębie unijnych ram prawnych tymczasowo, zadań tych nie należy przedstawiać jako zadań niezależnych od decyzji Unii.

Unia wnosi o następujące zmiany w wykazie ról i zadań Eurocontrolu określonych w załączniku do dokumentu dotyczącego działań Eurocontrolu CN-SG-6-2015 dotyczącego ról i zadań organizacji z dnia 16 listopada 2015 r.:

- 1) W odniesieniu do art. 2 ust. 1 dotyczącego „funkcji i usług”:
 - a) Centralne zarządzanie przepływem ruchu lotniczego;
 - b) Funkcje sieciowe ATM, jeżeli zostały powierzone przez Unię Europejską w imieniu Unii Europejskiej;
 - c) ~~Funkcje~~ Zadania ATM w imieniu ICAO dla regionu EUR/NAT;
 - d) Ustanowienie, fakturowanie i pobieranie opłat za korzystanie ze służb żeglugi powietrznej;
 - e) Świadczenie służb ruchu lotniczego w obrębie MUAC, w zależności od wyników dyskusji między państwami członkowskimi i **agencją**;
 - f) Centralne funkcje i usługi, takie jak EAD, ARTAS/CAMOS i inne centralne usługi, które mogłyby mu zostać powierzone przez Stałą Komisję, w **ścisłym porozumieniu z Unią**.
- 2) W odniesieniu do art. 2 ust. 2 dotyczącego „ról”:
 - a) W odniesieniu do „wsparcia”, zmiany są następujące:
 - (i) Wsparcie państw członkowskich, krajowych organów bezpieczeństwa, instytucji zapewniających usługi żeglugi powietrznej i innych zainteresowanych podmiotów;
 - (ii) Wsparcie ~~organów UE, w tym zapewnienie wiedzy fachowej w celu wsparcia działań regulacyjnych zgodnie z umową wysokiego szczebla między UE a Eurocontrol z dnia 29 października 2012 r. na wniosek tych organów~~;
 - (iii) Ułatwianie osiągnięcia i promowanie europejskich interesów w państwach nienależących do ECAC w kwestiach związanych z ATM w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, ich instytucjami zapewniającymi służby żeglugi powietrznej i przemysłem i UE, z wyjątkiem obszarów objętych przepisami UE oraz z zastrzeżeniem poszanowania kompetencji UE;
 - (iv) Wkład w SESAR (badania i rozwój, utrzymanie i wdrożenie centralnego planu ATM) – w oparciu o swoją **wiedzę ekspercką w zakresie** ATM, ogólnoeuropejski zasięg, aspekty cywilno-wojskowe i rolę w zakresie ~~centralnego zarządzania przepływem siecią~~, zgodnie z odpowiednim prawodawstwem UE;
 - (v) Zapewnianie badań i powiązanych obiektów symulacji, na przykład dla potrzeb SESAR, działalności badawczej oprócz SESAR oraz zmian przestrzeni powietrznej, zgodnie z właściwym prawodawstwem Unii, w stosownych przypadkach;
 - (vi) Oferowanie szkoleń/kształcenia organizacjom państw członkowskich.
 - b) W odniesieniu do „mechanizmów współpracy”, zmiany są następujące:
 - (i) Ułatwianie i promowanie koordynacji cywilno-wojskowej w ramach ATM/ANS;
 - (ii) Wspieranie państw członkowskich w pracach ICAO, z zastrzeżeniem poszanowania kompetencji UE;
 - (iii) Współpraca z innymi regionami świata z zastrzeżeniem porozumienia z państwami członkowskimi, przy zapewnieniu koordynacji z UE;

- (iv) Międzynarodowa współpraca/koordynacja (ICAO, FAA, NATO itd.) w imieniu państw członkowskich ~~innych niż państwa członkowskie UE~~, z **zastrzeżeniem poszanowania kompetencji UE**;
- (v) Doradztwo państwom członkowskim niebędącym państwami członkowskimi UE i które nie zawarły umów z Unią, na ich wniosek, w kwestiach związanych z bezpieczeństwem i skutecznością działania ATM ~~wykorzystujące zgodnie z przepisami ICAO, w koordynacji z UE i z zastrzeżeniem poszanowania jej kompetencji przepisy ICAO, UE i EASA w tej dziedzinie w celu wsparcia większej harmonizacji, bezpieczeństwa, wydajności operacyjnej i korzyści skali~~;
- c) W odniesieniu do „ogólnoeuropejskich danych i informacji dotyczących ATM”, zmiany są następujące:
- (i) Gromadzenie i analiza danych, które mogłyby obejmować dane dotyczące skuteczności działania, bezpieczeństwa itp. (w celu „utrzymania” systemów i danych w ramach wsparcia prac regulacyjnych) dla państw, które nie są państwami członkowskimi UE, a jeśli zadanie to zostało powierzone mu przez UE, dla państw członkowskich UE;
- (ii) Analiza i przedstawianie sprawozdań (informacji) dotyczących zgromadzonych danych (na przykład ACE, PRR) dla państw, które nie są państwami członkowskimi UE, a jeśli zadanie to zostało powierzone mu przez UE, dla państw członkowskich UE;
- (iii) Prowadzenie procedury ESSIP/LSSIP, jeżeli zadanie to zostało powierzone przez Unię Europejską;
- (iv) ~~„w tym”~~ Sprawozdawczość dla ICAO na temat realizacji Globalnego Planu Żeglugi Powietrznej (GANP) i Kompleksowych Aktualizacji Systemu Lotniczego (ASBU) ~~i zapewnianie koordynacji z mechanizmami sprawozdawczości UE w porozumieniu z Unią Europejską~~;
- (v) Gromadzenie danych o ruchu oraz przedstawianie prognozy STATFOR.

II. Scentralizowane usługi

Zgodnie ze stanowiskiem Unii decyzja dotycząca scentralizowanych usług powinna zostać odroczone na obecnym etapie.

Unia nie posiada obecnie wystarczających informacji, aby ocenić treść decyzji dotyczącej scentralizowanych usług. Taka decyzja może przesądzić o przyszłych działaniach Eurocontrolu w sposób, który może zaszkodzić działalności Unii w tej dziedzinie, w szczególności w odniesieniu do europejskiego systemu zarządzania ruchem lotniczym nowej generacji (SESAR).

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2015/2395**z dnia 10 grudnia 2015 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2010/99/UE upoważniającą Republikę Litewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 291 ust. 2,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W piśmie, które wpłynęło do Komisji dnia 1 kwietnia 2015 r., Republika Litewska zwróciła się o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE, który dotyczy określenia podatnika zobowiązanego do zapłaty organom podatkowym podatku od wartości dodanej (VAT).
- (2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie w piśmie z dnia 18 maja 2015 r. o wniosku złożonym przez Litwę. W piśmie z dnia 20 maja 2015 r. Komisja zawiadomiła Litwę, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (3) W decyzji Rady 2006/388/WE ⁽²⁾ upoważniono Litwę między innymi do zobowiązania odbiorców do zapłaty podatku VAT należnego od dostawy towarów i świadczenia usług w przypadku postępowań dotyczących niewypłacalności lub postępowań restrukturyzacyjnych pod nadzorem sądowym oraz od dostaw drewna.
- (4) Okres stosowania środka stanowiącego odstępstwo został przedłużony dwukrotnie na mocy decyzji wykonawczych Rady 2010/99/UE ⁽³⁾ i 2012/704/UE ⁽⁴⁾.
- (5) Kontrole i analizy stosowania tego mechanizmu, przeprowadzone przez litewskie organy podatkowe, wykazały skuteczność środka stanowiącego odstępstwo.
- (6) Komisja stwierdza, że stan prawny i faktyczny, który uzasadnia stosowanie środka stanowiącego odstępstwo, nie uległ zmianie i nadal się utrzymuje. Należy zatem upoważnić Litwę do stosowania tego środka przez dalszy ograniczony czas.
- (7) Jeśli Litwa uzna, iż dalsze przedłużenie stosowania przedmiotowego środka po 2018 r. jest konieczne, powinna przedłożyć Komisji sprawozdanie z oceny wraz z wnioskiem o przedłużenie, nie później niż do dnia 31 marca 2018 r., w celu zapewnienia Komisji wystarczającej ilości czasu na rozpatrzenie tego wniosku.
- (8) Środek stanowiący odstępstwo nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu podatku VAT.
- (9) W związku z tym należy odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2010/99/UE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2006/388/WE z dnia 15 maja 2006 r. upoważniająca Republikę Litewską do zastosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 szóstej dyrektywy 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 150 z 3.6.2006, s. 13).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2010/99/UE z dnia 16 lutego 2010 r. upoważniająca Republikę Litewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 45 z 20.2.2010, s. 10).

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2012/704/UE z dnia 13 listopada 2012 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2010/99/UE upoważniającą Republikę Litewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 319 z 16.11.2012, s. 7).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 2 akapit drugi decyzji wykonawczej 2010/99/UE otrzymuje następujące brzmienie:

„Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2018 r.

Ewentualny wniosek o przedłużenie środka określonego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji do dnia 31 marca 2018 r., a do wniosku załącza się sprawozdanie dotyczące stosowania tego środka.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Litewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady

F. BAUSCH

Przewodniczący

DECYZJA WYKONAWCZA RADY (UE) 2015/2396**z dnia 10 grudnia 2015 r.****zmieniająca decyzję wykonawczą 2009/1008/UE upoważniającą Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 291 ust. 2,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W piśmie, które wpłynęło do Komisji dnia 30 marca 2015 r., Republika Łotewska zwróciła się o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE, który dotyczy określenia podatnika zobowiązanego do zapłaty organom podatkowym podatku od wartości dodanej (VAT).
- (2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie w piśmie z dnia 18 maja 2015 r. o wniosku złożonym przez Łotwę. W piśmie z dnia 20 maja 2015 r. Komisja zawiadomiła Łotwę, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.
- (3) W decyzji Rady 2006/42/WE ⁽²⁾ upoważniono Łotwę do zobowiązania odbiorców do zapłaty podatku VAT należnego od dostaw drewna.
- (4) Okres stosowania środka stanowiącego odstępstwo został przedłużony dwukrotnie na mocy decyzji wykonawczych Rady 2009/1008/UE ⁽³⁾ i 2013/55/UE ⁽⁴⁾.
- (5) Kontrole i analizy stosowania tego mechanizmu, przeprowadzone przez łotewskie organy podatkowe, wykazały skuteczność środka stanowiącego odstępstwo.
- (6) Komisja stwierdza, że stan prawny i faktyczny, który uzasadnia stosowanie środka stanowiącego odstępstwo, nie uległ zmianie i nadal się utrzymuje. Należy zatem upoważnić Łotwę do stosowania przedmiotowego środka przez dalszy ograniczony czas.
- (7) Jeśli Łotwa uzna, iż dalsze przedłużenie stosowania przedmiotowego środka po 2018 r. jest konieczne, powinna przedłożyć Komisji, nie później niż do dnia 31 marca 2018 r., sprawozdanie z oceny wraz z wnioskiem o przedłużenie, w celu zapewnienia Komisji wystarczającej ilości czasu na rozpatrzenie tego wniosku.
- (8) Środek stanowiący odstępstwo nie wpłynie negatywnie na zasoby własne Unii z tytułu VAT.
- (9) W związku z tym należy odpowiednio zmienić decyzję wykonawczą 2009/1008/UE

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.⁽²⁾ Decyzja Rady 2006/42/WE z dnia 24 stycznia 2006 r. upoważniająca Łotwę do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 21 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (Dz.U. L 25 z 28.1.2006, s. 31).⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2009/1008/UE z dnia 7 grudnia 2009 r. upoważniająca Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347 z 24.12.2009, s. 30).⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2013/55/UE z dnia 22 stycznia 2013 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2009/1008/WE upoważniająca Republikę Łotewską do przedłużenia stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 22 z 25.1.2013, s. 16).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Artykuł 2 i 2a decyzji wykonawczej 2009/1008/UE otrzymują brzmienie:

„Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 grudnia 2018 r.

Ewentualny wniosek o przedłużenie środka określonego w niniejszej decyzji przedkłada się Komisji do dnia 31 marca 2018 r., a do wniosku załącza się sprawozdanie dotyczące stosowania tego środka.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Łotewskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady
F. BAUSCH
Przewodniczący

DECYZJA RADY (UE) 2015/2397**z dnia 16 grudnia 2015 r.****w sprawie mianowania do Komitetu Regionów członka z Hiszpanii i zastępcy członka z Hiszpanii**

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 305,

uwzględniając wniosek rządu Hiszpanii,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniach 26 stycznia, 5 lutego i 23 czerwca 2015 r. Rada przyjęła decyzje (UE) 2015/116 ⁽¹⁾, (UE) 2015/190 ⁽²⁾ oraz (UE) 2015/994 ⁽³⁾ w sprawie mianowania członków i zastępców członków Komitetu Regionów na okres od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 25 stycznia 2020 r.
- (2) Jedno stanowisko członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Paulina RIVERY BAUTE.
- (3) Jedno stanowisko zastępcy członka Komitetu Regionów zwolniło się w związku z wygaśnięciem mandatu Javiera GONZALEZA ORTIZA,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Następujące osoby zostają mianowane do Komitetu Regionów na okres pozostający do końca obecnej kadencji, czyli do dnia 25 stycznia 2020 r.:

a) na stanowisko członka:

— D. Fernando CLAVIJO BATLLE, *Presidente del Gobierno de Canarias*,

oraz

b) na stanowisko zastępcy członka:

— Dª Maria Luisa de MIGUEL ANASAGASTI, *Directora General de Asuntos Económicos con la Unión Europea del Gobierno de Canarias*.**Artykuł 2**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2015 r.

W imieniu Rady
C. DIESCHBOURG
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 20 z 27.1.2015, s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 31 z 7.2.2015, s. 25.

⁽³⁾ Dz.U. L 159 z 25.6.2015, s. 70.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2015/2398**z dnia 17 grudnia 2015 r.****dotycząca informacji i dokumentów związanych z wnioskiem o włączenie zakładu mieszczącego się w państwie trzecim do europejskiego wykazu zakładów recyklingu statków****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków oraz zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1013/2006 i dyrektywę 2009/16/WE⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 3

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (UE) nr 1257/2013, w szczególności w jego tytule III, ustanowiono wymogi dla zakładów recyklingu statków, które chcą poddawać recyklingowi statki podnoszące banderę państwa członkowskiego Unii Europejskiej i w związku z tym wnioskuje o włączenie do europejskiego wykazu zakładów recyklingu statków.
- (2) Art. 15 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013 zawiera wykaz informacji i dokumentów, które musi przedłożyć przedsiębiorstwo recyklingu statków w ramach swojego wniosku o włączenie zakładu recyklingu statków znajdującego się w państwie trzecim do europejskiego wykazu. Ponadto w art. 16 ust. 2 wymieniono informacje do opublikowania w Dzienniku Urzędowym dotyczące zakładu recyklingu statków, który ma zostać umieszczony w europejskim wykazie.
- (3) W przeciwieństwie do innych aktów wykonawczych przyjmowanych na mocy rozporządzenia w sprawie recyklingu statków, konwencja z Hongkongu o bezpiecznym i ekologicznym recyklingu statków z 2009 r. nie zawiera wzoru możliwego do bezpośredniego zastosowania w tym przypadku. Wzór podany w załączniku zawiera zatem stosowne fragmenty dodatku 5 do konwencji z Hongkongu („Dokument uprawniający do recyklingu statków”) oraz odpowiednich wytycznych IMO dotyczących zakładów recyklingu statków; dodano w nim wymogi dotyczące informacji i dokumentów wprowadzone w rozporządzeniu w sprawie recyklingu statków (wymienione w art. 15 ust. 2 i art. 16 ust. 2 tego rozporządzenia).
- (4) W sprawie treści decyzji przeprowadzono pisemne konsultacje z zainteresowanymi stronami. W załączniku uwzględniono uwagi przedstawione w ramach tych konsultacji.
- (5) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ds. regulacji recyklingu statków ustanowionego na mocy art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1257/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Informacje i dokumenty wymagane do identyfikacji zakładu recyklingu statków znajdującego się w państwie trzecim i wnioskującego o włączenie do europejskiego wykazu zakładów recyklingu statków przedkładane są zgodnie ze wzorem przedstawionym w załączniku.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2015 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 330 z 10.12.2013, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ 1

Dane zakładu recyklingu statków

Nazwa zakładu recyklingu statków	
Wyróżniający numer identyfikacyjny przedsiębiorstwa recyklingu statków	
Pełny adres zakładu recyklingu statków	
Główna osoba wyznaczona do kontaktów	
Numer telefonu	
E-mail	
Nazwa, adres i dane kontaktowe przedsiębiorstwa będącego właścicielem zakładu	
Język(-i) roboczy(-e)	

CZĘŚĆ 2

Informacje dodatkowe

Metoda(-y) recyklingu ⁽¹⁾	
Rodzaj statków, które można poddać recyklingowi	
Procedura zatwierdzenia planu recyklingu statku ⁽²⁾	
Liczba pracowników ⁽³⁾	
Maksymalna wielkość recyklingu statków osiągnięta w danym roku w ciągu ostatnich 10 lat (w LDT) ⁽⁴⁾	

Opis zakładu recyklingu statków (rozkład, głębokość wody, dostępność itp.)

(¹) Zob. np. ust. 3 w pkt 3.4.1 wytycznych IMO, rezolucja MEPC.210(63), s. 24.

(²) Dotyczy to procedury, o której mowa w art. 7 ust. 3 i art. 15 ust. 2 lit. b) rozporządzenia w sprawie recyklingu statków.

(³) W chwili składania wniosku.

(⁴) Dane powinny być udokumentowane, np. za pomocą oficjalnego świadectwa zakończenia recyklingu statków poddanych recyklingowi w danym roku, zawierającego LDT statków. Zgodnie z art. 32 rozporządzenia w sprawie recyklingu statków wartość tę oblicza się jako sumę wyrażonej w LDT masy statków, które zostały poddane recyklingowi w danym roku w tym zakładzie recyklingu statków. Maksymalną roczną wielkość recyklingu statków określa się, wybierając najwyższą wartość, która wystąpiła w poprzednim okresie dziesięciu lat dla każdego zakładu recyklingu statków lub – w przypadku nowo dopuszczonego zakładu recyklingu statków – najwyższą roczną wartość osiągniętą w tym zakładzie.

Ciężki sprzęt

Urządzenia dźwigowe

np. żuraw: 60 ton

np. żuraw samojezdny: 35 ton × 1,27 tony × 1

np. koparka hydrauliczna: SH400, ZX330, SK220, ZX200 z nożycami, z magnesem

np. nożyce hydrauliczne: 600 ton × 1

np. waga pomostowa: 50 ton

Łódź

np. pojemność brutto: 5 ton, moc: 240 HP

Nożyce

np. udźwig: 600 ton

Pozostałe wyposażenie	
Dostarczanie O ₂	np. system dostarczania ciekłego O ₂ ; 10 m ³
Dostarczanie gazu	np. butle LPG
Sprężone powietrze	
Gaśnice	np. pojemność przenośnej gaśnicy
Przetwarzanie oleju odpadowego	np. zbiornik rozdzielczy oleju i wody Pojemność zbiornika: ok. 20 ton
Magazynowanie odpadów	np. zbiornik na azbest: 2
Spalarnia(-e)	np. brak
Źródło zasilania energią elektryczną	np. podstacja
Umiejscowienie zakładu (!)	
Rejon i klasyfikacja lokalizacji	np. obszar urbanistyczny kontrolowany
Powierzchnia zakładu (w m ²)	
Obszar pokryty nawierzchnią	

Umiejscowienie zakładu ⁽¹⁾

Rodzaj otoczenia

np. zakłady produkcyjne: były kamieniołom, dwie przystanki w pobliżu, szczególnie narażone obszary ekologiczne

np. zabudowa mieszkalna: domy prywatne przy wejściu i do 200 m od wejścia

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. e) należy załączyć mapę z widoczną granicą terenu zakładu recyklingu statków i umiejscowieniem działalności w zakresie recyklingu statków na tym terenie.

Certyfikaty/licencje pracowników ⁽¹⁾

Certyfikaty/licencje	Liczebność i kwalifikacje personelu ⁽²⁾
1) Kierownik ds. prowadzenia prac z azbestem	
2) Kierownik ds. prowadzenia prac z PCB	
3) Prowadzenie prac ze wskazanymi chemikaliami	
4) Klasa postępowania z azbestem	
5) Cięcie gazowe	
6) Spawanie	
7) Prowadzenie prac z cynkiem	
8) Podnoszenie	

Certyfikaty/licencje pracowników ⁽¹⁾	
Certyfikaty/licencje	Liczebność i kwalifikacje personelu ⁽²⁾
9) Urządzenia dźwigowe	
10) Członek załogi statku	
11) Nurek	
12) Usuwanie materiałów niebezpiecznych (Materiał A)	
(Materiał B)	
(Materiał C)	
(Materiał D)	
(Materiał E)	
(Materiał F)	
(Materiał G)	
(Materiał H)	
(Materiał I)	
(Materiał J)	
(Materiał K)	

⁽¹⁾ Uwaga: Wypełnienie odpowiednich wierszy tabeli jest konieczne tylko w odniesieniu do tych materiałów niebezpiecznych, do których usuwania upoważniony jest zakład recyklingu statków.

⁽²⁾ Uwaga: Przedsiębiorstwo recyklingu statków musi zawsze być w stanie przedstawić Komisji Europejskiej lub osobom działającym w jej imieniu dokumentację potwierdzającą kompetencje każdego członka personelu uprawnionego do prowadzenia czynności związanych z usuwaniem materiałów niebezpiecznych.

CZĘŚĆ 3

Identyfikacja zezwolenia, licencji lub upoważnienia udzielonych przez właściwy(-e) organ(-y) do celów prowadzenia recyklingu statków

Zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków, przedsiębiorstwo recyklingu statków przedstawia kopie dokumentów wydanych przez właściwe organy do celów przeprowadzania recyklingu statków ⁽¹⁾ oraz, w stosownych przypadkach, zezwolenie, licencję lub upoważnienie udzielone przez właściwe organy wszystkim jego wykonawcom i podwykonawcom bezpośrednio zaangażowanym w proces recyklingu statków.

⁽¹⁾ Jeżeli odpowiedni(-e) właściwy(-e) organ(-y) nie wyda(-dzą) specjalnego zezwolenia, licencji lub upoważnienia do przeprowadzania recyklingu statków, wnioskodawca powinien wyraźnie poinformować o tym w swoim wniosku i przedstawić inne stosowne zezwolenia, licencje lub upoważnienia związane z działalnością przedsiębiorstwa.

Zezwolenie, licencja lub upoważnienie załączone do wniosku ⁽¹⁾:

Nazwa dokumentu	Kraj wydania	Właściwy organ wydający	Wydany w dniu (data) r.	Ważny do (data lub bezterminowo)	Podmiot otrzymujący ⁽¹⁾

⁽¹⁾ Nazwa przedsiębiorstwa recyklingu statków lub jego wykonawcy/podwykonawcy, których dotyczy dokument.

CZĘŚĆ 4

Możliwości i ograniczenia zakładu recyklingu statków

4.1. Możliwości przerobowe w zakresie recyklingu statków

Zakład recyklingu statków jest upoważniony do przyjęcia statku do recyklingu z zastrzeżeniem następujących ograniczeń wielkościowych:

Maksymalna pojemność statku do recyklingu	Inne ograniczenia
DWT	
GT	
LDT	
Długość	
Szerokość (konstrukcyjna)	
Szerokość ogólna	
Zanurzenie	

⁽¹⁾ Proszę wymienić w tabeli i dołączyć kopie wszelkich zezwoleń, licencji lub upoważnień udzielonych przez właściwe organy.

4.2. Bezpieczne i ekologiczne zarządzanie materiałami niebezpiecznymi

Zakład recyklingu statków jest upoważniony do przyjęcia do recyklingu statku, który zawiera materiały niebezpieczne podane w poniższej tabeli, z zastrzeżeniem warunków wymienionych poniżej:

Zarządzanie materiałami niebezpiecznymi ⁽¹⁾	Opisy etapów gospodarowania ⁽²⁾
1) Azbest	Usuwanie Magazynowanie Przetwarzanie odpadów
Zarządzanie materiałami niebezpiecznymi	Opisy etapów gospodarowania
2) Substancje zubożające warstwę ozonową	Usuwanie Magazynowanie Przetwarzanie odpadów
Metale ciężkie: 3) Związki organiczne zawierające cynę i systemy przeciwporostowe 4) Kadm oraz związki kadmu 5) Chrom sześciowartościowy i związki chromu sześciowartościowego 6) Ołów i związki ołowiu 7) Rtęć i związki rtęci	Usuwanie Magazynowanie Przetwarzanie odpadów
Środki zmniejszające palność: 8) Polibromowane etery difenyłowe (PBDE) 9) Heksabromocyklododekan (HBCDD) 10) Polibromowane bifenyle (PBB)	Usuwanie Magazynowanie Przetwarzanie odpadów
11) Substancje radioaktywne	Usuwanie Magazynowanie Przetwarzanie odpadów

Zarządzanie materiałami niebezpiecznymi	Opisy etapów gospodarowania
Inne trwałe zanieczyszczenia organiczne (TZO) 12) Polichlorowane bifenyle (PCB) 13) Kwas perfluorooktanosulfonowy (PFOS) 14) Polichlorowane naftaleny (więcej niż 3 atomy chloru) 15) Niektóre krótkołańcuchowe chlorowane parafiny (chloroalkany C10-C13)	Usuwanie Magazynowanie Przetwarzanie odpadów
16) Niebezpieczne ciecze, pozostałości i osady	Usuwanie Magazynowanie Przetwarzanie odpadów
17) Farby i powłoki, które są wysoce łatwopalne lub powodują uwalnianie substancji toksycznych	Usuwanie Magazynowanie Przetwarzanie odpadów
18) Inne materiały niebezpieczne niewymienione powyżej, które nie wchodzą w skład konstrukcji statku (określić)	Usuwanie Magazynowanie Przetwarzanie odpadów

(¹) W odniesieniu do zarządzania każdą pozycją należy określić odniesienie do krajowych wymogów prawnych. Należy wymienić wszelkie ograniczenia nałożone na mocy zezwolenia udzielonego przez właściwe organy kraju, w którym znajduje się zakład. Materiały niebezpieczne mogą występować w częściach statku lub urządzeń (np. w farbach lub jako dodatki do tworzyw sztucznych) lub w mieszaninach chemicznych (np. płynach chłodzących).

(²) Zgodnie z art. 17 ust. 2 lit. f) ppkt (ii) rozporządzenia proszę 1) wskazać, który z procesów zarządzania będzie stosowany; 2) wskazać miejsce, w którym działanie jest prowadzone (na terenie zakładu albo w osobnym zakładzie gospodarowania odpadami – w tym ostatnim przypadku należy również dostarczyć informacje, w tym nazwę zakładu oraz dane kontaktowe); oraz 3) przedstawić dowody, że zastosowany proces zostanie przeprowadzony bez narażania zdrowia ludzkiego i w sposób przyjazny dla środowiska.

CZĘŚĆ 5

Oświadczenie dotyczące recyklingu statków podnoszących banderę państw członkowskich UE

RECYKLING STATKÓW PODNOSZĄCYCH BANDERĘ PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO UNII EUROPEJSKIEJ

Niniejszym (imię i nazwisko) w imieniu (nazwa przedsiębiorstwa) (zwanego dalej „przedsiębiorstwem”) (¹) potwierdza, że przedsiębiorstwo będzie przyjmować do recyklingu statki podnoszące banderę

(¹) Nazwa przedsiębiorstwa recyklingu statków.

państw członkowskich UE tylko zgodnie z wymogami określonymi w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków. Ponadto przedsiębiorstwo będzie:

a) przed przystąpieniem do recyklingu statku:

- przesyłać plan recyklingu statku zatwierdzony przez właściwy organ zgodnie z mającą zastosowanie procedurą ⁽¹⁾ właścicielowi statku i organowi administracji lub upoważnionej przez niego uznanej organizacji,
- informować organ administracji, że zakład recyklingu statków jest pod każdym względem gotowy do rozpoczęcia recyklingu statku;

b) po zakończeniu całkowitego lub częściowego recyklingu statku zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w terminie 14 dni od zakończenia całkowitego lub częściowego recyklingu statku zgodnie z planem recyklingu statku, przesyłać organowi administracji, który wydał świadectwo gotowości statku do recyklingu, oświadczenie o zakończeniu recyklingu. Oświadczenie o zakończeniu recyklingu będzie zawierało sprawozdanie dotyczące ewentualnych zdarzeń i wypadków szkodzących zdrowiu ludzkiemu lub środowisku.

.....

Miejsce Data

Podpis:

Uwaga: Oświadczenie nie oznacza, że zakład nie może przyjmować statków podnoszących banderę państwa trzeciego.

CZĘŚĆ 6

Oświadczenie dotyczące odzysku i unieszkodliwiania odpadów

PROCESY ODZYSKU I UNIESZKODLIWIANIA ODPADÓW

W następstwie Międzynarodowej konwencji z Hongkongu o bezpiecznym i ekologicznie racjonalnym recyklingu statków z 2009 r. celem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 w sprawie recyklingu statków jest zapobieganie wypadkom, urazom i innemu szkodliwemu wpływowi na zdrowie ludzkie i środowisko powstającemu na skutek recyklingu statków oraz ich ograniczenie, minimalizacja i – w stopniu, w jakim jest to wykonalne – wyeliminowanie. W art. 15 ust. 5 rozporządzenia wymaga się, aby przedsiębiorstwo recyklingu statków mogło wykazać, że zakład gospodarujący odpadami odbierający odpady będzie działał zgodnie z normami ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska, które są zasadniczo równoważne z odpowiednimi normami międzynarodowymi i unijnymi.

Niniejszym (imię i nazwisko) w imieniu (nazwa przedsiębiorstwa) (zwanego dalej „przedsiębiorstwem”) ⁽²⁾ potwierdza, zgodnie z jego/jej najlepszą wiedzą, że zakład lub zakłady gospodarowania odpadami przyjmujący(-e) odpady z recyklingu statków jest (są):

- a) upoważniony(-e) przez właściwe organy krajowe do zajmowania się otrzymanyymi odpadami;
- b) prowadzony(-e) zgodnie z normami ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska, które są zasadniczo równoważne z odpowiednimi normami międzynarodowymi i unijnymi;

Wraz z niniejszym oświadczeniem przedsiębiorstwo dostarcza kopie wszystkich stosownych dokumentów uzyskanych przez zakład(y) gospodarowania odpadami (zob. część 2).

Miejsce Data

Podpis:

⁽¹⁾ Procedurę tę opisano w art. 7 ust. 3 rozporządzenia w sprawie recyklingu statków.

⁽²⁾ Nazwa przedsiębiorstwa recyklingu statków.

CZĘŚĆ 7**Plan zakładu recyklingu statków**

PLAN ZAKŁADU RECYKLINGU STATKÓW

Zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. g) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1257/2013 z dnia 20 listopada 2013 r. w sprawie recyklingu statków, przedsiębiorstwo recyklingu statków jest zobowiązane do potwierdzenia, że przyjęło plan zakładu recyklingu statków, uwzględniając odpowiednie wytyczne IMO.

Ja (imię i nazwisko) oświadczam, że (nazwa przedsiębiorstwa) ⁽¹⁾ przyjęło plan zakładu recyklingu statków. Kopię planu zakładu recyklingu statków załączono do wniosku.

Miejsce Data

Podpis:

CZĘŚĆ 8**Kryteria dotyczące strefy bezpiecznej dla prowadzenia tzw. prac gorących i strefy wolnej od zagrożeń**

Zgodnie z art. 15 ust. 2 lit. d) przedsiębiorstwo recyklingu statków przedstawia dowody na to, że dany zakład recyklingu statków jest w stanie zapewnić, utrzymać i monitorować kryteria dotyczące strefy bezpiecznej dla prowadzenia tzw. prac gorących i strefy wolnej od zagrożeń w trakcie całego procesu recyklingu statku.

	Dokumentacja załączona do wniosku ⁽¹⁾
Strefa bezpieczna dla prowadzenia tzw. prac gorących	
Warunki dotyczące strefy wolnej od zagrożeń	

⁽¹⁾ Zob. odpowiednie fragmenty planu zakładu recyklingu statków załączonego do niniejszego wniosku.

⁽¹⁾ Nazwa przedsiębiorstwa recyklingu statków.

SPROSTOWANIA

Sprostowanie do decyzji Rady (WPZiB) 2015/1835 z dnia 12 października 2015 r. określającej statut, siedzibę i zasady funkcjonowania Europejskiej Agencji Obrony*(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 266 z dnia 13 października 2015 r.)*

Strony 73 i 74: załącznik II zastępuje się załącznikiem w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Decyzja 2011/411/WPZiB	Niniejsza decyzja
art. 1	art. 1
art. 2	art. 2
art. 3	art. 3
art. 4	art. 4
art. 4 ust. 4	—
art. 4 ust. 5	art. 4 ust. 4
art. 5	art. 5
—	art. 5 ust. 3 lit. g)–i)
art. 6	art. 6
art. 7	art. 7
art. 8	art. 8
art. 9	art. 9
art. 9 ust. 1 lit. b)	—
art. 9 ust. 1 lit. c)	art. 9 ust. 1 lit. b)
—	art. 9 ust. 1 lit. c)
art. 9 ust. 1 lit. p)	art. 9 ust. 1 lit. r)
—	art. 9 ust. 1 lit. p) oraz q)
art. 10	art. 10
—	art. 10 ust. 2
art. 10 ust. 2	art. 10 ust. 3
art. 10 ust. 3	art. 10 ust. 4
art. 10 ust. 3	—
art. 10 ust. 3 lit. e)	—
art. 10 ust. 3 lit. f)	art. 10 ust. 4 lit. e)
art. 10 ust. 3 lit. g)	art. 10 ust. 4 lit. f)
art. 10 ust. 3 lit. h)	art. 10 ust. 4 lit. g)
art. 10 ust. 3 lit. i)	art. 10 ust. 4 lit. h)
art. 10 ust. 3 lit. j)	art. 10 ust. 4 lit. i)
art. 10 ust. 3 lit. k)	art. 10 ust. 4 lit. j)
art. 10 ust. 4	art. 10 ust. 5
art. 10 ust. 5	art. 10 ust. 6

Decyzja 2011/411/WPZiB	Niniejsza decyzja
art. 10 ust. 6	art. 10 ust. 7
art. 11	art. 11
—	art. 11 ust. 4 lit. a) oraz b)
—	art. 11 ust. 5
art. 11 ust. 4	art. 11 ust. 6
art. 12	—
—	art. 12
art. 13	art. 13
—	art. 13 ust. 2
art. 13 ust. 2	art. 13 ust. 3
art. 13 ust. 3	art. 13 ust. 4)
art. 13 ust. 4	art. 13 ust. 5
art. 13 ust. 5	art. 13 ust. 6
art. 13 ust. 6	art. 13 ust. 7
art. 13 ust. 7	art. 13 ust. 8
art. 13 ust. 8	art. 13 ust. 9
art. 13 ust. 9	art. 13 ust. 10
art. 13 ust. 10	art. 13 ust. 11
art. 14	art. 14
art. 14 ust. 3	—
art. 15	art. 15
art. 16	art. 16
art. 17	art. 17
art. 18	art. 18
art. 18 ust. 3	—
—	art. 18 ust. 3
art. 19	art. 19
art. 20	art. 20
—	art. 21
art. 21	art. 22
art. 22	art. 23
art. 22 ust. 4	art. 24 ust. 4 zdanie drugie
art. 23	art. 24
art. 23 ust. 2	art. 24 ust. 4 zdanie pierwsze
—	art. 25
art. 24	art. 26
art. 24 ust. 6–8	—
—	art. 24 ust. 6
art. 25	art. 27
—	art. 27 ust. 3
art. 26	art. 28

Decyzja 2011/411/WPZiB	Niniejsza decyzja
art. 27	art. 29
art. 28	art. 30
—	art. 31
art. 29	art. 32
art. 30	art. 33
art. 31	art. 34
art. 32	art. 35”.

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL